

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
20. novembar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Đorđe Milićević, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Treće sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 91 narodni poslanik.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutan 91 narodni poslanik, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Milisav Petronijević, Predrag Jelenković i Nada Lazić.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O MEDICINSKIM SREDSTVIMA (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici prisustvuju: dr Zlatibor Lončar, ministar zdravlja, prof. dr Berislav Vekić, dr Meho Mahmutović, prof. dr Ferenc Vicko i prof. dr Vladimir Đukić, državni sekretari u Ministarstvu zdravlja, Danijela Urošević, pomoćnik ministra zdravlja, Dragana Vujičić i Slađana Đukić, vršioći dužnosti pomoćnika ministra zdravlja, Lidija Bašić, viši savetnik u Ministarstvu zdravlja i Mira Kontić, samostalni savetnik u Ministarstvu zdravlja.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za zdravlje i porodicu i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naziv iznad člana 1. i član 1. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Evo nas na prvom od 501 amandmana, koliko je podneto na ovaj Predlog zakona o medicinskim sredstvima. Od tog 501 amandmana, 186 potiče iz redova vladajuće koalicije, to je bezmalo 40%, što samo svedoči o tome da ovaj zakon nije dobro napisan, da bi ga trebalo povući iz procedure, doraditi i dovršiti pa onda vratiti ponovo u Narodnu skupštinu.

Ponavljam ono što sam rekla u uvodnoj reči kada smo raspravljali o ovom zakonu u načelu, a to je da Poslanička grupa Dosta je bilo nema ništa protiv namere predlagača zakona da ovu oblast bolje uredi, da podignemo standarde kada je reč o prometu, uvozu, izvozu, korišćenju medicinskih sredstava.

Ono oko čega se sporimo jeste način na koji je to urađeno. Ovaj zakon je bukvalno samo prevedena direktiva EU. I bar da je prevedena do kraja, nego je na delove ostala na engleskom jeziku.

Od naših 110 amandmana koji su imali za cilj da ove nedostatke izbrišu iz ovog zakona, apsolutno ni jedan jedini nije prihvaćen. Izražavam veliko žaljenje zbog toga.

Nadam se da će predlagač zakona imati sluha da ovaj zakon ipak povuče iz procedure i uredi ga pre nego što ga ponovo vrati u Skupštinu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, kad vam je kugla medicinsko sredstvo, onda imate pravo da pričate kao prethodni govornik.

Dakle, ja ne pripadam vladajućoj koaliciji, ja podržavam vladajuću koaliciju, nisam potpisao nikakav koalicioni sporazum, a podneo sam oko 140 amandmana na ove zakone. Priznajem, oni su gotovo identični kao rešenja koja je ponudila Vlada. Cilj podnošenja ovih amandmana je da se osnaži predlog Vlade i da na takav način damo dodatnu snagu da se ove reforme sprovedu. To je neka kozmetička izmena.

Drugi cilj, ne manje važniji, jeste sledeće prirode – svi ste svedoci da smo prilikom utvrđivanja dnevnog reda gotovo sedam sati bili maltretirani i da smo morali samo da slušamo šta ova gospoda preko mogu da kažu i šta moraju da kažu. Ta, negde spolja kreirana opozicija navikla je da mi ćutimo a da oni govore. Smisao podnošenja ovih amandmana je da i mi u tih deset sati možemo da učestvujemo, da podržim predloge Vlade, iako ne pripadam vladajućoj koaliciji, zato što smatram da se i ovim zakonom ova država uređuje, unapređuje.

Očigledno je da oni koji su navikli da čerupaju državu i njome vladaju putem stečajnih upravnika ne mogu nikako da shvate kako neko može da predloži amandman kojim će da podrži jedan predlog Vlade, predlog člana, odnosno predlog celog zakona. Njima je smisao samo da budu protiv predloga koji su dobri. Razumem da neko želi da popravi zakon, međutim, oni su često i protiv samih sebe.

Iz tih razloga podneo sam ove amandmane. Shodno tome koliko oni budu učestvovali u raspravi, toliko ću ja pokušavati da na ovakav način odgovorim onima koji su očigledno navikli da govore sami a da svi drugi moraju da slušaju njihove uvrede, laži itd. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Reč ima predlagač amandmana narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine, ovaj član 1. određuje uslove za proizvodnju i promet medicinskih sredstava i njihovo stavljanje na tržište, kao i kliničko ispitivanje.

Kad smo već kod ovog zakona, možemo konstatovati da je naše zdravstvo u poslednje dve godine postiglo izvanredne rezultate dolaskom na čelo Ministarstva gospodina Lončara. Dovoljno je spomenuti jedan podatak, a to je da smo kod stranke bivšeg režima bili poslednji na rang-listi – zapravo, u prvoj godini nismo ni bili stavljeni na rang-listu, a kasnije smo bili poslednji – da bismo danas bili na 24. mestu od 35, znači, napredovali smo jako mnogo, čak smo iza sebe ostavili sedam država koje su članice EU. Za dve godine zaposleno je 2.000 lekara, odnosno 4.000 specijalizacija je odobreno.

Sve u svemu, ovaj zakon predviđa i odvajanje propisa kojima se uređuju medicinska sredstva od propisa kojima se uređuju lekovi. Isto tako, posebno će regulisati oblast medicinskih sredstava za veterinarsku i humanu medicinu. Zbog

toga i želim da na neki način ovim amandmanom, pošto Vlada smatra da se njim neće postići bolja primena, podržimo predlog Vlade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, ne mogu da se složim sa stavom da broj amandmana koje mi političari, uglavnom ne pravnici, predložimo na ovoj skupštini određuje kvalitet jednog zakona, pogotovo ne ovog zakona, koji je vrhunski. Malo je čudno u ovoj konstelaciji snaga i ovom načinu političke borbe, gde se često amandmani i ne dotiču određenog zakona, da se jedan takav argument poteže i njime objašnjava kvalitet jednog zakona. Oni amandmani koji su dobri, koji su suštinski, usvojeni su. Ja sam imao predlog jednog amandmana i taj amandman je usvojen.

Nama je i sama debata u plenumu koji je prethodio ovom jasno pokazala da su neke političke opcije ovu priliku i priču o ovom zakonu koristile za svoje političke priče, tako da mislim da to ne stoji i nije valjan argument. U svakom slučaju, zakon je dobar. Ovakav zakon, sa predloženim amandmanima koji su prihvaćeni, treba prihvatiti, a oni koji su odbijeni, uglavnom su sa razlogom odbijeni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo iz Ministarstva, gospodine ministre, kolege narodni poslanici, na Odboru za zdravlje i porodicu Skupštine Republike Srbije, čiji sam član, ispred Srpskog pokreta Dveri objasnio sam smisao podnošenja besmislenih amandmana Srpskog pokreta Dveri.

Dakle, ono što je postala praksa rada ovog plenuma jeste da o nekom zakonu govorimo na način da predstavnici vladajuće koalicije žele da svesno vrše opstrukciju uzimajući za sebe ono malo vremena koliko opozicija ima da o zakonima govori i podnoseći besmislene amandmane. Pored amandmana koji su takvi kakve je podneo Srpski pokret Dveri, imamo čitav niz amandmana koje su u većem broju podneli predstavnici vladajuće koalicije.

I na Odboru i sada rekao sam da je Srpski pokret Dveri spreman da svoje amandmane povuče ukoliko svi oni koji pripadaju vlasti a žele da svesno prave opstrukciju rada ovog parlamenta učine isto.

Zasad toliko, a koliko ću se dugo javljati, videćemo šta će raditi vlast.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Vesoviću, ali nema razloga da amandmane delimo na besmislene i smislene. Legitimno je pravo svakog poslanika i pozicije i opozicije da podnese amandman i da govori o svom amandmanu, a mišljenje o amandmanima daje Vlada Republike Srbije, odnosno resorno ministarstvo.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Balša Božović, Dejan Nikolić, Maja Videnović, Radoslav Milojičić, Tomislav Žigmanov i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Jako kratko, predsedavajući.

Poštovani ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, želim prvo da se zahvalim ministru na prihvatanju amandmana. Kao što sam rekao u načelnoj raspravi, podneli smo nekoliko tehničkih amandmana koji za cilj imaju poboljšanje teksta i većina od tih amandmana je usvojena.

Ono što želim da kažem, to je da mi iz Srpske napredne stranke, kada podnosimo amandmane, da li suštinske, tehničke, to u ovom slučaju nije tako važno, od toga ne pravimo političku priču, ne želimo da profitiramo od toga. Ono što posebno ne želimo, to je da zloupotrebljavamo Poslovník da napišemo amandman ne bismo li imali ta dva minuta da u okviru obrazlaganja amandmana pričamo o ko zna čemu, a najčešće o onome što nikada nije tema dnevnog reda. To je suštinska razlika između nas i njih. Sa ponosom želim da istaknem da je većina naših amandmana usvojena, ali ne želim da trošim vreme već samo da se zahvalim ministru na tome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Nenad Čanak, Nada Lazić i Olena Papuga jednim amandmanom predložili su izmenu člana 1. i dodavanje članova 1a i 1b.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 2. i član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Amandmanom na član 2. pokušali smo da ispravimo gomilu – ali gomilu! – dvosmislenosti, koje su nedopustive u jednom zakonu, pogrešnih definicija, menjanja značenja inače uobičajeno usvojenih termina, koji u praksi lako mogu da stvore pogrešna tumačenja. A sve to je u suprotnosti sa Jedinstvenim metodološkim pravilima za izradu propisa, koja nalažu da dvosmislenosti u zakonima ne sme biti i da uobičajeni termini u svom uobičajenom značenju ne treba da menjaju svoje značenje.

Iz potpuno nepoznatog razloga predlagač zakona smatrao je da termin „fizičko lice“, za koji svi u uobičajenom značenju znamo šta znači – to smo svi mi od trenutka kad se rodimo pa nadalje – u ovom članu 2. treba da definiše kao „preduzetnik“. To jest, svaki put kada u zakonu stoji „fizičko lice“, oni u stvari ne misle na fizičko lice nego na preduzetnika. Zbog čega? Apsolutno ne postoji ni jedan jedini razlog da menjamo uobičajeno značenje reči „fizičko lice“. Mogli smo da koristimo reč „preduzetnik“ kada mislimo na preduzetnika, jer i tu postoji neko uobičajeno značenje.

To što ste uradili sa ovom definicijom ilustruje sve ostalo na šta mi imamo primedbe u ovom zakonu i na šta se naši amandmani odnose. Smatramo da je to nedopustivo i apelujemo još jednom da se zakon povuče iz procedure, da se poboljša, pa da se onda vrati Narodnoj skupštini na novo odlučivanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača ministar Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Poštovani poslanici, poštovani predsedavajući i građani koji gledate prenos...

Ja apsolutno razumem da vi imate neki svoj cilj i da ćete pričati priču koja vama odgovara. Nažalost, to što pričate nikakve veze nema sa svrhom ovog zakona. Upravo, ovaj zakon se i donosi da bi se regulisale stvari.

Morate da se opredelite, ako je ikako moguće. Ono što vam ja predlažem – zauzmite samo jedan stav u kom pravcu hoćete da idete. Da li hoćete, kada pominjete strane reči, da li kažete – ne valjaju strane reči; onda kažete – ovo se ne razume, hajde da se to uskladi.

Evo, ja ću vam na jednom konkretnom primeru objasniti. Strane reči koje su ovde upotrebljene su iz krajnje opravdanog razloga upotrebljene. Kada imate neku studiju, kada imate nešto što je priznato u celoj Evropi, ne dešava se samo stvar u Srbiji, nego se dešava u više zemalja u tom momentu. To su te ključne reči koje služe samo Agenciji za lekove da bi prepoznala temu i da bi se na osnovu toga lakše radilo; te reči i svi ti izrazi nemaju nikakve veze ni sa građanima ni sa bilo čime. Znači, samo je to razlog, da se lakše prepozna studija, da se lakše prepozna predmet i da se radi.

U jednom momentu pričate jeste usklađeno, u drugom momentu nije usklađeno, u trećem momentu ne valja, povucite. Okej je, ja vas razumem, nije nikakav problem, samo tu suštine nema nikakve. Znači, sve to što kažete, sve je apsolutno regulisano ovim zakonom.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković, po amandmanu.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ministre, pogledajte Zakon o medicinskim proizvodima Republike Hrvatske, koja je odavno u EU: jedne jedine engleske reči u tom zakonu nema. Oni jezik čuvaju, mi jezik kvarimo, da bi Agencija za lekove znala o čemu se radi. Ako Agenciji za lekove treba rečnik da bi razumela zakon, rečnik se pravi izvan zakona i zove se rečnik, ne ugrađuje se u zakon i ne kvari se srpski jezik engleskim rečima.

Pritom, čak i na engleskom imate speling greške i umesto *market* napisali ste *markt*.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine ministre, s obzirom na to da je bilo direktno obraćanje vama, omogućiću vam dodatna dva minuta kao pravo na repliku. Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Stvarno moram da kažem da mi je žao što nismo prepisali hrvatski zakon, mislim da će cela Srbija žaliti zbog toga. Kada budete u prilici, vi prepisite, uradite sve što vam se sviđa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam zahvalan što ovde imamo i advokata Hrvatskog sabora i hrvatske države.

S tim u vezi, ja se dugo nisam slagao sa onima koji su govorili da su Hrvati najgori deo srpskog naroda. Dugo se nisam slagao, ne slažem se ni sada, ali počinjem da razmišljam. Dame i gospodo narodni poslanici, bez obzira na to kako se oni ponašaju, a ovde je bilo govora o jeziku, bez obzira na to što proteruju ćirilična slova, što jurišaju čekićima i raznim drugim alatima i napravama na sve što je ćirilično i sve što miriše na srpsko, ja predlažem da se mi ne ugledamo na njih. Ne samo da ne prepisujemo zakone i zakonske predloge na način na koji su to radili Hrvati, nego se nikada ne treba ugledati na gore od sebe, uvek treba gledati šta postižu bolji od tebe.

Kao neko ko potiče sa sela, a vidim da Vlada to želi, kao neko ko podržava Vladu, ja želim ono što dobar domaćin želi za svoju čeljad, za svoje ukućane, želim da po kvalitetu života naši građani, ovog puta i pacijenti, preventivno budu zaštićeni i da po kvalitetu zdravlja budu sve bliže razvijenim zemljama. Koliko vidim, u oblasti zdravstva je napravljen ogroman napredak u odnosu na ono što je zatečeno. Mislim da će svake godine, srazmerno rastu ekonomije, rasti i prihodi zdravstva i da će doći vreme da stičemo znatno veća sredstva i prihode iz inostranstva u oblasti zdravstva nego sada. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Balša Božović, Dejan Nikolić, Maja Videnović, Radoslav Milojević, Tomislav Žigmanov i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ivan Kostić.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Poštovani narodni poslanici, svi dosadašnji amandmani Srpskog pokreta Dveri u sadašnjem sazivu Skupštine Republike Srbije imali su smisla i iza svakog amandmana koji smo podneli stojimo, ali, evo, i na ovoj sednici imate prilike da čujete da se u raspravi o amandmanima priča o nekim drugim stvarima, tako da ne razumem zašto se poslanici SNS-a ljute kada određene poslaničke grupe „prepisuju“ ono što oni rade već nekoliko sednica. Mislim da su šampioni u nepoštovanju Poslovnika upravo predstavnici vladajuće koalicije. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Kostiću, na ovaj način ste obrazložili amandman na član 2. Zahvaljujem.

Imate osnova za repliku s obzirom na to da je pomenuta Srpska napredna stranka, a možete i po amandmanu. Samo mi recite po kom osnovu ste se javili, gospodine Orliću.

(Vladimir Orlić: Replika.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo. Verovatno će biti najkraće danas.

Pošto je reč o ozbiljnoj materiji i stvarima koje treba da se tiču svih nas i da im pridajemo pažnju kakvu zaslužuju, iskoristio bih priliku da pozovem sve sa one strane (danas malobrojne, očigledno) da ipak koncentrišemo pažnju, zajednički, ako je ikako moguće, na raspravu o ovim stvarima.

Razumem da neko s vremena na vreme, tu i tamo, dobije želju da olakša dušu, pa između ostalog da određene stvari prizna – na primer, da prizna da je dobar prepisivač – ali da zadržimo tu vrstu potreba na nekom ličnom, personalnom nivou. To možete da raspravite interno i nakon sednice, da ne opterećujemo Narodnu skupštinu time.

Da je reč o prepisivačima, to je više nego jasno. Koliko dobrim, to ćemo tek da vidimo. Ali da se ne bavimo time danas, ako može. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Šešelj, Sreto Perić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Milićeviću, mi smo podneli amandman na član 2. i u obrazloženju rekli da bi bilo dobro, kada se pišu zakoni, da se ima u vidu i član 25. Jedinostvenih metodoloških pravila za izradu propisa. Šta je predlagač napisao? Kaže ovako: „Medicinsko sredstvo iz stava 1. ove tačke ...“. Tako nešto u pravu ne može da postoji, evo zbog čega. Član 27. kaže: „Stav se može sastojati od dve ili više tačaka“. Član 28: „Tačka se može sastojati od dve ili više podtačaka“. Član 36, koji govori na upućivanje o ovom, kaže da je moguće upućivanje po sistemu – iz člana 1. ovog propisa, iz stava 1. ovog člana. Ne postoji „iz stava 1. ove tačke“.

Očekivao sam, eto, mi smo vam pomogli da malo sredite taj, vi ste junački to odbili. Dobro, takva je sudbina naših amandmana. Ali imaćete problema, ne zbog ovog amandmana, da me ne shvatite pogrešno, generalno ćete imati problem sa ovim zakonom zato što se stvarno radi o neuspešnom prevodu propisa koji već postoje u nekim državama koje su članice EU. A i oni su pogrešili prilikom prevoda onih šest direktiva i tri uredbe.

Ceo predlog zakona odiše nedorečenošću, kontradiktornošću, čak ne možete naći ni vezu između dva člana. Mi smo pokušali da vam skrenemo pažnju. Kasnije ćemo da dođemo do onoga što bi moralo da bude suština ovog zakona, a to su standardi, o tom potom. Mi smo stvarno iznenađeni da niste prihvatili ovaj amandman. Zakonodavstvo nije smelo da pusti ovakav predlog zakona u proceduru pred Narodnu skupštinu, jer kategorija „iz stava 1. ove tačke“ u pravu ne postoji, apsolutno ne postoji.

Drugo, Jedinstvena metodološka pravila za pisanje propisa koja je donela Narodna skupština, koja obavezuju Narodnu skupštinu, obavezuju Vladu kao predlagača, treba da se poštuju. Ali, odlučili ste šta ste odlučili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Moram da se pridružim kolegama koje su rekle da je ovo loš prevod. I, nema nikakvog razloga da se žuri sa donošenjem zakona, tako da možemo da sačuvamo ono što se zove srpski jezik. Ima sigurno u ovoj sali onih koji su više galamili o tome da treba da se čuva srpska tradicija, jezik i sve drugo, ali je vreme da to počne neko i da radi, pa bi bilo dobro da to počnemo od ovog zakona.

U članu 2. treba promeniti puno toga, recimo, „implantabilno medicinsko sredstvo“, ne bi smetalo da se to zove sredstvo za ugradnju; da se, recimo, *free sale certificate* kaže lepo srpski – sertifikat o slobodnom prometu.

Čuli smo jednu potpuno besmislenu stvar, to je stvarno strašno kad neko kaže a član je Vlade – da ovaj zakon nije namenjen građanima. Svaki zakon je namenjen građanima i ne postoje zakoni koji su namenjeni samo stručnim institucijama. Prema tome, svakome treba da bude razumljivo šta piše u nekom zakonu i potpuno je besmisleno da se na ovakav način, arogancijom, brani nešto što je neodbranljivo.

Naravno da treba doneti ovakav zakon, naravno da postoji puno razloga da do toga dođe, ali treba doneti jedan pristojan zakon. Koliko para troši Vlada na stručne usluge, pa i na prevodilačke, mogli smo da očekujemo da bar imamo jedan dobar prevod, ne hrvatski, ne avganistanski, nego srpski prevod onoga što je ovde prevedeno.

Apsolutno ne smeta ništa da se dobra praksa EU primenjuje i kod nas, ali hajde da je primenimo tako da to liči na ono što treba da bude, a to znači da imamo dobro napisane zakone, i po suštini i po formi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača ministar dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Moram da podsetim da jedini razlog zašto donosimo sve zakone i zašto dolazimo ovde jesu građani Srbije. Nikad nisam rekao, možete da čujete, da ovo nije zakon zbog građana nego zbog nečeg drugog. Apsolutno je zakon zbog građana i urađen je tako da pomogne građanima i da im sigurnost.

Znači, to su osnovna dva razloga zašto i kako je dat predlog ovog zakona. Time smo se vodili i time ćemo i dalje da se vodimo. Ovo je krajnje ozbiljna

stvar da bismo je stavljali za dnevno-političke potrebe. Nastavićemo da se borimo za građane Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Posao Narodne skupštine, poslanika Narodne skupštine i onih koji su gosti u ovoj skupštini, a to su predstavnici Vlade, jeste da rade za dobro građana, tu nema nikakve sumnje. To nije naša volja, ni volja ministra, ni volja poslanika, to je naša obaveza.

U prošlom javljanju eksplicitno ste rekli da ovaj zakon nije pisan za građane. Uzmite stenogram pa ćete videti. Prema tome, ako ste to rekli slučajno, onda prihvatam vaše izvinjenje i nadam se da to nije izrečeno namerno.

Upravo amandmani koje smo dali moje kolege iz poslaničkog kluba i ja i druge kolege iz opozicije imaju za cilj da se popravi zakon koji je, ponavljam, neophodan i da se donese u formi i sadržaju koji je primeren onome kako treba da se koristi.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine ministre, omogućiću vam dodatna dva minuta da odgovorite.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Odgovorno tvrdim da nisam rekao da se ne odnosi na građane Srbije. Rekao sam, ponavljam, za delove koji imaju strane reči, da je zbog projekata i onoga što se radi, ne radi se samo u jednoj zemlji nego u više zemalja, u tom momentu, Agenciji za lekove lakše, da to ima veze sa njima, da prepozna, stavi i da brže i sigurnije naši pacijenti dođu do onoga što im je neophodno. To sam rekao, ponavljam.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Kada smo imali diskusiju u načelu, setiće se gospodin ministar, ja sam baš pričao o tim engleskim terminima u zakonu i rekao da sam delimično protiv. Evo, ovo je mesto gde sam delimično protiv. Ne mislim da je dobro da implantat bude „ugradno sredstvo“, jer ljudi koji su iz struke kada kažu implantat znaju šta je implant, implantat.

A ovo drugo što je rekao gospodin Živković, apsolutno treba prevesti. To je ono što sam pričao. Dakle, trebalo je tu da budemo selektivniji, da bismo sačuvali, i tada sam to rekao, srpski jezik. Samo se čudim da svi ovi koji su predstavnici vlasti, sačuvali bi srpski jezik, kada Dveri predlažu deklaraciju ne žele da za nju glasaju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Pa čuli smo još jedno besmisleno opravdanje, a to je da ovi engleski izrazi treba da ostanu zato što se ovo primenjuje u mnogim zemljama. Pa? Ovaj zakon važi za Srbiju, a kako se primenjuje u nekim drugim zemljama, to nema nikakve veze s ovim što radi Narodna skupština Republike Srbije, ne bi trebalo da ima nikakve veze s ovim što radi Vlada Srbije, niti bilo ko od poslanika koji su ovde prisutni.

Ljudski je pogrešiti, to se dešava svima – evo, moram da priznam, i meni se nekoliko puta u životu desilo da pogrešim – ali može da se popravi tako što se uzme struka, nauka, pamet, obrazovanje, iskustvo, pa se onda ta greška ispravi. Prema tome, ja vas pozivam, ako ne sada, ako vas je sada sramota da priznate grešku, da u redakciji, kada tekst ide na tehničku redakciju, promenite ove izraze i napišete lepo da se daje sertifikat o slobodnom prometu. Naravno da većina građana Srbije zna šta znači *free sale certificate*, ali to se ne koristi u zakonima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa opet kratko, pošto se izgleda povela sada polemika na temu srpskog jezika, čistote istog i tako dalje.

Bez ulaženja u detalje da li predlagač misli da je ovo predlog struke, nauke, pameti ili iskustva, neka svako prosudi koliko tu čega ima konkretno i tačno.

Pitanje srpskog jezika? Ne znam da li ljudi analiziraju ovo što predlažu, da li oni koji neke stvari podržavaju malo detaljnije ulaze u sadržaj onoga što podržavaju. Neću sebe da predstavljam za nekog vrhunskog jezičkog čistunca, ali ako ćemo da pričamo o adekvatnoj upotrebi srpskih izraza i našeg jezika, evo, ovde se predlaže da se koristi termin „subkategorija“. Ne znam da li to treba tako da se kaže da bi bilo potpuno jezički čisto, ja bih možda to nazvao potkategorijom. Ali, hoćemo li da se bavimo ovakvim detaljima ili suštinom? Ako hoćemo ovakvim detaljima, možemo, nikakav problem nije.

(Aleksandra Jerkov: To nije srpska reč.)

Oni koji sada dobacuju takođe su se proslavili što se tiče jezika i pismenosti u svojim amandmanima i obrazloženjima. Nadam se da nećemo morati o tome. I oni koji čekaju da dobiju reč, nadam se da nećemo morati i o njima, ali čisto par napomena s moje strane pre nego što nastavimo priču o jeziku.

Koliko je u duhu srpskog jezika, kako piše u obrazloženju amandmana, izraz poput „istručnost“? Koliko je u duhu srpskog jezika ovo što piše u obrazloženju „nemam nikakvog razloga za promenu“? Dobro, ako predlagač nema nikakvog razloga za promenu, ne znam zašto je uopšte predlaže. Koliko je u duhu srpskog jezika obrazloženje „smatrajući ga bez ikakve svrhe, predložimo brisanje“? Da li hoće da nam kažu na srpskom da nešto smatraju bez ikakve svrhe? Ne znam zašto onda smatraju ili bez ikakve svrhe predlažu brisanje. Zašto bi ljudi bilo šta radili bez ikakve svrhe?

Da ne ulazim u dalje primere. Ima ih poprilično i baš ne idu u prilog onima koji su ovakve stvari na papir stavili. Da se mi držimo suštine, dame i gospodo, dobronameran predlog s naše strane, a o ovim stvarima možemo, pa koliko se kome isplati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Poslaniče, Demokratska stranka nije učestvovala u ovim jezičkim amandmanima, naši su amandmani potpuno drugačije prirode. Prosto, mislim da ova kvazilingvistička rasprava treba da se prekine.

Ovde kolega Orlić govori da umesto „subkategorija“ treba govoriti valjda srpsku reč „potkategorija“.

Kolega Orliću, „kategorija“ nije srpska reč. Ne znam o čemu se radi. Sami ste rekli da niste neki jezički čistunac; molim vas da tu svoju sugestiju prihvatite, koju dajete drugima, pa nemojte ulaziti u lingvističke rasprave. Zaista o tome ne znate.

Ovde imamo dva poslanika koja iz sednice u sednicu već mesec dana kao amandmane postavljaju predloge da se u članove zakona stave zarez tamo gde zarezima prema pravopisu srpskog jezika ne možete biti mesto. Kaže: „Ovim zakonom uređuju se uslovi za proizvodnju, i promet medicinskih sredstava“. Ne znam da li je kolegama koji predlažu ovako nešto poznato da se ispred veznika „i“ ne može naći zarez, u skladu sa pravopisom srpskog jezika. Iz nekog razloga, oni smatraju da je duhovito da to rade. Ukoliko bi Vlada prihvatila ove njihove amandmane, to bi značilo da bismo imali zakone koji su napisani jezikom koji nije u skladu sa srpskim pravopisom.

Kolega Orlić ovde govori o dobrim prepisivačima, da je neko priznao da je prepisivač. Ako bi pojedini iz SNS-a priznali da su prepisivači, plašim se da ni dr Stefanović, ni dr Mali, ni mnogi drugi vaši doktori ne bi nikada bili doktori nauka.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Nisam ja džabe rekao da svako dobro proceni da li mu se tema isplati ili mu se ne isplati. Znam ja zašto sam to rekao, evo, čućete i vi. Da nisam neki jezički čistunac, to i dalje stoji, ali ja, ovako neupućen u pravila jezika, neke stvari ipak znam. Na primer, znam, a ovo se odnosi konkretno na stručni, naučni i kakav još doprinos upravo poslaničke grupe koja se sada dala obratiti, ne kaže se „Skupština“ nego „Skupština“, a to ste napisali, ne kaže se „ministarstvo nadležan za poslove“ nego „ministar nadležan“ ili „ministarstvo nadležno“, ne kaže se „fkulteta“ itd.

Što se tiče dobrih prepisivača, ja sam samo komentarisao one koji su sami sebe tim epitetom okitili. Ja sam rekao, prepisivači jesu i mogu da budu, nije sporno. Koliko su dobri, videćemo.

Ako govorimo na temu diploma, znanja i zvanja, bilo čijih, gde su indeksi? Mi smo beše pozvali neke koji su se ovde hrabro predstavljali za odlične studente, fenomenalne đake, da donesu svoja svedočanstva pa da mi stvari uporedimo. Evo, ovde mi sugerišu da bi verovatno kolega Ješić, kada dođe, imao čime da se pohvali. Nije važno, neka donese bilo ko. Nešto je izostalo bilo kakvo svedočanstvo o tome koliko je neko dobar, uspešan, s druge strane, a voli sebe, nekako, da doživljava baš takvim.

Mi smo ovde uspeh, ocene, rezultate onoga koga ne možete da smislite pokazali. Ima sa čime da se poredi, ako ima šta da se poredi sa druge strane. Ne bi bilo loše, na primer, da vidimo koliko je dobar i uspešan bio Dragan Šutanovac, koliko je dobar i uspešan bio Saša Janković, može i onaj koji je ovde bio njihov advokat na prošloj ili pretprošloj sednici, kada smo o tim temama pričali.

Ali nešto mi se čini da, pored pokušaja da se bude zlonameran, pomalo i zajedljiv, neće nikada biti bilo čega argumentovanog da se pokaže i kaže – e, ovakvi smo bili mi, mi koji znamo ko je Nadežda Petrović, mi koji ipak možemo da neku stvar, i time završavam, gospodine predsedavajući, iznesemo Narodnoj skupštini a da nam poslednja rečenica ne bude borbeni poklič „Uroše, izdrži!“

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Darko Laketić, po amandmanu.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Gospodine predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, pre svega, ja bih u ovom trenutku, u ovoj situaciji ostavio lingvistiku po strani. Govorio bih o suštini, ne samo ovog amandmana već o mnogim stvarima koje je predlagač prethodno trebalo da pripremi.

Naime, o čemu se radi? Pre svega, bilo je neophodno da se prouči koji je vremenski period i dinamika prikupljanja dokumentacije za samo lice, ustanovu,

instituciju, organizaciju koja registruje medicinsko sredstvo, koji će biti potrebni da bi se registrovalo medicinsko sredstvo. U skladu sa tom dinamikom, sa brojem papira, sa upotrebom adekvatnih termina u celom tom procesu, neophodno je da se predlagač upozna da u toku tog procesa mora da koristi termine koji su univerzalni, govorim, univerzalni na evropskom tržištu i u evropskim zemljama. Naime, svi ovi engleski termini o kojima smo govorili su registrovani, i skraćenice sa engleskog jezika i nazivi pojedinih dokumenata i obrazaca.

Šta je bila suština predloga ovog zakona? Da se skrate rokovi. Mi smo rokove na koje odgovara ALIMS skratili skoro duplo, negde i više. Suština je da skratimo rokove i da se omogući jedan normalan rad privrede, da onaj ko proizvodi medicinska sredstva može u najkraćem roku da registruje i pusti ga u promet, ukoliko odgovara standardima.

Šta želite, da se ne registruje za 30 dana, da se registruje za 90, zbog administrativnih prepreka? Pa dosta je bilo birokratije, gospodo. Zašto niste to menjali kada ste bili na vlasti, nego uvek imate naknadnu pamet i predlažete nešto u fazi kada, nažalost, ne možete da odlučujete? Nećete ni moći, zapamtite.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Slažem se da je bitno da vodimo računa o svom jeziku, o svojim rečima, tu nema nikakve dileme. Mislim da se oko toga svi slažemo i to ćemo ubuduće nastaviti da radimo.

Imate još jednu bitnu stvar, a to je da moramo da vodimo računa o pacijentima, o ljudima kojima je pomoć neophodna i kojima bukvalno svaki dan znači mnogo. Njima nije bitna ova naša rasprava o jeziku ili bilo šta, oni se bore za jednu stvar – za svoje zdravlje. Nastavićemo da nam oni budu prioritet. To je jedno.

Imajte na umu drugu stvar: nismo mi, kao zemlja, neko ko može sam da funkcioniše, neko ko ima tolike fondove, toliko novca da sam radi. U najvećem delu slučajeva moramo da budemo deo sistema. Opredelili smo se za EU. Onda moramo da budemo deo tog sistema. To je najbolji i najbrži način da pomognemo našim ljudima. Molim vas, imajte samo to na umu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre, predstavnici ministarstva, mi smo ovaj amandman podneli jer smo smatrali da bi odredba možda bila razumljivija i u duhu srpskog jezika ako se reči „od odgovarajućeg“ zamene rečima „od strane odgovarajućeg“. Međutim, s druge strane, i usvajanjem i neusvajanjem ovog amandmana suštinski se ne bi promenilo značenje odredbe.

Ovaj amandman nije prihvaćen. Moram da kažem da mi uvažavamo mišljenje Vlade, saglasni smo sa mišljenjem Vlade. Iskoristiću priliku da istaknem nešto što sam istakla u načelnoj raspravi, a to je da predlozi ministra i ministarstva koje vodi apsolutno imaju podršku poslanika SNS-a i u raspravi u pojedinostima uvažićemo mišljenje Vlade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milorad Mirčić, Zoran Krasić, Ružica Nikolić i Miljan Damjanović.

Reč ima narodni poslanik Ružica Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa SRS podnela je amandman na član 2. Predloga zakona da se u tački 10) reči „u kućnom okruženju“ zamene rečima „u vanbolničkim uslovima“.

Amandman smo podneli zato što nije precizno ako se navodi da medicinsko sredstvo može da se koristi u kućnom okruženju, ukoliko se ne koristi u bolnici ili domu zdravlja, jer je reč o medicinskom sredstvu koje može da se koristi bilo gde van zdravstvenih ustanova.

Očigledno je da je Predlog zakona nesrećni prevod sa engleskog jezika na hrvatski, pa zatim na srpski jezik i da ovakva konstrukcija nije u duhu srpskog jezika, te dobija potpuno drugo značenje, a to je da određeno medicinsko sredstvo pacijent može da koristi, ako ne u bolnici, onda isključivo kod kuće i nigde drugo.

Kada su strane reči i prevod u pitanju, podsetila bih vas na zaveštanje Stefana Nemanje o jeziku, koje uvek treba da imate na umu. Znači, citiram: „Čuvajte, čedo moje, jezik kao zemlju. Reč se može izgubiti kao grad, kao zemlja, kao duša, a šta je narod izgubi li jezik? Ne uzimajte tuđu reč u usta svoja. Uzmeš li tuđu reč, znaj da je nisi osvojio, nego si sebe potuđio. Zemlje i države se ne osvajaju samo mačevima, nego i jezicima. Znaj da te je neprijatelj onoliko osvojio i pokorio koliko ti je reči potro i svojih poturio. Narod koji izgubi svoje reči prestaje biti narod.“

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, smatram da amandman ne treba prihvatiti, jer, ako dobro pročitate – sredstvo za samotestiranje – znači, kad vršimo samotestiranje,

ako merimo glikemiju, to radimo u kućnim uslovima, nećemo raditi na ulici. Vanbolnička sredina može da bude sve ostalo (hotel, itd.) Pažljivo pročitajte šta piše – sredstva za samotestiranje.

Prema tome, morate ispoštovati i neke higijenske norme kada to radite. Odnosi se na pacijente. Ako ne radi testiranje u bolničkim uslovima, onda može da radi u kućnim uslovima. Razmišljajte malo kao što pacijenti razmišljaju. Hvala vam na literarnom sastavu, ali ovde se ipak radi o pacijentima i medicini.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Naravno da amandman Srpske radikalne stranke treba prihvatiti, zato što su naši amandmani smisleni. I nije ovo literarni rad nego podsećanje na obavezu svakog narodnog poslanika, pa i poslanika skupštinske većine.

Nemoguće je rešenje predviđeno zakonom da se, recimo, infuzija daje samo u bolničkim uslovima ili u kućnim uslovima. Ako je to tako, evo pitanja – kako je onomad, posle stiropora, kada je dva i po sata štrajkovao glađu, Nikoliću infuzija davana u Narodnoj skupštini? Je l' ovo njegova kuća? Nije. Je l' ovo bolnica? Nije. I nije to jedini slučaj. Šta se radi sa pacijentima u zatvoru, u pritvoru, koji ne odu u zatvorsku bolnicu nego moraju da dođu tamo da im vade krv, da ih ne bi morali voziti u zatvorsku bolnicu?

Dakle, predloženo zakonsko rešenje nije dobro, nije potpuno i, ministre, trebalo je, a još uvek nije kasno, da prihvatite amandman Srpske radikalne stranke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Prosto moram da se nadovežem na priču o zatvorima. U našim zatvorskim jedinicama postoje ambulante gde se obavljaju medicinske aktivnosti. Ako to niste znali, napravite jednu turneju pa obiđite, da vidite kako to izgleda.

Dolazim iz Kruševca, gde imamo vaspitno-popravni dom, gde postoji i ambulanta za maloletna lica a takođe i ...

Ja bih vas zamolila, ja sam vas pažljivo slušala.

Znači, postoje adekvatni uslovi, sa adekvatnim zdravstvenim radnicima, koji se uopšte ne razlikuju od bolničkih uslova. Prema tome, to ne možete da uzimate kao argument.

A ovo u vezi sa Skupštinom, znači, kućni uslovi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Pravo na repliku, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Nismo ni ja ni koleginica Ružica shvaćene na način kako je to traženo u našem amandmanu, ali ova malopredašnja rasprava je bila i uvredljiva.

Dakle, šta ja znam a šta ne znam, to koleginica ne može da procenjuje. Da li obilazim zatvorske ustanove i tako dalje... Obilazim sve što narodni poslanik treba da obiđe i odlično znam kako funkcioniše sve u Srbiji, pa, između ostalog, i zatvorske ustanove.

Pitam koleginicu koja govori o bolničkim uslovima u zatvorima da li će, recimo, Legiju ili Zvezdana Jovanovića, uz onoliko obezbeđenje, da voze da im uzmu krv ili će doći tamo neko na lice mesta da im uzme krv. Naravno da će uraditi ovo drugo, zato što treba da obezbede ne znam kakvo obezbeđenje, helikoptersko i ne znam kakvo, da ih prevezu na neko drugo mesto, kao što inače rade.

Suština ovog amandmana... Očigledno je ovde sad bitno samo da se neko javi za reč i kaže nešto. Smisao ovog amandmana odnosio se na jezičku ispravnost, ali je priča otišla malo šire. Nemamo mi ništa protiv, ali je bitno da se onaj ko komentariše amandman najpre izjasni da li je ono što je predloženo amandmanom u redu ili nije u redu i, ako nije, zbog čega nije. Da se proširi priča, mi uvek jesmo za to, mi srpski radikali se zalažemo za to da narodni poslanik ne treba da bude ograničen ni temom ni vremenom, da narodni poslanik može sa ovog mesta da govori sve ono što misli da treba da kaže. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Radeta.

Da li želite repliku?

(Vesna Rakonjac: Da.)

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Ako se radi o jezičkoj terminologiji, ako se time bavimo, onda bih razumela primedbu da smo stavili: u „housu“ uslovima ili „domovinskim“ uslovima, ali mi smo stavili: „u kućnim uslovima“. Pravi srpski izraz, ako se radi samo o jeziku.

Ako se radi o ovim drugim stvarima, još jednom bih zamolila da pružimo pravu informaciju, da uputimo Odeljenju za izvršenje krivičnih sankcija Ministarstva pravde da da gospođi poslanici informaciju kako to izgleda u našim zatvorima od 2012. godine i kakve su procedure kada su štićenici tih ustanova u pitanju, pogotovo one koje se odnose na zdravlje.

Prema tome, da razrešimo tu dilemu i zatvorimo ovu diskusiju već jednom – ako je jezik u pitanju, onda je ovako; ako je nešto drugo u pitanju i trošenje vremena, onda stvarno nemamo vremena za gubljenje, moramo da radimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Nataša Jovanović, po amandmanu.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dakle, ovde se radi o jezičkom usaglašavanju i nepreciznosti. Verujem da je, za razliku od prethodnog govornika, gospođe Rakonjac, to razumeo i predlagač, ali je odustao od toga da se to ispravi na način koji je predložila koleginica Ružica Nikolić, a kojoj to verovatno i para uši kada pročita jer je po struci defektolog.

Zaista je bilo neophodno, gospodine ministre, da u duhu srpskog jezika napišete ovaj zakon. Malopre sam čula neki ustaški novogovor i reč koja ne treba da se čuje u Narodnoj skupštini Republike Srbije, naročito zbog toga što Hrvati nemaju svoj govor. Oni su ga ukrali od Srba, mogli ste to da pročitate u jednom naučnom delu prof. Šešelja.

S druge strane, veoma je bitno da napomenem da se nikada u istoriji srpskog parlamentarizma zakoni u Srbiji nisu usaglašavali, kada su u pitanju jezičke nedoumice, sa nekom drugom državom, osim između dva rata, kada je u Srbiji bila radikalska vlast, eventualno sa ruskim jezikom, jer smo kao država mnoga rešenja iz carske Rusije preuzimali do 1917. godine. Verujemo da ćemo ubuduće, u periodu kada radikalska vlada ponovo bude bila u Srbiji, na takav način čuvati i negovati naš jezik i pisati zakone tako da budu precizni i jasni.

Dakle, ovde se ne radi o tome, jer samo neko ko je, da ne kažem, ograničen može tako to da posmatra, da li se medicinsko sredstvo koristi u kući ili, kako je gospođa Radeta navela, zatvoru ili nekim drugim mestima. Upravo zbog toga, „kuća“, kao kuća, nije termin, već „vanbolnički uslovi“, kao što je gospođa Ružica Nikolić predložila.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Jovanović.

Na naziv iznad člana 3. i član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura, Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Evo, ovim amandmanom već u članu 3. tražimo da se briše engleski izraz *free sale certificate*, a predlagač zakona je to odbio.

Htela bih da se nadovežem na ono što je rekao dr Vesović, kada je reč o razlici između stručnih i stranih izraza. Znači, „implantabilno sredstvo“ je stručni izraz i kao takav je sasvim prihvatljiv, kao što je i izraz *in vitro*. Međutim, strane reči i strani izrazi koji imaju adekvatne srpske reči, kao što u ovom slučaju postoje adekvatne srpske reči, ne treba da stoje, na stranom jeziku, nego treba da budu prevedene kada se pominju u zakonu.

Još jednom naglašavam, to ne kaže samo Branka Stamenković, to kažu Jedinствена metodološka pravila za izradu propisa, koja smo i mi kao poslanici ali i svi koji predlažu zakone obavezni da sledimo. Ne zato što je to sad nečiji hir,

nego zato što moraju da postoje neka pravila, da nam zakoni budu ujednačeni, da nam jezik kojim se pišu bude ujednačen. Ignorisanjem tih pravila samo šaljete poruku jedne arogancije, koja ne priliči Narodnoj skupštini. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Smatram da amandman treba odbiti.

Hajde da se još jednom vratimo na član 2: „Izrazi upotrebljeni u zakonu“, pa tačka 21) kaže – *free sale certificate*, znači, sertifikat u slobodnoj trgovini. I kaže – to je dokument kojim se dokazuje da se medicinsko sredstvo nalazi na tržištu u zemlji proizvođača.

Kad dobijemo ovakav dokument na graničnom prelazu, gde piše *free sale certificate*, znači treba da tražimo prevod od proizvođača da nam prevede na srpski jezik.

Čitajte pažljivo, ovo je samo spisak izraza koji su upotrebljeni u zakonu, molim vas. I nemojte više da nam oduzimate vreme na ove stvari. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Dve su greške u članu 3: tačka 15) i tačka 17). Tačka 15) je ovaj nesretni *free sale*, a suštinski je važnija tačka 17). Tražimo da se ova tačka briše zato što definiše da Agencija za lekove i medicinska sredstva Srbije, citiram, „daje stručne savete na zahtev pravnih i fizičkih lica u vezi sa: (1) prevodom uputstva za upotrebu i obeležavanjem medicinskog sredstva, (2) razvrstavanjem medicinskog sredstva u klasu i kategoriju medicinskog sredstva“.

Razlog za brisanje proizlazi iz toga što direktive EU, na koje se predlagač zakona poziva, ne obuhvataju nigde u tim preporukama da Agencija treba da radi ovaj posao. S druge strane, ako bi Agencija za lekove Srbije radila ovaj posao, bila bi u sukobu interesa.

Ovo je dokaz da se ti evropski zakoni... Kad ih napredno tumače srpski naprednjaci, dobijamo loš prevod, besmisao i rupu koja obezbeđuje korupciju. To je metodologija vladanja i pisanja zakona vladajuće stranke.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Rezultati Vlade i Ministarstva su svima dobro poznati, a sve ostalo možete da tumačite na svoj način. I može samo da vam bude krivo što vi to niste uradili ranije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Pravo na repliku, Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Tako je to kada se pominju srpski naprednjaci. Šta smo čuli? Neki dokaz metodologije vladanja i pisanja, je l' tako?

Što se tiče metodologije pisanja, i dalje se njom bavimo. Odlično! Šta je na tom srpskom jeziku – koji izgleda mora da se prevodi ponovo na srpski jezik kada se ovako fenomenalni predlozi dobiju – šta je tačno u prevodu: „na koje oslanja zakonopisac“? Šta to znači na srpskom, šta oslanja – obrazloženje, amandman, predlog? Šta znači ovo? Šta znači „medicinska sredstva“, ako ćemo da pričamo o stručnosti, znanju i naučnom doprinosu?

Pominjali smo i neke prepisivače. Evo, imamo i ovde dobre primere prepisivača: „nesvrishodno“, što je takođe verovatno u duhu srpskog jezika. Ne znam šta znači, ali vidim da ga je predlagač sam od sebe prepisivao iz amandmana u amandman, iz obrazloženja u obrazloženje: imamo „nesvrishodno“ na član 27, „nesvrishodno“ na član 28; tu mu se pridružuje i „marijera“ na članu 51. itd. Toliko o toj stručnosti i metodologiji pisanja.

Što se tiče metodologije vladanja, da se uporedi sve ono sjajno i bajno kako je bilo u doba „žutog preduzeća“ i svih njegovih podvarijanti sa ovim dobrim stvarima koje se dešavaju danas upravo u resoru o kome raspravljamo, sa onim što je ministar ovde objasnio da se dogodilo, da se događa i da će biti (u to nemojte imati nikakve sumnje), sa opremanjem, nabavkom akceleratora, nabavkom sajber i gama noža, sa brojnim zdravstvenim pregledima, unapređenjem infrastrukture u zdravstvu, sa podizanjem kompletnih centara tamo gde su bile gole livade, pa, nemamo baš ništa protiv da i metodologije upravljanja, metodologije starenja, ali i metodologije brige za sopstveni narod, koje danas imamo samo na jednoj strani ove sale, uporedimo. Opet, kome se isplati, nek pozove da uporedimo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Živkoviću, nemate pravo na repliku. Imate samo odgovor na vaše primedbe i sugestije koje ste dali tokom izlaganja o amandmanu.

(Zoran Živković: Hoću o amandmanu.)

Može, naravno. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Inače, nisam tražio repliku na izlaganje prethodnog govornika, pošto to ne zaslužuje nikakvu pažnju. Jako je interesantna ta briga koja će da bude – sutra će, sutra će, sutra će...

Da je nešto ipak bilo dobro u nekom prethodnom periodu govore i reči vašeg predsednika, koji je rekao da će da uzme „Sablju“ u svoje ruke, a znamo da se to već koristilo, da je to korišćeno u jedno vreme kada je trebalo da se koristi. Imalo je odlične rezultate, pa bih voleo da se takva „Sablja“ ponovi, makar je vi držali u svojim rukama, ali pazite ...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Živkoviću, to stvarno nema veze sa amandmanom, to što pričate.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Nema veze ništa što je on pričao, pa ste vi ...

(Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Moram da vas prekinem, dao sam vam reč da govorite po amandmanu.

Reč ima dr Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Samo bih vas zamolio, ako je moguće, predsednik nije tu; kad treba, doći će, odgovoriće. Radi se o krajnje ozbiljnim stvarima. Naši građani ne čekaju da se mi prepucavamo ovde, nego da rešimo probleme od kojih zavise njihovo zdravlje i njihov život.

Političko prepucavanje, sablje i ostale stvari, mislim da za to trenutno nije ni vreme ni mesto. Mislim da nije u redu pričati jer čovek trenutno nije tu, i nije ni tema.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Povreda Poslovnika, Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 107. koji reguliše dostojanstvo rada Narodne skupštine. Čudim se vama, predsedavajući, da niste reagovali na ovo o čemu je pričao prethodni govornik, podnosilac amandmana, koji je doveo u kontekst predsednika Republike sa „Sabljom“, ali sa „Sabljom“ koju je on sproveo 2003. godine, na žalost svih građana Srbije. Još je dao sebi za pravo da spomene kontekst te „Sablje“ kao nešto što je bilo pozitivno, zaboravljajući da je tada uhapšen veliki broj građana Srbije, preko deset hiljada ljudi, potpuno neosnovano, u strahovladi, u teroru, dok je, na nesreću svih građana, nesrećnim slučajem, on bio premijer ove zemlje (ponavljam, na nesreću) i sprovodio teror i strahovladu, gde su pohapšene hiljade i hiljade građana neosnovano. Dakle, treba da se postavi pitanje koliko je lica koja su bila uhapšena u „Sablji“ procesuirano, a koliko je država posle morala da izdvoji novca za obeštećenje svih tih ljudi.

Danas on pokušava da dovede u kontekst predsednika Republike, koji jeste spomenuo „Sablju“ u nekom figurativnom smislu, ali se vrlo jasno ogradio od te i takve „Sablje“.

Trebalo je, u najmanju ruku, da ga opomenete. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Markoviću. Kao što ste mogli da vidite, ja sam upravo zbog toga isključio mikrofon kolegi Živkoviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Branka Stamenković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Povreda Poslovnika, član 103. stav 8. Kolega Marković se javio po povredi Poslovnika, a ušao je u repliku. Vi ste mu to dozvolili, iz meni nepoznatog razloga, umesto da ga prekinete.

Kad ste mu već to dozvolili i niste ga prekinuli, red bi bio bar dva minuta da skinete poslaničkoj grupi, za kaznu. Ili, u suprotnom, da se glasa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Stamenković.

Njegovo izlaganje shvatio sam kao obrazloženje na koji način sam povredio Poslovnik. Njegovo mišljenje je bilo da nisam adekvatno reagovao, tako da sam to i percipirao sa tog aspekta.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)
Hvala.

Zoran Živković, po amandmanu?

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Samo da upozorim predsedavajućeg i neke kolege koje su se malopre ljutile, „Sablja“ nije medicinsko sredstvo, ima drugu namenu... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Živkoviću, ne možete da govorite, nije tema „Sablja“. Molim vas, ja pokušavam da budem tolerantan i korektan a ministar je veoma raspoložen da argumentovano raspravlja o temi, ali to očigledno danas sa vama nije moguće.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, ovaj član 3. govori o Agenciji i njezinim nadležnostima. Moram da kažem da se ovaj zakon o medicinskim sredstvima usaglašava sa propisima EU. Koliko je to bitno za građane Republike Srbije, navešću jedan podatak iz vremena kada nismo imali sreću da to usaglašavamo, a to je afera „Citostatik“, kada su, za vreme bivšeg režima, citostatiki kupovani na pijaci. Unapred se znalo kolika svota novca se može potrošiti za citostatike, a onda su se tražili pacijenti kojima će se lekovi davati. Zamislite kako su trovani građani Republike Srbije! Spominjem samo ovaj podatak da je dr Dragana Jovanović napustila njihovu komisiju za nabavku

citostatika. Za vreme njihovog režima, te godine, kupljeni su citostatici za 24 miliona evra, ali bez tendera i javnog oglašavanja.

Čuli smo danas koji su narodni poslanici i koje političke opcije protiv ovog zakona. Čuli smo i da su protiv ovog zakona oni narodni poslanici čiji je šef bio protiv mnogih zakona, pa su se dešavale afere, afere stečajeva. Oni žele afere, afere stečajeva u zdravstvu. Najbolje je ne doneti zakon, jer tako će „kralj stečaja“ još bolje postati itd.

Dakle, za vreme tog režima pedeset miliona je uzeto na račun stečaja, a verovatno bi na račun stečaja u medicinskim ustanovama uzeli određenu svotu novaca.

Sve u svemu, smatram da je zakon dobar. Pošto Vlada misli da je ovaj član zakona dobar, na neki način ja sam želeo da osnažim predlog Vlade. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja poštujem što moj kolega poljoprivrednik štiti srpski jezik. On je, naime, poznat kao dugogodišnji borac za zaštitu srpskog jezika. U svojoj mladosti, a po svedočenju članova njegove stranke...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, molim vas, o temi i o amandmanu. Kad smo već tako krenuli, da nastavimo raspravu u tom smeru, pravcu, u dobroj veri i argumentaciji. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Kolega Marinkoviću, lako je mene prekinuti, ali ja govorim o onome o čemu su oni govorili. Ili ja nisam bio na ovoj sednici, ili vi niste dobro slušali. Ali, pozdravljam.

On je poznat po tome što je ljude izbacivao iz voza samo zato što su govorili engleski. Iz tog razloga želi da izbaci engleske reči iz ovog člana, a ovaj član se bavi registracijom medicinskih sredstava.

(Narodni poslanik Zoran Krasić dobacuje.)

Gospodine Krasiću, nemojte galamiti. Vi to ne radite kada govore ovi predstavnici stranke bivšeg režima, ne radite to kada govori predsednik vaše stranke, radite to kada govorim ja. Predsedavajući to trpi, ja trpim. Mene ne možete omesti, ja spadam među one mudrije poslanike koji svojim opažanjem stvaraju zaključke itd. i takvu vrstu poslanika je teško omesti.

Dakle, govorim o medicinskim sredstvima koja su oni primenjivali i ne želim da se u registraciji nađu ta medicinska sredstva. Naime, Dom zdravlja u Indiji je u dugu trista miliona dinara, to ministar svakako zna, zbog medicinskih sredstava sledećeg tipa, datum je 6. oktobar 2015. godine, kaže: medicinsko sredstvo, šifra 01601, bečka šnicla 60, 52.200, karadorđeva šnicla...

Izvinjavam se, nastaviću po sledećem amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Reč ima Vjerica Radeta, po amandmanu.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Hvala.

Ovo je jedan od amandmana... Zapravo, kroz ovaj amandman ću pre svega da se obratim javnosti. Ovo su amandmani koji zapravo i nisu amandmani.

Član 3. ima četiri stava, prvi stav ima 18 tačaka. Ovde imamo jednu izmenu, gde već u prvom stavu i u prvoj tački, valjda da se skine sa dnevnog reda, piše – Agencija vrši registraciju medicinskog sredstva, izmene i dopune itd. Ovde je potpuno nepravilno posle „izmene“ stavljena zapeta. Radi se o tome da poslanici skupštinske većine ne žele da se ovde zaista raspravlja o amandmanima i predlozima zakona. Ovo je svojevrsno omalovažavanje i ministra i Vlade.

Zahvaljujući ovakvim amandmanima, koji to i nisu, narodni poslanici danas opet neće biti, ili sutra, već do koliko ćemo raditi po ovim amandmanima, u prilici da pomenu i obrazlože svaki amandman koji je podnet sa namerom da se nešto u zakonu zaista promeni. Da li je to što želimo da se promeni u skladu s onim što Ministarstvo i Vlada mogu prihvatiti ili ne mogu, to je stvar Vlade, odnosno ministra Lončara, ali je veoma važno da on čuje obrazloženje svakog amandmana da bi mogao da se izjasni eventualno o njemu.

Takođe je važno da građani Srbije znaju, ovde je malopre jedna koleginica rekla, kada je govorila o amandmanu Ružice Nikolić, da su te jezičke ispravke kroz amandmane samo puko trošenje vremena a mi ovde treba da radimo.

Ne postoji trošenje vremena – ne znam koji izraz da upotrebim – na ovakav način kao što je to kroz ove amandmane; dakle, prepíše se ceo član koji ima dve strane, ubaci se negde zapeta, bilo gde, i u toj zapeti se razlikuje amandman od Predloga zakona.

Ovo ne govorim da bih izazivala replike, niti da bih na bilo koji način uticala na kolege koje su pisale ove amandmane. Samo neka nastave, neka obrazlažu, to je njihovo pravo, Poslovník to dozvoljava. Nemamo ništa protiv toga, ali želimo da građani Srbije znaju, bilo ko od vas...

Evo, vi ste, gospodine Marinkoviću, svaki drugi dan u Jutarnjem programu na jednoj televiziji sa nacionalnom frekvencijom, hvalite se koliko se ovde donosi zakona, koliko se ovde radi, kako opozicija podnosi besmislene amandmane itd. Lično sam vas slušala. Dakle, opozicija, govorim pre svega o Srpskoj radikalnoj stranci, o našim poslanicima, svaki naš amandman je smislen, svaki naš amandman je u skladu sa politikom i stavovima Srpske radikalne stranke. Mi želimo da svaki amandman obrazložimo ministru kao predstavniku Vlade i očekujemo da se on izjasni pozitivno ili negativno o tom amandmanu.

Građani treba da znaju, kad ne budemo danas ili sutra uspeli da govorimo o svakom amandmanu, da je to zato što vi iz sadašnje skupštine većine koristite nakaradan i nedemokratski Poslovnik onih pre vas, Poslovnik koji ste kritikovali isto kao i mi, ali je sada došlo vreme da ga primenjujete pa vam je dobar. Onda kažete njima – ovo je vaš poslovnik, zašto stavljate primedbe? Poslovnik je takav, zapravo, da narodni poslanici ne mogu da rade svoj posao i u tome jeste moja primedba u ovoj intervenciji. Ponoviću samo jednu rečenicu zbog ministra Lončara, da sam na ovaj način želela da zaštitim i Ministarstvo i Vladu od neozbiljnosti nekih narodnih poslanika.

Dakle, ministre, ovi amandmani, gde vam samo stave zapetu usred rečenice, služe samo da bi potrošili vreme, jer mi imamo ograničeno vreme kada je u pitanju razgovor i diskusija o amandmanima. Nažalost, vi nećete biti u prilici da se izjasnite o svakom amandmanu, a verujem da biste to uradili, zašto da ne. To ne znači da morate da prihvatite. Ako ne prihvatite, kažete zbog čega ne, a ako prihvatite, kažete zbog čega da.

Ovo moje obraćanje je bilo pre svega upućeno građanima Republike Srbije, da znaju ko od narodnih poslanika u Narodnoj skupštini kakav odnos ima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Iako znate da ja ne mogu sada da iskoristim pravo na repliku, moram da kažem i odgovorno tvrdim da se nikad nisam negativno izrazio o bilo kom poslaniku iz Srpske radikalne stranke, štaviše, visoko cenim taj posvećeni rad, iako se, naravno, ne slažem sa idejama i politikom. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović, po amandmanu.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Samo kratko i potpuno na liniji onoga o čemu je maločas bilo reči.

Dakle, zbog javnosti, ali obraćam se i predsedavajućem i apelujem na sve kolege da treba prekinuti sa praksom, nezavisno od toga da li postoji poslovnička mogućnost ili ne, treba makar javno reći o čemu se ovde radi. Zaista se slažem sa ovim što je sada kolegica Radeta rekla. Ja sam na to takođe skretao pažnju. Dakle, podnose se apsolutno besmisleni amandmani. Naravno, sa stanovišta vlasti ili podnosioca zakona, on može da kaže da su razni amandmani neprihvatljivi i da se ne uklapaju u koncept, ali prosto građani treba da znaju, a ne znam koliko znaju, da se podnose stotine amandmana koji imaju samo jednu zapetu ili navodnike u sebi, a inače su prepisani tekst amandmana, i onda se na taj način uzima vreme za raspravu i ozbiljno se šalje poruka o besmislenosti ove rasprave i Skupštine. Mnogi amandmani, mnoge diskusije i predlozi ne dođu uopšte na dnevni red, jednostavno ne stignu u predviđenom vremenu da se razmotre.

Nije to samo zbog građana, nego je apel i rukovodstvu Skupštine i onima iz nadležnih odbora koji aminuju te amandmane da malo počnemo iskrenije, ne restriktivno, ali da prosto nešto što je očigledna opstrukcija, sa očiglednom namerom da se podnosi amandman samo da bi se dobilo vreme i da bi se moglo replicirati ili poklapati nešto što je rekao neko od predstavnika opozicije...

Mislim da su danas kolege iz Dveri, ali one će to bolje reći, uradile nešto slično, ali kao pokaznu vežbu, kao demonstraciju toga da to tako ne treba da se radi, i to maksimalno podržavam.

Dakle, nemojmo na taj način, bez obzira na to da li postoji poslovnička mogućnost ili ne, da trošimo vreme građana i novac. Mi bismo mogli ovu raspravu završiti verovatno danas da nema takve vrste prakse koja se praktikuje i koja otprilike služi samo tome da neke kolege iz vladajuće većine dobiju mogućnost da poklapaju sve što kaže neko iz opozicije. Zato posle svakog opozicionog amandmana ide i taj predlog grupe ili nekolicine kolega. To nije dobro i to nam svima škodi i šalje lošu sliku o Skupštini i poslanicima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Reč ima Dragan Vesović, pravo na repliku.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Pošto sam ovlašćeni predlagač, a spomenut je Srpski pokret Dveri, koristim pravo na repliku.

Drago mi je da su kolega Vukadinović i koleginica iz Srpske radikalne stranke stali na stanovište onoga što je Srpski pokret Dveri rekao na početku ove sednice. Smatram da u nekim diskusijama ima mesta političkom prepucavanju, političkom sukobljavanju, ali kada govorimo o zakonima koji su duboko vezani za struku, kao što su ovi zakoni, mislim da smo imali prilike da kažemo u plenumu šta smo hteli, da imamo prilike u diskusiji o pojedinostima da protumačimo još nešto što nam nije jasno i da je ministar spreman da nam da dalja pojašnjenja. I opet ponavljam, da se amandmani koji su na ovaj način podneti povuku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite, koleginice.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Po amandmanu.

Da se i ja osvrnem na ovaj poslednji amandman o zarezu, ali nije ni prvi, ukupno ih ima 138. Samo da sumiram ono o čemu su pričale moje kolege, počev od koleginice Radete, preko kolege Vukadinovića i dr Vesovića. Poslanik koji je podneo seriju amandmana kojima jedino što menja u članu zakona jeste dodavanje zarez, i to na mestu na kome po pravopisu ne treba zarez da bude,

jutros je to opravdao pred građanima Srbije željom da na taj način pruži podršku predlogu Vlade.

Moram da kažem da je meni lično žalosno da Vlada nema argumenata kojima može da brani u ovom domu predlog svojih zakona, nego to umesto nje mora da radi poslanik serijom lažnih amandmana sa zarezom koji je postavljen na potpuno pogrešno mesto.

Meni je žao što se ovde parlamentarizam shvata na jedan potpuno pogrešan i nakaradan način. Čini mi se da ni Vladi a ni vladajućoj koaliciji nije jasna jedna jednostavna činjenica – opozicija je važna, kritika opozicije je važna, ne zato što sad to ispunjava želju opozicije, nego zato što u toj dinamici razmene argumenata opozicija kritikuje, vlast argumentima brani svoje predloge, a građani dobijaju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stamenković.

Reč ima Vladimir Orlić.

Pravo na repliku? (Ne.) Po amandmanu, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Deset sekundi svega, čisto u duhu ove rasprave koja, moram da priznam, oplemenjuje.

Pošto se čulo da je nešto žalosno, štošta može da bude žalosno, znate šta je najžalosnije – kada ne znate ni kako vam se država zove. E, od ovih koji sve znaju, mogu da primetim, jednu stvar koju bi morali da znaju oni ne znaju, ne znaju kako im se država zove. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Danijela Stojadinović.

Izvolite.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Prosto imam potrebu da u ime Socijalističke partije Srbije i ove poslaničke grupe reagujem i na neki način prekinem ili zamolim za prekid ove rasprave. Pričali smo i prethodnih dana da ovaj zakon o medicinskim sredstvima ima svoju važnost, a ovde smo čuli sve, od stiropora do „Sablje“.

Zamolila bih da se vratimo na temu, jer očigledno je da ne može zamerke da ima samo vladajuća koalicija, mislim da iste aršine primenjuje i opozicija. Ova rasprava se pretvorila u jednu lingvističku raspravu, za šta mislim da apsolutno nije ni mesto ni vreme. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Reč ima Dušan Milisavljević.

Izvolite, kolega.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, kolegice i kolege narodni poslanici, složio bih se sa kolegicom, već više od 95 minuta razgovaramo o svemu što nije tema ovog zakona, zakona koji je važan za naše građane.

Kada smo prošle nedelje pričali, u ime poslaničkog kluba Demokratske stranke izneo sam stav da je važno da ovakav zakon bude primenjen, jer poboljšava kvalitet i bezbednost medicinskih sredstava i lekova u našoj državi. Ovim zakonom, praktično, koristimo neka pravila igre koja vladaju i važe u civilizovanoj evropskoj zajednici naroda.

Važno je da se vratimo svrsi današnjeg zasedanja, a ne da 95 minuta pričamo o nekim stvarima za koje lično smatram da nisu tema današnje sednice. Na vama kao predsedavajućem je da obezbedite da nastavimo po amandmanima o veoma važnim članovima zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Milisavljeviću. Potpuno se slažem s vama, hvala na sugestiji.

Na naziv člana 4. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Amandman na član 4. Ovim amandmanom pokušali smo da tekst ovog člana ponovo uskladimo sa Jedinstvenim metodološkim pravilima za izradu propisa. Ne samo kada je reč o ovom članu nego bukvalno kroz ceo zakon predlagač zakona je nazive članovima dodeljivao kao da je reč o odeljcima, a ne o članovima. Ja sam se stvarno potrudila da to dosledno počistim iz celog zakona, da u potpunosti to uskladim sa Jedinstvenim metodološkim pravilima koja, ponavljam, ne služe za ukras, nego da bi zakoni koje donosimo bili ujednačeni, a ne svaka vaška obaška. Nažalost, predlagač zakona nije imao sluha za to, ni jedan jedini amandman nije prihvatio. Žao mi je zbog građana Srbije što je to tako. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, nikako se ne bih složila sa podnetim amandmanom kolegice koja je prethodno govorila. Zašto? Pa zbog toga što kolegica, osim nekog svog ličnog žaljenja zbog podnetih amandmana od strane nekih kolega iz vladajuće koalicije, ništa drugo nije obrazložila. A ni u samom obrazloženju ovog amandmana, koji je samo „briše se“, ne postoji nikakav predlog.

Za ove dve godine koliko smo zajedno u Skupštini Srbije nikada nisam čula neki pametan predlog od strane kolega iz te poslaničke grupe koja predlaže ovaj amandman, tako da i ovog puta, osim prostora za neko njihovo medijsko prikazivanje i optuživanje nas iz vladajuće koalicije da ne radimo dobro, ništa

drugo nismo saznali. To što se oni na „Tviteru“ bore i pokušavaju građane Srbije da dovedu u zabludu time da oni imaju neku podršku, a da mi ovde ne radimo ništa, to pokazuju na svakim izborima sve nižim procentom koji osvajaju, tako da mislim da ih posle nekih narednih više neće ni biti ovde. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

(Branka Stamenković: Po amandmanu sam se javila.)

Nisam video, izvinite, molim vas.

Po amandmanu reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Samo ću kratko pošto je prethodna govornica iznela netačne podatke. Naime, ustvrdila je da moj amandman glasi „Briše se“ i da nema obrazloženje. To nije tačno. Moj amandman kaže: „Broj 2. u nazivu člana 4. briše se“. A obrazloženje postoji, samo treba da okrenete, kolegice, papir i videćete obrazloženje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Dragana Barišić, pravo na repliku.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zate kako, ja svaki amandman pogledam dobro i nemam potrebe da okrećem, kod mene to lepo piše kako treba. Koleginica bi trebalo da nauči da se izbori ne dobijaju na „Tviteru“ i lažima, već čisto i isključivo rezultatima. Upravo Srpska napredna stranke iz izbora u izbore pokazuje da rezultatima postiže ne samo 56%, nego i preko toga, a sledeći put verovatno i 80%, pošto sa ovakvom opozicijom građani Srbije vide ko može da vodi ovu državu, a to su samo SNS i gospodin Vučić.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Osvrnula bih se na ovu raspravu o amandmanu koja se tiče „Tvitera“ tako što bih rekla sledeće – nama trebaju besplatni udžbenici za svu decu u Republici Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zatvaramo krug replika i idemo na naredni amandman.

(Krstó Janjušević: Poslovník.)

Poslovník? Ne mogu da vam dam po Poslovníku, niste digli ruku na vreme. Ne mogu, stvarno. Nisam vas video.

Evo, gospodín Rističević četvrti put ustaje da mu dam reč po amandmanu. Javite se idući put na vreme, podignite Poslovník.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, znanja i zdravlja nikad nije dosta. Dakle, kada neko svoju državu nazove „Republika Srbija“, a ovde meni drži predavanja o gramatičkim greškama, onda to govori o kvalitetu osobe koja mi zamera na podnetim amandmanima.

U članu 4. govori se o Agenciji, kako se uređuju lekovi itd. Kako su oni uređivali lekove i ostavili trista miliona dinara duga? Lekove nisu plaćali jer su mislili da je lek bečka šnicla, 870 dinara, šifra 1601, čudan lek; karadorđeva šnicla, sve se dešava 6. oktobra, još 60 komada, šifra 602; punjena vešalica, šifra 603. Pazi, ovo je račun Doma zdravlja u Indiji. Neki čudni lekovi. Nisu ih pacijenti dobili. Pacijenti su dobili neki čorbuljak, onako postan, ali ovo su funkcioneri stranke bivšeg režima. Kaže: pečena piletina, porcija, šifra 604; pljeskavica, šifra 605, sve po 870 dinara, dva puta iznad cene, kao ona Kenina kifla što je koštala 150 dinara; štrudla sa orasima, štrudla sa makom, koka-kola, Rosa voda, krempita itd. To su bila medicinska sredstva koja su oni plaćali dok su pacijenti umirali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima Ivan Kostić.

Izvolite, kolega.

IVAN KOSTIĆ: Poštovani narodni poslanici, građani Srbije, drago mi je da smo imali priliku da čujemo ovako visokoumnu diskusiju po amandmanu.

Po pitanju nekih prethodnih govornika koji su rekli da sa druge strane stoje prepisivači, evo, ja bih iz obrazloženja zakona pročitao par rečenica, koje glase ovako: „Naime, u propisima EU, kao i u zemljama članicama EU, oblasti medicinskih sredstava za veterinarsku i humanu medicinu regulisane su odvojenim propisima. Takođe, uzimajući u obzir propise EU kao i praksu zemalja članica EU, izvršeno je odvajanje propisa kojima se uređuju medicinska sredstva od propisa kojima se uređuju lekovi“.

Znači, po ovome što se ovde vidi najveći prepisivači su predlagači, a to je Vlada Republike Srbije. Ovo nije prvi put da su zakoni koje usvajamo u Narodnoj skupštini u stvari prepisani iz EU, tako da nema potrebe da iko spočitava poslanicima opozicije kada se ovde na delu vidi ko je u stvari prepisivač.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Opet par sekundi, neće trebati više.

Hvala onima koji su sami sebe nazvali prepisivačima danas, da ne bude neke zbrke oko toga ko je to uradio. Oni su sami za sebe rekli da su prepisivali.

Svaka čast na priznanju. Da li im je u duši lakše, ne znam. Hvala što su nas podsetili na ovaj aspekt EU i dobrih standarda u vezi s ovim zakonom.

Očekujem da iz tih razloga upravo oni podrže zakon, jer na prošloj ili pretprošloj sednici bio je amandman tih ljudi gde su u obrazloženju sami napisali – mi ovo predlažemo jer je to dobar standard EU. Ako se time rukovode, neka budu dosledni pa neka podrže i ovaj zakon i sve ostale, iz istog razloga. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ovaj amandman spada u ove tehničke i zaista mi je žao što nije usvojen. Ne bi to nešto pokvarilo niti promenilo namere, samo skrećem pažnju na jednu nebrizljivost s kojom je zakon, ili bar neka mesta u zakonu, pisan.

U ovom članu govori se, verovali ili ne (i to nije neka suptilna jezička igra), da se „uređuju državni službenici“. Pazite, „uređuju državni službenici“. Koliko ja znam, može se uređivati bašta, kosa, knjiga, ali da se uređuju državni službenici... Zapravo, htelo se reći, i to je naš predlog da se stavi, zaista ne bi bolelo, da se uređuju prava i dužnosti državnih službenika. Kao što se, uostalom, kaže, što je formulacija koja je upotrebljena u prvom članu.

To je primer jednog dobrog amandmana, koji ništa ne škodi, a istovremeno i pokazatelj toga kako treba malo više obratiti pažnju na ono što se stavlja na papir, a ne samo računati na glasačku mašineriju.

Što se pak tiče prakse EU, ona je negde dobra, negde loša. Ne mislim, kao i moje kolege, da treba odbacivati sve što dolazi iz Evrope, ali ne treba ni sve slepo i apriori preuzimati ili prepisivati. To je što se toga tiče.

S druge strane, kada je reč o ovom zakonu, rekao sam, i koleginica Sanda Rašković je rekla na početku ove rasprave, da ćemo glasati za ovaj zakon, imamo rezerve prema drugom, a preostaje i treći, koji se tiče zajma i novog zaduživanja, protiv kojeg smo.

Dakle, to je otprilike to. Nemamo ništa protiv zakona. Mogao je biti malo bolji, prečišćenija verzija teksta je mogla da dođe ovde u Skupštinu. Apelujem na Ministarstvo da malo više povede računa o tome. Posebno skrećem pažnju na ono o čemu je bilo reči, da ne trošimo nepotrebno vreme. Ja ću, u tom smislu, odustati od nekih budućih, narednih amandmana koji se tiču ove iste stvari. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Dragan Vesović, po amandmanu.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zaista mislim da još nije kasno da gospodin ministar i predstavnici Ministarstva ovo što je apsolutno smisleno kolega Vukadinović predložio ovde na licu mesta isprave i taj amandman usvoje.

Kao član Odbora za zdravlje i porodicu bio sam prisutan kada je državni sekretar davao obrazloženja koji su amandmani prihvaćeni a koji amandmani nisu prihvaćeni. Svi amandmani koji su prihvaćeni prihvaćeni su uglavnom radi tehničke korekture, kako je rečeno. Mislim da je i ovo jedna tehnička korektura.

Ako ne pokažete dobru volju, gospodine ministre, a mislim da za nju na ovom mestu, u ovom članu apsolutno ima razloga, ostaće gorak ukus u ustima opozicije i činjenica da su svi prihvaćeni amandmani predloženi od strane pozicije. To je tako bilo, ja sam član i ja sam svedok, na Odboru. Dakle, pročitajte pažljivo još jednom šta je kolega predložio, mislim da je ovo apsolutno logično. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Na naziv člana 5. i član 5. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, u ovom članu govori se o tome kako Agencija bira savetodavna tela i ko može biti član tih tela. To moraju biti ne samo izvrsni stručnjaci, kao što stoji, iz oblasti medicinskih sredstava, nego i moralni ljudi, kao lekari, što često nije slučaj.

Ako nisu savesni, odgovorni i moralni, desiće nam se određene afere, kakve smo imali za vreme stranke bivšeg režima. Moram da kažem da je tada zdravstvo bilo najskuplja i glavna mafijaška ujdurma, što pokazuje i sledeći podatak, vezano za medicinska sredstva – da se desila afera, dobro poznata vama i građanima, tzv. afera „vakcina protiv gripa“. U leto 2009. godine bivši režim je nabavio 855.000 doza vakcina, a ostatak do tri miliona, koliko je bivši režim naručio, otkazao je iako je plaćen.

Poznata je afera, građani Republike Srbije su videli, „zavrnilo rukav“, kada je bivši predsednik države, Boris Tadić, zavrtao rukav; ta kampanja je koštala 11,6 miliona evra. Mislim da je dobro zavrnuo džepove građanima Republike Srbije.

Sve u svemu, ova agencija je potrebna.

Pošto Vlada Republike Srbije smatra da ovaj amandman ne može poboljšati tekst, ja podržavam ovaj zakon.

Narodnim poslanicima koji kritikuju nas koji predlažemo amandmane preporučujem da pogledaju i dobro izuče Poslovnik Narodne skupštine. Jedna narodna poslanica koja nas „maltretira“ čitav dan petnaest puta u ovom sazivu je postavila poslaničko pitanje organu kojem se ne postavlja. To ne radi samo ona, nego većina narodnih poslanika iz opozicije kojima je ovo prvi mandat.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Atlagiću.

Reč ima dr Dušan Milisavljević.

Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, kolegice i kolege narodni poslanici, ovo mi je drugo javljanje u prepodnevnom zasedanju. U prvom javljanju sam zamolio da se držimo teme dnevnog reda, to je zakon koji reguliše medicinska sredstva. Sada sam se javio kao ovlašćeni predstavnik Poslaničke grupe DS, nakon izlaganja profesora Atlagića i spominjanja stranke bivšeg režima i velikih pronevera u sektoru zdravstva.

Želim da kažem, a više puta sam ponavljao, da Demokratska stranka nikada nije držala resor zdravstva, da je meni žao što nije držala resor zdravstva i što je dala koalicionim partnerima za namirivanje političkih dogovora tada. Želim da kažem da sam javno ovde tražio, dok sam bio predsednik Odbora za zdravlje i porodicu, da se ispituju svi poslovi koji se vezuju za afere u sektoru zdravstva, pa, nešto što niste dodali, i strane donacije, investicije koje su ušle od 2000. godine do današnjeg dana, da se ispituju donacije Evropske unije, američkih fondacija i pare koje su ušle preko medicinskih sredstava i preko finansijskih sredstava, gde su one završile, jer sam i tada izrazio sumnju da su završile u džepovima nekih privatnih klinika, lekara koji rade na nekim privatnim klinikama.

Ono što građane Srbije najviše interesuje, to je da se reše te afere. Sve to na šta ukazujete, što se dešavalo ili što se dešava, mora da bude sankcionisano. Ono što je važnije za građane jeste da se taj novac vrati građanima, tj. sektoru zdravstva. Pojedinci su bili bahati, to jeste tačno. Ono što je žalosno jeste što ti pojedinci nisu odgovarali za svoja krivična dela.

Zato kao poslanici nemamo podela oko toga i ne treba da prebacujemo jedni drugima loptu. Znači, postojale su korupcije u sektoru zdravstva koje su pojedinci zloupotrebili i oni moraju da dobiju osudu države, tako da tu nema podele – stranke bivšeg režima ili stranke režima. Ja ne vidim tu neku podelu.

Molim vas da se vratimo na tačku dnevnog reda, to je zakon o medicinskim sredstvima.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Milisavljeviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Netačno je što je kolega tvrdio. Sad, kao, stranka bivšeg režima nije imala ništa sa zdravstvom.

Ovo što sam čitao, mogu da čitam ceo dan. Ono je bio račun od 6. 10. Dom zdravlja u Indiji je vodio kadar stranke bivšeg režima. Ime te stranke neću ni da pominjem, ne zaslužuje da je pominjem. Oni su ovo radili. Račun je bio 369.000, posle tri nedelje. Nisu kupovali lekove, već su novac za lekove prebacivali za ručkove. Onda znate kolika je šteta po pacijentu. Sad, kao, mi se nismo pitali. Netačno.

Ponovo 369.180. Ne znam zašto ljudi stalno isto jedu: bečka, karađorđeva, punjena, pečena pljeskavica, štrudla, štrudla, kola, „fanta“, „rosa“, krempita. Isto, evo. Isto 369.180 dinara. Gotovo identičan račun, samo ponovo naplaćen tri nedelje kasnije.

Broj dva. U Pokrajini, Dragan Rašković, Lučić, Ješićev kum, ko su ti ljudi? Sto osam javnih nabavki bez finansijskog plana i plana javnih nabavki, vredan dve milijarde. Dakle, direktno kadrovi stranke bivšeg režima.

Pozdravljam što oni žele da kažu da treba ispitati sve te pljačke, ali ne mogu da kažu da oni u to nisu umešani. Bojan Pajtić im je bio šef stranke, a ovo su bili njegovi ljudi. Njegova žena je radila u Urgentnom centru, koji je umesto petnaest miliona koštao četrdeset miliona. Kad se već posipaju pepelom po glavi, vredi i ovo reći.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Dušan Milisavljević.

Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Jako kratko, s obzirom na to da ja nemam te podatke koje iznosi gospodin Rističević. Ono što ja znam, a mislim i da građani Srbije znaju, Dom zdravlja u Indiji je u dva mandata proglašavan za najbolji dom zdravlja u Srbiji po evropskim standardima i od strane Evropske komisije u Srbiji. Ja taj podatak zvanično imam i taj podatak vama u Indiji bi trebalo da služi na čast. Za ove druge podatke, šta je ko jeo, to stvarno ne znam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima dr Dragan Vesović.

Izvolite, kolega.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dakle, amandman na član 5. Član 5. govori o savetodavnim telima Agencije. Uz svu moju želju i volju da shvatim kakve veze savetodavna tela Agencije imaju sa vakcinacijom, sa pljeskavicama, ćevapčićima, sa 369.000, računima, Bojanom Pajtićem, 11,6 miliona evra, mi smo samo smatrali da treba

da prekinemo ovu priču i da svi oni koji su ovakve amandmane podneli iz razloga zbog koga su ga podneli iste povuku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Šešelj, Dubravko Bojić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Reč ima Dubravko Bojić.

Izvolite, profesore.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala.

Podneli smo amandman na član 5. ovog Predloga zakona o medicinskim sredstvima.

Najpre da izrazim naše načelno neslaganje sa ovom praksom predlagača, objedinjavanjem rasprave.

Čulo se prethodnih dana mnogo praznoslovlja, mnogo hvalospeva, reči koje lepo zvuče a ne znače mnogo.

Amandmanski smo intervenisali na član 5. ovog predloga zakona. Pročitaću član: „Agencija, uz prethodnu saglasnost ministra, obrazuje savetodavno telo (u daljem tekstu: komisiju) radi davanja mišljenja u skladu sa ovim zakonom“ itd.

Mi smo amandmanom tražili brisanje reči „uz prethodnu saglasnost ministra“. Ako ste već osnovali Agenciju, ako ste joj dali status pravnog lica, ako ste odredili zaduženja i nadležnosti... Naveli ste tamo čak sedamnaest nadležnosti, ali niste propustili da pod osamnaestom nadležnošću stavite – vrši i druge poslove, u skladu sa zakonom. Ako se zakon donosi, valjda on mora biti jasan, konkretan, određen, čemu ova neodređenost?

Ovde smo, malopre... Ne bih da vraćam temu na prethodnu raspravu, ali kao lingvista moram da intervenišem u delu lingvističke rasprave o jeziku. Naš najveći lingvista, prof. Aleksandar Belić, govoreći o jeziku kao živoj materiji koja se stalno razvija, obogaćuje, poprima pozajmice i tuđice iz drugih jezika, ipak je, da bi se sačuvao jezički kolorit i bogatstvo jezika, smatrao da reči stranog porekla treba upotrebljavati samo izuzetno, samo kada je to neophodno. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno, profesore Bojiću.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Sreto Perić, Nikola Savić i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Marinkoviću, ja ću malo da proširim ovu temu i da koristim vreme koje imam kao ovlašćeni predstavnik Srpske radikalne stranke.

S obzirom na to da neko ko prati ovaj prenos može da dođe u zabludu da ne zna šta je na dnevnom redu, na dnevnom redu je zakon o medicinskim sredstvima.

Znate, džabe lekaru visoko obrazovanje ukoliko nema instrumenata kojima može da utvrdi adekvatnu dijagnozu i ukoliko ne može da leči. Po pravilu se leči lekovima, ali su vrlo važna i medicinska sredstva, jer nekad su toliko spojena sa lekovima da je gotovo nemoguće napraviti razliku. A ostala medicinska sredstva su neke robe i neki instrumenti koji pomažu kako lekaru, medicinskom osoblju, a sigurno pomažu i pacijentu, onome kome se pruža neka zaštita.

Vremenom, razvili su se standardi za medicinska sredstva, kao što su se razvili standardi za lekove. Ko je radio na tim standardima? Radili su, pre svega, lekari i medicinsko osoblje, jer su mogli da utvrde prednosti i mane postojećih sredstava, u pogledu toga da li je to sterilno, da li je to dobro za lekara i medicinsko osoblje, kako se ponaša, kako utiče na pacijenta, kako utiče na ceo proces dijagnoze i lečenja. Te standarde su razvili oni koji su počeli da proizvode ta medicinska sredstva jer im je stalo da njihovo sredstvo bude traženije na tržištu, da bude kvalitetnije, bezbednije. Tako su se razvili standardi.

Nažalost, kod nas se koriste dva termina, potpuno pogrešno: navodno srpski standardi i ostali standardi. Mislim da mi moramo da imamo organ za standardizaciju kada se radi o medicinskim sredstvima, i tu ideju niko ne može da zaustavi. Ta naša standardizacija treba da bude poprilično kvalitetna, i radi pacijenata i radi čitavog procesa lečenja i radi medicinskog osoblja koje pruža tu zaštitu. Ona treba da štiti i pacijenta, a treba da štiti i medicinsko osoblje. To su ti standardi.

Ne bih bio isključiv u pogledu kvaliteta tih standarda, samo bih skrenuo pažnju predlagачu zakona, a predlagач ovog zakona je Vlada Republike Srbije, da mi u proceduri pred ovom Narodnom skupštinom imamo nekoliko zakona gde smo suočeni sa standardima. Imamo zakon o izmenama dopuna Zakona o plovidbi na unutrašnjim vodama i lukama na unutrašnjim vodama, gde se takođe javljaju standardi za brodove, čamce, dizalice itd.; imamo u proceduri zakon o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, gde se takođe javljaju standardi za bezbednost saobraćaja koji se tiču vozila, standardi koji se tiču vozača, standardi koji se tiču saobraćajnih znakova, standardi koji se tiču puta. Ne želim da reč „standard“ poistovetim za sve ove oblasti, ima tu i nekih specifičnosti i nekih razlika, ali se prosto začudim kada se i standardizacija sklopi u ličnosti jednog čoveka, ne jednog organa.

Vidite, poslednjih sedamnaest godina promenjena je terminologija pisanja propisa. Nekada je bilo „poslovi iz nadležnosti ministarstva za to i to“. Danas je to sve svedeno na jedninu – ministar. Znete, formalnopravno ministar jeste politička ličnost. Slučaj je hteo da se u Ministarstvu zdravlja uvek vodilo računa da to budu ljudi iz medicinske struke sa visokim akademskim titulama, da imaju i stručnu vezu sa resorom koji vode, ali formalnopravno ne postoji nikakva smetnja da se za ministra zdravlja izabere čovek koji nema nekih profesionalnih dodirnih tačaka sa zdravljem.

Sada ću da se vratim baš na ovo što se tiče ovog amandmana, a to je Agencija. Ta Agencija za lekove je nešto što ne odgovara bivšem Zavodu. Mi smo nekada imali Zavod kao upravnu organizaciju, a sada imamo Agenciju, koja je javna agencija, u smislu nekih novih stavova, pa ona nije ni posebna organizacija. Ona je pravno lice, ali pravno lice koje ima ... Vi ovde čak koristite pogrešne termine. Kažete da Agencija ima poslovni račun. Nema ona poslovni račun, ona ima račun u Trezoru. Njen račun je u Trezoru, on je trezorski, kao kod svih što direktnih što indirektnih korisnika budžetskih sredstava.

Vi ste pogrešili tamo i kod tarife. Tarifa je javni prihod. Javni prihod su carine, porezi, akcize, naknade, takse. U tom prepisivanju kod vas je ostalo „tarife“, koje ništa ne znače sa gledišta pravnog sistema.

Samo želim da vam skrenem pažnju da nije dobro ako je za sve što radi Agencija kao samostalno pravno lice potrebna saglasnost ministra zdravlja. Mislim da je to loše rešenje. Mi imamo nešto slično, recimo, kod obrazovanja, koje je takođe jedan glomazan sistem kao što je i zdravstvo glomazan sistem, pa nije toliko saglasnost ministra uslov da se neko nađe na spisku lica koja su stručna da mogu da procene da li nešto ispunjava standarde ili da procene šta bi trebalo da važi kao neki novi standard u Republici Srbiji kada je u pitanju zdravstvo.

Samo da vam skrenem pažnju na jedan detalj: engleski jezik više nije službeni jezik Evropske unije pošto je Velika Britanija u fazi brzog izlaska iz Evropske unije. Meni ne smeta to što vi koristite i te engleske izraze na pojedinim mestima u zakonu. Mislim da mnogo više treba da se koriste latinski izrazi, jer je to maternji jezik medicine i zdravlja, ali dobro, to sada nije toliko bitno.

Gospodine ministre, „vanbolnički uslovi“ je termin koji postoji u nauci, u medicinskoj nauci. Vi to predajete studentima – lečenje u bolničkim, lečenje u vanbolničkim uslovima. Evo, sada, zbog ovog prevoda, dobili smo „kućne“, a verovatno će neko da brani – uslovi u krevetu, vezan za postelju, ili koji nije u kući i koji nije u krevetu. Ne znam zašto istrajavate na nečemu što je u suprotnosti sa pravilima vaše struke.

Mi ćemo još pričati o ovoj agenciji. Naravno, morate da imate u vidu da imamo Institut za standardizaciju. Ovde se prepliće privreda sa zdravstvom, to moram da vam kažem. U jednom delu prihvatate da se to prepliće, kada je medicinsko sredstvo ili medicinski proizvod ili medicinska roba, mora da se priključi na struju, pa su potrebni i drugi uslovi vezani za struju; pa, ako se radi o sudovima pod pritiskom, opet su potrebni drugi standardi, koje propisuje neko drugi a ne ministar zdravlja.

Mislim da niste našli dobru dimenziju, a imali ste jedinstvenu priliku, zapamtite, da kompletan sistem zdravstva i medicine uredite na jedan kvalitetan način i na zadovoljstvo svih.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Moj amandman na član 5, koji se inače u zakonu zove Savetodavna tela Agencije i bavi obrazovanjem savetodavnih tela, odnosno komisija radi davanja mišljenja u skladu s ovim zakonom i propisima, jeste dopuna, koja kaže: „Članovi komisije iz stava 1. ovog člana imaju status funkcionera, u smislu zakona kojima se reguliše sukob interesa i kontrola imovine i prihoda funkcionera“.

Ovaj amandman predlagač nije prihvatio. Obrazloženje je da ne prihvata zato što se formulacijom navedenom u Predlogu zakona postiže ista svrha, odnosno predloženim amandmanom se ne postiže bolja primena odredaba Predloga zakona.

Naša intervencija u zakonu nije bila izmena nego dopuna, tako da mislim da ovo obrazloženje ne može da stoji. Mi nismo nešto predložili da se menja pa da vi kažete da je vaše rešenje bolje, mi smo tražili da se dopuni, da se jasno kaže da se na članove ovih komisija primenjuje Zakon o zabrani sukoba interesa.

Da može da se javi potencijalni sukob interesa govori i stav 4. ovog zakona, koji predviđa da će se članovi komisije iz stava 1. izuzeti od učešća u davanju mišljenja komisije u postupku u kome oni, kao i njihovi srodnici u pravoj liniji, bez obzira na stepen srodstva, pobočni srodnici ... Jako je dugo sada sve: da su zaposleni, da imaju savetodavne uloge, da su u organima upravljanja u nekim organizacijama ili kod proizvođača odnosno predstavnika, gde može da dođe do sukoba interesa, i da svi oni, ako se nađu u takvoj situaciji, treba da potpišu javnu izjavu radi sprečavanja sukoba privatnog i javnog interesa.

Ne vidim ni jedan jedini razlog, osim toga što sam ja iz poslaničke grupe opozicije predložio ovo rešenje, da ga ne prihvatite. Znači, jedna vrlo jednostavna dopuna, da se na ove članove komisije odnosi Zakon o sprečavanju

sukoba interesa i da oni podležu obavezi prijavljivanja imovine i svega drugog. Ne mogu da razumem zašto ovo nije prihvaćeno.

U članu 6. je slična intervencija, a isto se poziva član 6. na mogućnost sukoba interesa i da se on rešava jednom izjavom, tako da ne mogu da razumem obrazloženje. Ne mogu da razumem koja je to bolja primena time što neće da stoji da se na članove komisije primenjuje Zakon o sprečavanju sukoba interesa, odnosno da oni podležu proveru svoje imovine od strane Agencije za borbu protiv korupcije. Sem toga da Vlada možda želi da ukine Agenciju za borbu protiv korupcije i na tome predano radi u poslednje vreme.

Imali smo vršioca dužnosti, čini mi se, 14 meseci, direktora Agencije za borbu protiv korupcije. Dobili smo direktorku, posle dva meseca ta direktorka daje ostavku i niko ne zna zašto i šta se tu dešava. Da li je možda razlog to što je direktorka, odnosno Agencija bila u obavezi da proveru kojih je to 6.740 funkcionera Srpske napredne stranke dalo identičan doprinos kampanji predsednika Aleksandra Vučića?

(Vladimir Orlić: Da li je ovo tema?)

(Aleksandar Marković: Koliko si ti dao Demokratskoj stranci?)

Četrdeset hiljada ljudi, od kojih su neki socijalni slučajevi, davali su priloge od 40.000 dinara i da li zato ...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Đurišiću, da li možete da se vratite na temu, molim vas?

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja vas samo molim za iste kriterijume...

PRESEDAVAJUĆI: Daću vam mogućnost za obrazloženje, naravno, pokušavam da imam identične kriterijume, samo vas molim da nastavite da govorite o temi. Trudim se da imam potpuno identične aršine i za vas i za sve narodne poslanike ovde. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Predsedavajući, da se trudite, vi biste onda opomenuli poslanika koji je nekoliko puta ovde čitao neke račune Doma zdravlja iz Indije i govorio o lopovluku. Drugi je govorio o tome kako je sprovedena vakcinacija 2009. godine i ko je krao i šta je radio. Niste se ni jednom jedinom rečju oglasili.

(Predsedavajući: Opominjao sam, naravno.)

Ne, niste opomenuli ni jednom jedinom rečju. Ko je imao tu nesreću da gleda, a nije u ovoj sali, da gleda TV prenos, mogao je to da vidi. Zato vi ostavite mene, jer ja ne pričam o ministru, njegovom slikanju sa kriminalcima, kako je... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Ovo neću da vam dozvolim. Ne želim da vam dozvolim da dalje govorite, jer ovo stvarno nema smisla s obzirom na to da čovek ovde nekoliko dana dolazi i veoma argumentovano diskutuje, sa velikom posvećenošću.

(Marko Đurišić: Ja sam rekao da nisam govorio.)

Nema smisla da tako govorite. Bolje prestanite, ne želim više da diskutujemo o toj temi.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Zbog potpuno bespotrebnog pominjanja SNS-a, Agencije za borbu protiv korupcije i priče o tome da je, zamislite, neko, izgleda, dobio zadatak da ustanovi imena ljudi koji su uplatili prilog za kampanju SNS-u ili našem kandidatu, pa to sad ne sme da se zna. Dakle, pitanje je šta je besmislenije u takvoj tezi, da li priča o nepoznatim imenima kojima ti ljudi mašu? Ja ne znam ima li ijedne stranke bivšeg režima da nije nekako ponosno, kao da otkriva ne znam šta, mahala spiskovima imena ljudi koji su dali novčani prilog SNS-u ili našem kandidatu? Šta tu sad, kao, nema da se otkrije? Šta se tu, kao, ne zna? Šta je uopšte sporno da ljudi u svoje lično ime uplate podršku stranci? O čemu je sada tu konkretno reč?

Dolazim do druge stvari. Ako pričamo o 19.000 ili 40.000 dinara ličnih sredstava nekog čoveka, kako je moguće da tu postavljaju neki znak pitanja ljudi koji su podržavali kandidate koji i dan-danas objašnjenje nemaju, ma jednu jedinu reč obrazloženja nemaju za milione evra upravo utrošenih za kampanju, milione evra? Nije im jasno 19.000 dinara, al' sve razumeju na temu miliona evra, bukvalno.

Kad ih se pita odakle taj novac, šta uradi vajni kandidat kog su podržavali – mislim na Vuka Jeremića – izlane se, pa kaže: to su mi pomagale međunarodne korporacije koje ne posluju u Srbiji, ne mogu da vam kažem koje su. Ne prođe ni dva sata, shvati da to izgleda nije baš u skladu sa izbornim pravilima po kojima postupa ta agencija o kojoj se govorilo malopre i u skladu sa dobrom praksom, baš po pitanju te korupcije, pa mora njegov vikar da ga ispravlja, da trči na televiziju i kaže – ne, ne, ne, nije to to, to je finansiranje nečeg drugog, a nama su kampanju finansirali odavde iz Srbije.

Ovim završavam. Ili, ako misli da se sada prešaltao sa jednog propalog dosovskog kandidata na drugog, na onog Jankovića, pa je bezbedan, pa, nije. Tek tu ima sijaset primera. Evo, dnevna štampa je puna njih. Ako treba o tome da pričamo, hajte, molim vas, hajte, baš čekam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar.

ZLATIBOR LONČAR: Mislim da su građani mogli da vide i čuju, i meni je to drago, verovatno i građanima Srbije, da ovde nema nekih zamerki na ovaj predlog zakona, niti bilo šta, i da se jednostavno ovo koristi za neke druge svrhe. Svako se češe tamo gde ga svrbi.

Naravno, što se tiče Agencije za korupciju, što se tiče Vlade, predsednika i svih, daćemo punu podršku da se sve ispita i da se uradi. Ako je iko radio transparentno, i u kampanji jedini koji je imao novac, to je imala Srpska

napredna stranka. Očigledno je da to nije nikakav problem, ali mislim da su neki drugi u većem problemu pa hoće da to prebace na neku drugu temu. I uvek, u nedostatku argumenata ili bilo čega, imaju neke druge teme.

Budite sigurni da će Agencija, odnosno njeni ljudi, ko god da bude tamo, imati našu podršku; ko god bude radio taj posao savesno, pošteno, imaće podršku, ponavljam, i Vlade i predsednika. To je naš cilj. To smo obećali građanima. A ono što će oni ispitati, nismo neozbiljni, nećemo da pričamo bez činjenica – kada izađu sa tim, mi ćemo to podržati.

Još jednom hvala što nemate nikakve zamerke na zakon, nego prelazite na neke druge teme.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić i zajedno Jelena Vujić Obradović, Marija Jevđić, Đorđe Kosanić, Petar Petrović i Vojislav Vujić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem. Jako kratko, predsedavajući.

Ovo je još jedan od ukupno trinaest amandmana koje smo podneli u cilju ispravke teksta zakona. Postojala je potreba, konkretno, u članu 5. za dve sitne intervencije u samom tekstu te je to razlog za podnošenje ovog amandmana.

Iskoristiću priliku da kažem da smo u dosadašnjem toku rasprave sasvim jasno svi mogli da čujemo da ne postoji ni jedna jedina suštinska zamerka ni na član 5. ali ni na ceo zakon.

Samo da iskoristim priliku da se zahvalim ministru što su usvojili naš amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja sam se javio po prethodnom amandmanu. Niste mi dali reč.

PREDSEDAVAJUĆI: Možete samo po ovom amandmanu.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pa ne mogu, jer bih onda kršio Poslovnik.

PREDSEDAVAJUĆI: Pa ne možete vi da prekršite Poslovnik, nego samo ja.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mogu. Onda biste mi vi rekli da kršim Poslovnik.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite po ovom amandmanu.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja ću da kažem, da bi bilo svima jasno, da je ova izmena gramatička. Greškom je napisano dva puta „iz iz“. Jednom je „iz“ obrisano, ostalo je jedno „iz“ i to je sva velika izmena.

Ja nisam dobio od ministra odgovor da li će članovi ove komisije podleći Zakonu o sprečavanju, odnosno borbi protiv korupcije, da li će članovi komisije biti u obavezi, kao izabrana i postavljena lica, da podnose izveštaj Agenciji i da Agencija ima pravo da se bavi njihovim izveštajem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Ja sam se nadao... U stvari, siguran sam da vi to znate, a to je da izabrani funkcioneri podležu tom zakonu. A radi se o eminentnim profesorima, koji stručno rade u tom delu. Mislim da to sigurno znate i da vam je to poznato.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj amandman je prihvaćen i dobro je, drago mi je da ga je Vlada prihvatila. On donosi samo obavezu da Agencija na svojoj zvaničnoj internet stranici objavljuje rešenja o imenovanju i razrešenju članova komisije. Mi smo stavili da taj rok bude tri dana. Vlada je to prihvatila i meni je drago da je to prihvatila.

Ali ja i dalje nisam dobio odgovor od ministra na pitanje da li će ti članovi komisije biti... To što su oni ugledni profesori, ja sve to cenim. Da postoji mogućnost sukoba interesa, sam član govori o postojanju mogućnosti sukoba interesa i on ga u ovom zakonu, da kažem, eliminiše tako što će se sami ti funkcioneri odrediti, dati neku izjavu.

Znači, mene zanima konkretan odgovor – da li će ti funkcioneri biti u obavezi da se Agenciji za borbu protiv korupcije obrate, daju svoj izveštaj, redovan, godišnji, kako to već sve ide, u skladu sa zakonom? Taj odgovor nisam dobio i dalje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Evo, vidim šta vas muči. Oni potpisuju izjavu o sukobu interesa i svako od njih ko prekrši tu izjavu biće predmet Agencije za borbu protiv korupcije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na naziv člana 6. i član 6. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STEMENKOVIĆ: Hvala.

U članu 6. reč je o praviljenju liste stručnjaka za različita medicinska sredstva, pošto je to jedna široka oblast, koji će imati neku savetodavnu i konsultativnu ulogu. To je sve u redu, s tim što u stavu 1. predlagač zakona kaže: Agencija za lekove i medicinska sredstva može da utvrdi listu stručnjaka za medicinska sredstva.

Moj amandman je išao u pravcu da se ovo izmeni, da ne bude opcionalno, nego da se kaže da Agencija utvrđuje listu stručnjaka za medicinska sredstva. Nije mi jasno zašto je predložena izmena odbijena, zašto se Agenciji ostavlja opcija – može da napravi listu, a ne mora da je napravi. Ako je stvar opcije, čemu uopšte ovaj član? A da nam trebaju stručna lica koja bismo mogli da konsultujemo u vezi s nekim krajnje stručnim tematikama kada je reč o medicinskim sredstvima, naravno da nam trebaju.

Drugom predloženom izmenom tražila sam, naravno, usklađivanje sa Jedinstvenim metodološkim pravilima za izradu propisa. I to je odbijeno.

Još jednom apelujem da se povuče zakon iz procedure, da se doradi, uskladi sa Jedinstvenim metodološkim pravilima, da se prevede do kraja, da se izbace nepotrebne engleske reči i izrazi, pa da onda tako sređen zakon ponovo dođe u Skupštinu. Nama treba ovaj zakon, samo je problem forma i način na koji je on došao pred narodne poslanike i praktično predstavlja izvrgavanju ruglu ovog parlamenta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stamenković.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Šešelj, Sreto Perić, Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Vjerica Radeta: Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Član 6. govori o listi stručnjaka: „Agencija, uz prethodnu saglasnost ministra, može da utvrdi listu stručnjaka“ itd. Naša primedba je bila da se briše ovo „uz saglasnost ministra“.

A naša generalna primedba, i zbog toga smo pisali amandmane na član 6. i na član 5, jeste postojanje agencija kao paradržavnih organa. Vi ste u ovom delu imali jednu agenciju i sada ste je podelili, odnosno kada budete donosili ovaj drugi zakon imaćemo dve agencije. Agencije su paraziti na grbači građana Srbije, paraziti na grbači državnog budžeta. O tome smo govorili kada je donošen Zakon o agencijama i, za razliku od nekih koji su takođe bili protiv toga, svoj stav nismo promenili.

Sve ono što je predviđeno da radi Agencija zapravo se radi u ministarstvima. To može da se radi u okviru uprava u ministarstvima, sa postojećim kadrovima ili eventualno uz zapošljavanje nekih novih ljudi, nemamo ništa protiv toga. Praksa je pokazala da se za agencije troše ogromne količine novca, da direktori agencija imaju veće plate od resornih ministara u čijim oblastima se određene agencije formiraju, što apsolutno nije normalno i nije u redu; zaposleni u agencijama imaju po dva-tri puta veće plate od zaposlenih u ministarstvima, i to svi iz ministarstava koji sede ovde dobro znaju. U ministarstvima ljudi sa srednjom školom imaju platu 24.000-25.000, a u agencijama imaju barem 50.000, sa visokom spremom takođe duplo više.

Suština je da se sve što se radi zapravo radi u ministarstvima, a da se ovi u agencijama postave tamo, pojave se, zaposle se... Tamo se zapošljavaju isključivo stranački aktivisti, to jeste istina i jeste praksa, i tamo se postavljaju ljudi sa ko zna kako dobijenim diplomama, koji zapravo svoj posao ne znaju. Posao koji treba da radi ova agencija znaju ljudi u Ministarstvu, i ti ljudi u Ministarstvu trebalo je da budu deo te uprave, koja bi ovo radila mnogo bolje od agencija.

Agencije državni budžet koštaju toliko, to smo svojevremeno govorili – da ste svojevremeno ukinuli agencije, a to vam je predsednik obećavao kada ste bili u kampanji, ne biste morali smanjivati penzionerima penzije, jer je veća količina para koja se daje za agencije, koje su, ponavljam, paradržavni organi i ne treba da postoje. To je naša suštinska primedba na ova dva člana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima ministar Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Zbog građana Srbije samo da kažem, ovde se konkretno misli na Agenciju za lekove. Za Agenciju za lekove se iz budžeta ne odvajaju nijedan dinar, naprotiv, ona uplaćuje 80% svog prihoda u budžet, i to nije mali novac. Sama radi, sama se izdržava i uplaćuje novac u budžet Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Milorad Mirčić, Ružica Nikolić i Ljiljana Mihajlović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Problem sa članom 6. jeste taj što je lista stručnjaka jedan operativni dokument, to nije čak ni upravni akt, nije čak ni složeni upravni akt. Agencija utvrđuje tu listu i vi ste ubacili da neko, da bi se našao na toj listi stručnjaka, mora da ima saglasnost ministra. Bez saglasnosti ministra niko ne može da bude stručnjak, bez saglasnosti ne može da se nađe na listi.

Tražili smo da se promeni prvi stav, jer ako je Agencija samostalno pravno lice, onda je samostalna da utvrđuje tu listu. Zbog toga smo tražili da se ta izmena, taj naš predlog do krajnjih konsekvenci primeni i na sledećim stavovima, jer u sledećim stavovima stoji nešto što je paradoksalno, bez obzira na to da li će se usvojiti ovaj amandman povodom prvog stava, a to je da Agencija ne može da skine nekoga sa liste ukoliko ne da saglasnost ministar. Pa se još za to skidanje sa liste kaže da je razrešenje.

Molim vas, lista nije imenovanje, pa ne može da bude ni razrešenje. Šta je ta lista? To je spisak stručnjaka odakle Agencija treba da probere, u zavisnosti od toga o kakvom se medicinskom sredstvu radi i o njegovom, hajde da kažem, baždarenju, koji će stručnjaci da daju stručnu ocenu da li je to u skladu sa našim standardima, da li može da uđe u registar, da li može da se stavi u promet, da li može da se koristi u medicini.

Međutim, ovo je dobra prilika da se kaže nešto drugo. Pošto smo mi zastupnici tzv. centralizovanog pristupa zdravstvu u Republici Srbiji, u ovim odredbama ne vidimo, nažalost, nešto što je po nama važno.

Potpuno sam siguran da unutar medicinske struke, unutar protokola po kojima postupaju zdravstveni radnici, tačno postoji standard potrošnje medicinskih sredstava, da li je u pitanju igla, da li je u pitanju epruveta itd. S obzirom na stanje u kojem se nalazi Srbija, smatramo da u zdravstvu treba da bude kompletno centralizovana nabavka, pa da postoji centralni magacin, da svi područni subjekti medicinske zaštite iskazuju svoje potrebe i preuzimaju odgovarajuću količinu medicinskih sredstava i lekova, da se tačno zna šta su zalihe, šta su kratkoročne zalihe, šta su dugoročne zalihe. U tom sistemu može poprilično velika ušteda da se napravi, jer nije sasvim svejedno da li se naručuje 100.000 ili dva miliona jedinica.

Tu postoji veliki prostor gde možete da razbijete ovu grupaciju koja se bavi lekovima i medicinskim sredstvima, koja se ponaša tržišno, ne medicinski.

Oni se ponašaju tržišno. Oni su predstavnici velikih farmaceutskih kuća i velikih proizvođača medicinske opreme, medicinskih sredstava i oni po sistemu... Svako ko se bavi trgovinom želi da bude monopolista na nekom tržištu. Želi da bude monopolista. Sada se tu pojavila neka nova kategorija – to su menadžeri, to su ovi koji treba da potkupe. To je nova kategorija, izmišljen menadžer. On treba da potkupi, jer on se nagrađuje prema količini prodatih. On treba da potkupljuje i zato je poprilično potkupljivih ljudi koji kažu – e, ne valja igla od ovog proizvođača, dobra je igla od ovog proizvođača, pa nije dobar flaster od ovog, nego od ovog.

Radi publike, treba da se zna: nešto su medicinska sredstva koja se nalaze u zdravstvenim institucijama, nešto su medicinska sredstva koja služe za tzv. vanbolničko lečenje ili pomoć. Postoje, takođe, medicinska sredstva koja se nalaze u slobodnoj prodaji, znate, u slobodnoj prodaji, nisu opasna, može svako da ih koristi (to su aparati za merenje pritiska itd.).

Izađimo iz standarda i gledajmo medicinska sredstva kao proizvode, kao robu koja je na tržištu. Ta roba na tržištu treba da ispunjava standarde. Za to sam da budu vrhunski standardi.

Skrećem vam pažnju da mi sa znakom *CE* iz zapadne Evrope ili EU dobijamo proizvode sa sertifikatom da je to najkvalitetnije, a onda vidimo da je bofl. Onda odete, recimo, u Italiju pa kažete – molim vas, treba mi to i to sredstvo, on kaže – nemojte da se sekirate što piše *made in China*, da je proizvedeno, to je sve po standardima koji se primenjuju u Italiji. A mi ovde imamo odgovarajući animozitet prema medicinskim sredstvima, kao i ostaloj robi koja dolazi sa istoka, sa juga. Mi sve mislimo da je „milka“ koja dolazi iz, ne znam, Nemačke, Švajcarske najkvalitetnija „milka“. Sada je ona pijanica Žan Klod Junker, predsednik Evropske komisije, priznao da moraju da se usaglase proizvođači u zapadnoj Evropi jer je primećeno da sa znakom vrhunskog kvaliteta ide bofl roba na istočnoevropsko tržište.

Znači, problem „milke“, problem deterdženta, problem parfema, isto se odražava i na medicinska sredstva, od rastvora, epruveta i drugih medicinskih sredstava.

Eto, malo smo proširili, da uozbiljimo ovo, da neko stvarno ne pomisli da se danas priča o pljeskavicama, ražnjićima i nekim drugim sredstvima preko kojih zdravstveni radnici utole glad i žeđ.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Reč ima kolega dr Dušan Milisavljević.

Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, kolegice i kolege narodni poslanici, nadovezaću se na diskusiju mog kolege Krasića. Reći ću da se lično uvek zalažem za decentralizaciju vlasti, međutim,

konkretno, kada su u pitanju nabavke u zdravstvu, lično podržavam centralizaciju kao meru štednje zato što sam kroz godine kliničke prakse dobijao informacije, a i stekao uverenje, da su se mnogi pojedinci, funkcioneri, obogatili time što su lično ugovarali kupovinu određenih skenera, magnetnih rezonanci, hirurških stolova, hirurških osvetljenja, setova.

Znači da je za našu zemlju, koja je ekonomski siromašna, kao što jeste, mnogo bolje i kao domaćinski pristup mnogo kvalitetniji taj centralizovani deo gde biste mogli da jedinstveno trebate potrebe za kliničke centre, zdravstvene centre, domove zdravlja; da bismo izborom jednog proizvođača imali mogućnost, kada pribavimo veći broj magnetnih rezonanci, skenera i svega ostalog, da se spusti cena i dobije, praktično, privilegija za državu kroz dva ili tri gratis aparata, a uskratili bi se pojedinci koji bi napunili svoje džepove. Ujedno bismo imali jeftiniji servis za te aparate jer bismo ih servisirali kod jednog servisera. Ovako smo imali firme koje su... Neću navoditi imena firmi jer su to multinacionalne kompanije, da neko ne bi to pogrešno shvatio, ali je svaka gledala da svoj proizvod preko svog direktora kuće ubaci u svoju zdravstvenu ustanovu.

Zato lično podržavam centralizaciju medicinskih tendera i da to radi upravo Ministarstvo. A Ministarstvo mora da zna potrebe kliničko-bolničkih centara i zdravstvenih centara na primarnoj zdravstvenoj zaštiti, kako bi moglo kroz jedan centralizovan projekat da ima uštedu i benefit za naše građane.

Kada kolega Krasić priča o kvalitetu proizvoda koji su došli iz nekih istočnoazijskih zemalja, niko nema ništa protiv proizvođača iz bilo kog dela sveta, ali moraju da ispune standarde.

Zašto javno hvalim Predlog zakona? Zato što je ovo evropska tekovina koju sada usvajamo: moraće, da li će doći iz Kine ili Pakistana, da ispune standarde koji važe u EU, kao što ste rekli, da li to važi u Italiji ili ne. A ne kao do sada, kao što smo u devedesetim godinama imali prilike da nam stignu neke vakcine, neko je spominjao, ali i antibiotici, sanitetski materijal, hirurški materijal, koji je došao po potrebi zato što je bio najjeftiniji tada, a ne najkvalitetniji. Čak se ispostavilo da je bio i neupotrebljiv.

Zato je dobro da imamo standardizaciju sa evropskim zakonodavstvom i zato je ovo na korist i samih pacijenata ali i zdravstvenih radnika, zbog preparata sa kojima rade. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Stvarno lepo zvuči, da čovek odmah prihvati sve to – da nabavljamo centralno sve lekove i sva medicinska sredstva i da se tu pravi velika ušteda. Odlično zvuči! Ali, radi istine, moram da vam kažem da se cela lista lekova i sva medicinska sredstva koja su ista za sve ustanove već nabavljaju

centralizovano preko Republičkog fonda. To je nešto što bi trebalo bar da se zna. Ako se napada, bar da se zna da nešto već postoji, da se već nešto radi i da se mnogo na tome uradilo, da su ogromne uštede urađene. Stotine miliona evra smo uštedeli na tome.

Druga stvar, podsetiću vas, mi smo ušli u inicijativu i menjali da u javnim nabavkama ne bude odlučujuća cena, nego da bude odlučujući kvalitet. Toliko o tome.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, kolega.

Naša intervencija u članu 6. je takođe vezana za sprečavanje mogućeg sukoba interesa. Mi smo tražili da stručnjaci sa liste iz stava 1. ovog člana imaju status funkcionera, u smislu zakona kojima se reguliše sukob interesa i kontrola imovine i prihoda funkcionera. Ne mogu da shvatim zašto to nije prihvaćeno.

I dalje nisam dobio odgovor od ministra da li će ovi stručnjaci u ovom slučaju, kao i u prethodnom članu, članovi komisije, bez obzira.... Nisam govorio da ne treba da budu iz reda najuglednijih profesora i stručnjaka za svoju oblast, niti bilo šta slično, govorio sam o potrebi društva u kojem postoji endemska korupcija da se protiv korupcije bori svuda i na svakom mestu.

Kako ste vi predvideli ovim zakonom, to je da, kao i u prethodnom članu, članovi komisije, ovi stručnjaci, potpišu jednu izjavu i kažu – mi nećemo postupati, izuzećemo se u slučajevima mogućeg sukoba javnog i privatnog interesa, kako ste vi to ovde stavili, majke mi, verovatno.

Onda se dalje kaže da Agencija, uz prethodnu saglasnost ministra, razrešava stručnjaka sa liste stručnjaka iz stava 1. ovog člana koji postupaju suprotno stavu 2. ovog člana, kao i ako ne obavlja poslove iz svoje nadležnosti, odnosno ako ih obavlja nesavesno.

Znači, ako ja ovo dobro čitam, Agencija će sama da utvrđuje da li su se ovi stručnjaci, kao i prethodno oni članovi komisije, našli u poziciji mogućeg sukoba interesa. Oni se biraju na četiri godine. Ne znam kad ste zamislili da potpišu ovu izjavu, verovatno na početku, i da to treba da se odnosi na sve vreme u naredne četiri godine od trenutka imenovanja. Koje su to službe u Agenciji i Ministarstvu koje će se baviti utvrđivanjem mogućeg sukoba interesa, u četiri godine, za sve stručnjake sa ove liste koju će utvrditi Agencija uz saglasnost ministra? Znači, ako ministar daje saglasnost, mora i on da zna da li su svi ti ljudi prošli proveru mogućeg sukoba interesa, po pobočnoj, ovakvoj ili onakvoj liniji, srodničkoj i sve ono što govori član 5, na koji se poziva i ovo rešenje u članu 6.

Smatram da to nije dobro, nije dovoljno; ako imamo Agenciju za borbu protiv korupcije, bez obzira na to što nema direktora, da ta Agencija treba time da se bavi; da stručnjaci u ovom slučaju, isto su sigurno neki ugledni profesori, doktori ili ljudi iz određene struke, zato ih i uzimamo da pomognu Agenciji i zovemo ih stručnjacima – stvarno se nadam da neće biti ovih sa kupljenim diplomama, mada je danas to sve više slučaj u raznim oblastima društva – da će ti stručnjaci biti dovoljno odgovorni da se ne ponašaju suprotno ovom zakonu. Ali ta dobra volja i dobro uverenje nije dovoljno ukoliko želimo da se izborimo sa korupcijom, i u slučaju korupcije u zdravstvu i u slučaju nabavke nemedicinskih sredstava, kao i u celom društvu.

Zato postoji Agencija za borbu protiv korupcije u celom društvu i zato je naše mišljenje da ta agencija treba da se bavi i stručnjacima koje ovaj zakon prepoznaje. To što će Agencija sama da se stara o tome, pretpostavljam, da stručnjaci ne postupaju suprotno stavu 2, koje će to službe sad u Agenciji da rade? Koji će to ljudi u Ministarstvu da rade? Na osnovu čega ćete vi da utvrdite da se posle dve ili tri godine negde nije stvorila mogućnost sukoba interesa? Da li sada treba da pravimo paralelne strukture ako već imamo Agenciju za borbu protiv korupcije?

Mislim da to nije razjašnjeno, da nije dobro, da ne doprinosi transparentnosti u budućem radu Agencije, da ne doprinosi borbi protiv korupcije. Slažemo se svi da je to jedan od prioriteta ove države i jedan od razloga zašto smo izgubili mnogo vremena, mnogo novca prethodnih godina i zašto ne možemo brže, jače, bolje u budućnost. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đurišiću.

Reč ima ministar Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Samo da vas podsetim, već idemo brže, jače i bolje. To se oseća i to se vidi.

Što se tiče Ministarstva zdravlja, ponavljam, nulta tolerancija prema korupciji, svi znaju. Rezultat je već vidljiv, zdravstvo više nije ubedljivo na prvom mestu, i po percepciji i po svemu, u korupciji.

Sledeća stvar, vi ste tu išli i od Agencije i od Ministarstva. Baviće se onaj ko je zadužen za to. Mi možemo da ukažemo Agenciji protiv korupcije na neku sumnju, na bilo šta, ili bilo ko drugi, ne samo mi, ali jedini ko će se baviti time jesu ti ljudi u Agenciji, koji su profesionalci, koji to znaju i koji će to bolje uraditi. Naše je da ukažemo ako postoji sumnja, ne samo naša nego bilo koga, i oni će da odrade svoj posao.

Ponavljam, nulta tolerancija za korupciju u zdravstvu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem.

Samo bih dodala, čudi me da se kolega, predlagač ovog amandmana, ponavlja sa istom pričom kao i u prethodnom amandmanu gde dovodi u pitanje da li će stručnjaci sa liste biti nekako kažnjeni ili procesuirani.

Čudi me, s obzirom na to koliko je dugo u poslaničkom mandatu, da ne zna da se ova oblast uređuje posebnim propisima. Upravo je i ministar tokom rasprave u vezi s prethodnim amandmanom rekao da se ova oblast uređuje i da sve te osobe sa liste, odnosno ti stručnjaci, prethodno potpisuju izjave u kojima izjavljuju da li su ili nisu u sukobu interesa i da će, naravno, odgovarati i krivično pred zakonom ukoliko bilo šta od toga nije istinito.

Što se ovog „brže, jače i bolje“ tiče, mislim da su građani Srbije videli da Srbija ide krupnim koracima napred. Još jednom, ponoviću da na svakim izborima još veću podršku dobija upravo ta politika – brže, jače i bolje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ivan Manojlović.

Izvolite.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovako izgleda kada nazovistručnjak pokuša da prave stručnjake dovede i stavi pod znak pitanja.

S obzirom na to da su moje kolege već objasnile, samo ću ukratko da dam gospodinu još jedan razlog zašto ovaj amandman nije prihvaćen – činjenica da je u obrazloženju ovog amandmana, tj. u njegovom pisanju stavio da stručnjaci sa liste iz „sgava 1“, da ne čitam dalje.

Ako je potrebno još argumenata na sve ono što su moje kolege prethodno pomenule, onda zaista očekujem da će i ovakvi amandmani biti učestaliji, što je i gospodin Vladimir Orlić rekao, da ih ima zaista puno.

Ne samo da su slovne greške problem kod opozicije, već jednostavno njihova želja da ponovo poture i da smetnu s dnevnog reda da su pacijenti oni koji su nama ovde važni i da će ovaj zakon da ubrza da upravo tim ljudima u što kraćem roku bude dostupan lek ili potrebno medicinsko sredstvo. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Manojloviću.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Jeste, slovna greška je stvarno dokaz velike nestručnosti predlagača amandmana i mislim da ga zbog toga treba potpuno onemogućiti da raspravlja i diskreditovati sve ono što je predlagač amandmana napisao ili hteo da kaže.

Ako to pravilo primenimo, onda bi, naravno, ceo ovaj zakon trebalo odbaciti jer u zakonu postoje slovne greške. Neke od tih slovnih grešaka je vrhunskom detekcijom ustanovila poslanica iz Srpske napredne stranke i to su dali, izmenili u formi amandmana, ali izgleda da jedna slovna greška mene diskvalifikuje iz bilo kakve rasprave.

Neću se diskvalifikovati iz rasprave, reći ću da podržavam, naravno, kada ministar kaže da je nulta stopa tolerancije prema korupciji u radu njegovog ministarstva. Ne znam da li je korupcija ili neznanje i glupost kada u Klinički centar u Nišu ne možete da unesete opremu koja treba da se instalira, pa onda kažu – nećemo da rušimo zid da bismo mogli da unesemo tu opremu, nego ćemo da probušimo rupu u zidu.

Ceo ovaj zakon je, čini mi se, gospodine ministre, pronalaženje rupe na saksiji, ništa ovde nije epohalno. Vi ste razdvojili oblast ranije definisanu Zakonom o lekovima i medicinskim sredstvima na dva zakona, i tu nije ništa sporno, ali nije ništa ni reformski, ni epohalno, ni bilo šta drugo.

Da li će se u primeni ovog zakona pojaviti sporne situacije? Ja sam siguran da hoće, ovako kako ste vi predvideli, konkretno, ove stvari o potencijalnom sukobu interesa. Vi ste predvideli, ponavljam, sprečavanje sukoba interesa potpisivanjem jedne izjave, a nepoštovanje te izjave kao sankciju po ovom zakonu nosi razrešenje sa mesta člana komisije, odnosno u ovom članu 6. sa mesta stručnjaka na listi, i to je sve.

A to što će neko ostvariti, eventualno, ne daj bože, sukobom javnog i privatnog interesa, kako ste to ovde definisali, u čijoj će to nadležnosti biti? Tužilaštva? Pa, vidimo kako Tužilaštvo postupa. Da li je ispitivalo donacije SNS-u? Nije. Da li je ispitivalo poreklo novca ministra Vulina? Nije. Da li je istraživalo i podiglo optužnice protiv onih koji su ovde tukli novinare pre nekoliko meseci kada je predsednik Vučić polagao zakletvu? Nije. I da li će to tužilaštvo nešto da preduzme? Neće.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega Orliću, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Nije, naravno, zbog ove opšte stručnosti, zbog slovnih grešaka. Ja mislim, koliko god da je bilo potpisnika raznoraznih amandmana iz ove poslaničke grupe, da je svaki uspeo da napravi više od jedne. Rekli smo da nećemo više o tome, nije to toliko važno koliko, na primer, priča o tom centru. Zamislite sada, strašan je problem da mi raspravimo da li je zid na određenom mestu. Samo da vas pitam – a koji zid, gledano iz perspektive „žutog preduzeća“, koji zid kad tu ni jednog jedinog zida nije bilo, ni na jednoj strani? Ni vrata, ni prozora, ni tih rupa, ničega nije bilo, gola livada. I, sad mi sa njima da raspravljamo na tu temu, pa, to je potpuno besmisleno!

Kad govorimo o ovim priložima, o korupciji, o pitanju odnosa Agencije za borbu protiv korupcije, evo, na primer, zanimljivih pitanja. Ja sad gledam javno dostupan spisak (javno dostupan, kao i ostali spiskovi koje su pominjali danas) donatora objedinjenog „žutog preduzeća“ 2012. godine. Kakvo je bilo stanje firmi kao što su „Alfa Sorb“, „Uljarica“, „Oranica“, „Milinković-Kop“ itd., koje su sve do jedne donirale po 7,5 miliona dinara? Koliko su dobro poslovale te godine kad su mogle da doprinesu blistavoj pobedi „žutog preduzeća“? Sve po sedam i po miliona, a ima i nekih skromnijih sa po šest. Njihov predsednik Skupštine opštine ili predsednik opštine (pomoći će mi, verovatno oni to bolje znaju) Stari grad, Bastać Marko, 580.000 dinara imao je viška, pa doprineo blistavoj pobedi „žutog preduzeća“ te godine. Marko Đurišić, ko bi to mogao da bude, 345.000 dinara. Zoran Đinđić 341.000. To je neki drugi čovek, očigledno. Modest Dulić, ovaj mora da je neki rod takođe velikoj vedeti „žutog preduzeća“, 138.000 dinara. Moguće da je to onaj brat bivšeg ministra.

Ovi su spiskovi toliko dugi da bismo mogli ceo božji dan da ih čitamo, jer su ti spiskovi potpuno u redu i tu je sve na mestu i ništa nema da se obrazlaže.

(Predsedavajući: Hvala.)

Završavam, ovo je poslednja rečenica, gospodine predsedavajući.

(Radoslav Milojević: Vreme, dva minuta i dvadeset sekundi.)

A mora da se pita za nečijih 19.000 dinara. Ovo, junaci, da objasnite. Pre svega, ovaj što voli da dobacuje, dajte njemu priliku.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Radoslav Milojević: Vreme!)

Kolega Milojeviću, ja vas molim samo da se pristojno ponašate.

(Radoslav Milojević: Govorio je dva minuta i dvadeset sekundi.)

Niste u kafani, u cenjenom i visokom domu ste, budite svesni toga.

Hvala, zatvaramo krug replika.

(Marko Đurišić: Na šta to liči?!)

Ako hoćete, želite da vam obrazložim? Dakle, vi ste sami potpuno skrenuli sa teme i izazvali, govorili...

(Marko Đurišić: Dajte mi, imam pravo na repliku.)

Ne mogu i neću da dozvolim da se govori baš toliko van teme. Vi ste govorili, imali ste vremena, nisam vas uopšte opominjao, govorili ste o donacijama, o Agenciji za borbu protiv korupcije, o propustima, kolega Orlić je replicirao i ne bih više da raspravljam.

Idemo dalje.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

Povreda Poslovnika, Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Reklamiram član 108, koji vi svojom pojavom i načinom vođenja sednice nikada ne možete da ispoštujete. Član 108. kaže da se o redu na sednici stara predsednik Narodne skupštine ili njegov zamenik, u ovom slučaju vi. Kada god vi vodite sednicu, napravite neki skandal. Da li to radite sa namerom ili zato što niste dovoljno dorasli toj temi, uopšte nije na nama poslanicima da o tome diskutujemo.

Svaki put nekog iz vladajuće koalicije pustite da dvadeset sekundi prekorači dozvoljena dva minuta. Ne piše dva minuta i ostalo vreme koje predsedavajući smatra za shodno, nego dva minuta. Dužni ste da isključite mikrofon svakom govorniku posle dva minuta. Poslanicima opozicije gasite mikrofon i oduzimate reč kako god vi mislite da treba, a poslanicima vladajuće većine dozvoljavate dvadeset, trideset i četrdeset sekundi da pričaju šta god hoće. Obično to bude nešto što nije u skladu sa temom dnevnog reda. Obično to budu laži, kakve je izneo prethodni govornik.

Pa i ako je 2012. godine neko uplatio Demokratskoj stranci, odakle toliki milioni Srpskoj naprednoj stranci koja je tada bila...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću...

(Radoslav Milojičić: Da li možda od Miškovića?)

Oduzeću vam dva minuta od vremena poslaničke grupe.

(Radoslav Milojičić: Oduzmite slobodno.)

Jeste li završili?

(Radoslav Milojičić: Ne možete dva minuta, jer nisam dva minuta govorio.)

Pa, oduzeću vam koliko ste govorili.

(Radoslav Milojičić: A koliko sam govorio, odgovorite.)

Hvala. Moraću da vam oduzmem to vreme, zloupotrebili ste Poslovnik.

Moram samo da napomenem da su ovaj amandman na član 6, koji je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović, Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovde je reč o listi stručnjaka za medicinska sredstva.

Vasa Dasa, Vasa Petrović, veliki direktor i veliki stručnjak iz Indije – evo, kolega Martinović zna slučaj – takođe je donator. Njegova firma, koju je vodio na komšiju, prihodovala je, taj veliki stručnjak, za medicinska sredstva, uključujući i krečenje, sto miliona. Kolega iz bivšeg režima bio je tamo rado viđen gost, stručnjak, dakle, zajedno sa pokrajinskim sekretarima...

(Radoslav Milojević: Je li ovo o amandmanu?)

Mislim da morate da prekinete ovo dobacivanje. Radi se o listi stručnjaka, a s obzirom na to da je on prokrmeljao oko 12 sati, da je kasno...

PRESEDAVAJUĆI: Izvinjavam se samo što vas prekidam...

Kolega Milojeviću, molim vas da ne dobacujete.

(Radoslav Milojević: Da li je ovo po amandmanu?)

Nema smisla, molim vas da ne dobacujete. Hvala unapred.

(Radoslav Milojević: E tako ću i ja govoriti po amandmanu.)

Kolega Ristićeviću, nastavite.

(Radoslav Milojević: Sram vas bilo! Ja ću govoriti isto tako po amandmanu.)

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Lista stručnjaka ne sme da obuhvati stručnjake ovog tipa. Jesu oni dobili nagrade, Tomice Milosavljevića, ali su ti stručnjaci ostavili dug od 261.442.040,86 dinara. Kolega stručnjak iz stranke bivšeg režima je to negirao, posebno ove upljeskane bečke, karadorđeve stručnjake.

Evo, ja nudim ostavku ako ovaj podatak nije tačan. Ali, ako je tačan, da kolega iz stranke bivšeg režima takođe podnese neopozivu ostavku.

Mi smo taj dug sad smanjili za devedeset miliona, ali na taj dan je iznosio toliko. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću.

Na naziv člana 7. i član 7. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima koleginica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ovaj član 7. govori o tarifama koje Agencija utvrđuje za neke usluge koje pruža. Kaže ovako: „Agencija utvrđuje tarifu za pružanje sledećih usluga“, pa u tački 12) kaže – izdavanje *free sale certificate* za medicinsko sredstvo koje je stavljeno na tržište ili u upotrebu za potrebe izvoza. Moj amandman išao je u pravcu zamene ovog engleskog izraza, tj. prevoda, *free sale certificate*, tako da tačka 12) glasi – izdavanje sertifikata u slobodnoj prodaji za medicinsko sredstvo.

Ovde se opet vraćamo na problematiku nepoštovanja Jedinostvenih metodoloških pravila za izradu propisa, s tim što bih htela ovom prilikom da se

osvrnem i na odgovornost predsednice Skupštine, a ne samo da kritikujem predlagača zakona.

U Poslovniku, u članu 153, jasno je definisano da ukoliko u Narodnu skupštinu stigne predlog zakona koji nije napisan u skladu sa Poslovníkom, odgovornost je predsednice Narodne skupštine da taj predlog zakona vrati predlagaču i zamoli ga da ga uredi u skladu sa Poslovníkom.

Isti taj poslovnik u članu 48. kaže da Odbor za zakonodavstvo i ustavna pitanja donosi akt o Jedinštvénim metodološkim pravilima, kako ga inače i obavezuje član 8. Zakona o Narodnoj skupštini.

Stoga je potpuno nejasno i smatram vrlo odgovornom predsednicu Narodne skupštine što nas nije poštedela svega ovoga, i ove lingvističke i ostale rasprave ovde u Parlamentu, da bismo imali vremena da se bavimo suštinom, zbog toga što nije predlagaču zakona odmah vratila nazad predlog, u momentu kada je došao u Skupštinu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice.

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, svakako predlažem da se ovakav i slični amandmani ne prihvate, a verujem da i neće biti prihvaćeni, jer kako da prihvatite nešto... Srpska napredna stranka i ova vlada su otvorene za predloge, ali kada ti predlozi imaju smisla, kada se ti predlozi, kao što reče moj kolega Rističević, ne svode na gledanje u kuglu, parkiranje metle ili priviđanje zatvora.

Ne znam zašto se kome šta priviđa i kako se priviđa, verovatno zbog nekih grehova iz prošlosti, ali pošto mi ovde nemamo danas vremena da raspravljamo o tim grehovima, jer ih je mnogo, od onih koji su potegli sada, kojima se priviđao malopre zatvor i koji govore o metodologiji, o brisanju... Stalno neko brisanje, nema suštine.

Upravo iz tih razloga, jer se u amandmanima koji su predloženi jedno te isto stalno ponavlja, nema nikakve suštine i nema ničega što zakon može da učini boljim, upravo zbog toga smatram da takve amandmane i slične, kojih, izgleda, ima unedogled danas, treba odbijati listom, jedan za drugim.

Apsolutno podržavam sve zakonske predloge koji su na dnevnom redu i mislim, ako se uporedi sve ono što imamo od kritike prekopta, da su zakoni savršeni. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Filipoviću.

Branka Stamenković, želite pravo na repliku ili po amandmanu?

Imate pravo na repliku. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Što se tiče obraćanja prethodnog govornika, htela bih da mu se zahvalim što me je podsetio da kažem nešto što sam zaboravila da kažem, jer da nije spomenuo kuglu i metlu ja bih zaboravila. Znači, hvala puno.

Ono što želim da kažem jeste da nama trebaju besplatni udžbenici za sve osnovnoškolce i srednjoškolce u Republici Srbiji. Trebaju nam hitno i trebaju nam što pre. Poslanička grupa Dosta je bilo zalaže se za to da sva deca u Republici Srbiji imaju besplatne udžbenike. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, Krsto Janjušević.

Izvolite, kolega.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, član 106, tema dnevnog reda. Priča se o medicinskim sredstvima, a uvažena kolegunica priča o besplatnim udžbenicima.

Hajde ovako, prvo, nema razloga da bude ovako nervozna i neraspoložena, zato što je njihov lider ipak dao veliki doprinos čovečanstvu time što se prestao mešati u nauku. To kao prvo. Kao drugo, doktor Radulović je u svojoj stečajnoj operacionoj sali „operisao“ nekih petnaest preduzeća i sva su završila u komi. Verovatno su pogrešili zato što su mu dali svoje prave lične karte, on video koliko vrede, a kad taj vidi koliko nešto vredi, to za dva dana završi u jadu i bedi.

Pričamo o medicinskim sredstvima, evo, samo neka smo nabavili, obezbedili nabavku gama noža. Oni su nama obezbedili „alfa derikožu“.

Kada je reč o udžbenicima, reći ću ovo, biće razumljivo i najmlađima, koje oni žele da upotrebe u svojoj kampanji – idu beogradski izbori a njima je sve besplatno uoči beogradskih izbora – ako vam je pokret u ozbiljnom kvaru, nema vam spasa ni u besplatnom bukvaru. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Janjuševiću.

Naravno, imao sam nameru da dam pravo na repliku kolegници Stamenković i nisam mogao da predvidim da će ići toliko van našeg dnevnog reda.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Branka Stamenković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Povreda Poslovnika. Član 103. stav 8. jasno definiše da ukoliko se neko javi po povredi Poslovnika a uđe u repliku, to znači da je zloupotrebio pravo na povredu Poslovnika. Poslovnik propisuje da predsedavajući onda tog narodnog poslanika treba da kazni tako što će celoj poslaničkoj grupi oduzeti dva minuta od rasprave.

Prethodni poslanik se javio po Poslovniku, a onda je ušao u neku priču o nekim stečajevima i ne znam čemu, tako da bih vas zamolila da Srpskoj naprednoj stranci oduzmete dva minuta, u skladu sa Poslovníkom, jer su zloupotrebili javljanje po Poslovníku.

Čim ovo završim, želim da se javim po amandmanu. Ili, ako mi date repliku kao ovlašćenom da odgovorim na to što je kolega rekao. Ako mi ne dajete repliku, onda po amandmanu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegínice Stamenković.

I vi ste, naravno, svesni da ste govorili o udžbenicima, što nije tema današnjeg dnevnog reda, tako da bih tu raspravu o bukvarima i udžbenicima da završimo, ako se slažete.

Daću vam reč po amandmanu.

Nemate pravo na repliku, ne zbog toga što ne želim da vam dam, nego jednostavno na povredu Poslovníka nema replike.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Mi danas raspravljamo o amandmanima na medicinske zakone. Prethodni narodni poslanik koji je učestvovao u diskusiji o tim amandmanima iznosio je sasvim povezane činjenice o bečkim šniclama, kuglama, letećoj metli, takođe o stečajnim upravnicima.

U tom smislu, da bih kvalitetno i ja doprinela toj i takvoj raspravi, moram još jednom da kažem da nama trebaju besplatni udžbenici za svu decu u Republici Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolegínice Stamenković, insistiram da govorite i da dobijete sva vaša prava u okviru sednice. Mislim da nema potrebe za ovakvom raspravom s obzirom na to da imamo veoma važnu temu dnevnog reda, te vas molim, uključite se. Vi uvek argumentovano diskutujete, tako da nema potrebe za ovim.

Idemo dalje.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem.

Mi smo ovim amandmanom predložili da se reči *free sale certificate* zamene sintagmom „sertifikat o slobodnom prometu“.

Mnogo se govori, u vezi s ovim zakonom, o terminima, mnogo se govori o prevodu. Vrlo često kažem, jer sam vrlo iskrena i želim da budem poštena prema ovome što radim, da se u zakone možda ne razumem dovoljno, ali u prevode se razumem jako dobro.

Jedan od problema s ovim prevodom je u tome što je zaista loš. Ne znam ko je kolega ili kolege koje su radile ovaj posao, ali nisu ga dobro obavile, između ostalog i zato što je on izuzetno proziran ili providan, a to se kaže za prevod kroz koji se prosto vidi original. Dakle, nije napisan u duhu jezika i ne liči na srpski jezik već na engleski.

To nam govori mnogo štošta, recimo, govori nam i to da se, osim što se taj posao ne obavlja dobro, dosta neselektivno prenose zakoni EU i primenjuju i implementiraju kod nas.

Ja inače nisam apsolutno nikakav jezički čistunac. Bavim se tim poslom već jako dugo i oni koji sa mnom rade i koji se bave time znaju da nisam nikakav jezički čistunac, ali s obzirom na to da se ovde govori o tome da je reč o nekoj lingvističkoj diskusiji, ja ću vam skrenuti pažnju na to da to nije istina.

Ovaj prevod postaje naš zakon. Dakle, nije reč o tome da li je nešto lepo rečeno ili ružno rečeno ili nije dovoljno dobro rečeno. Da je ovo knjiga, da je ovo roman, tzv. *fiction* (ne bežim od tog termina), ja bih vam rekla – niste lepo preveli, treba bolje da se prevede, ali ovde je problem u tome što će ovaj prevod postati naš zakon i moraćemo da se pridržavamo slova tog zakona, a to će biti jako veliki problem. Mislim da su mnoge kolege već ukazale na to.

Prema tome, uopšte se ne slažem s onima koji kažu da su to bespredmetni, besmisleni amandmani. Uopšte nisu besmisleni.

Slažem se potpuno sa svima onima koji kažu da je engleski jezik izuzetno dominantan – naravno, meni je drago zbog toga jer je to moja struka – slažem se sa svim tim, ali to nije razlog da prihvatimo ovakve zakone i ovakve termine. Naprotiv, to je razlog da se borimo da održimo i očuvamo naš jezik, da ga ne bi progutali ovakvi zakoni i ovakvi prevodi, koji nisu dobri. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Čabraja.

Reč ima narodna poslanica Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, ja samo mogu da kažem – da nije tužno, bilo bi smešno.

Evo, pratite me pažljivo, ja ću da pročitam član 7. tač. 12). Član 7: „Agencija izdaje tarifu za pružanje sledećih usluga“, pa tačka 12) kaže – ocenjivanje usaglašenosti, tehnička procena sa monografijom nacionalne farmakopeje kao i važeće Evropske farmakopeje ili internacionalne farmakopeje. Dalje: „Nadoknadu za pružanje usluga po tarifama iz stava 1. tač. 1)–7), 9)–12) ovog člana plaća podnosilac zahteva. Nadoknadu za pružanje usluga iz stava 1.

tačka 8) ovog člana plaća korisnik usluge. Izuzetno od člana 2. stava ...“ itd., da ne čitam celu tačku do kraja. Ni slova nema od engleskog naziva sertifikata o slobodnom prometu. Toliko o tome koliko oni čitaju zakon i što znaju na koji član i na koju tačku podnose amandmane. Znači, ni jedno jedino slovo u ovoj tački.

Molim vas, samo toliko obratite pažnju, ono o čemu ste vi pričali odnosi se na tačku 11). U jednom zakonu je vrlo bitno da vodimo računa da li je 11 ili 12. Kod vas ništa nije važno, sve je aproksimativno, sve je moguće i nemoguće, a mi prosto ne moramo da verujemo ni svojim očima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik dr Dušan Milisavljević.

Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Hvala puno.

Poštovani predsedavajući, kolege narodni poslanici, od 10 sati jutros pričamo o amandmanima na Predlog zakona o medicinskim sredstvima i najveća pažnja kolega poslanika usmerena je ka gramatičkim greškama i engleskom jeziku. Ono što mene interesuje, to je suština Predloga zakona. A kako je ona napisana, na engleskom ili na srpskom... Meni je važno šta će se primenjivati u državi Srbiji.

Želim da vam kažem da je Srbija u pregovorima sa EU od 2000. godine. Sedamnaest godina pregovaramo i u ovom domu jedni druge saplićemo. Tu ću stati, da ne dajem dalje kvalifikacije. Ono što želim da kažem jeste da su neke istočnoevropske zemlje usvajale zakon u procesu pristupanja na engleskom jeziku i nije im falilo ništa. Koliko vidim, oni sada žive mnogo bolje i kvalitetnije nego naši građani.

Ono što je važno jeste da neke principijelne stvari, pa da li ste vlast ili opozicija, ne bi trebalo da budu predmet rasprave. Što se tiče medicinskih zakona, tu bi najmanje trebalo da bude nekih velikih debata i sukoba. Konkretno o ovom zakonu koji reguliše neka prava za zdravstvene radnike koji koriste medicinska sredstva i za građane koji ih koriste, mislim da bi trebalo da svi damo doprinos poboljšanju zakona i da skrenemo sa te „amandmanske gimnastike“, gde bismo mogli da dobijemo neko vreme da iskažemo svoj stav i mišljenje, ali konkretno o amandmanu i samom Predlogu zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Milisavljeviću.

Reč ima dr Darko Laketić.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem.

Još jednom se javljam po istom pitanju, a to je upotreba engleskih termina. Hajde još jednom da zaključimo svi zajedno, i kao opozicija i kao pozicija, da suštinska stvar u donošenju zakona jeste da uredimo detaljno oblast koja se

reguliše zakonom, da skratimo procedure, da na taj način utičemo na kvalitet svega onoga što zakon definiše.

Evo, sada je i kolega, opozicioni kolega Milisavljević, rekao da čak i države koje su menjale zakon tako što su unosile određene strane ili engleske termine žive bolje. Drago mi je što jedan kolega iz opozicije ima takav stav, ali je suštinska stvar da menjamo stvari nabolje.

Pa, kako bi bilo da stavimo termine koji nemaju univerzalnu upotrebu, da birokratija praktično spreči ono što želimo, a to je da se skrate rokovi i ubrza procedura, da pacijenti kojima su najneophodnija medicinska sredstva ne mogu da dođu do njih po određenoj dinamici?

Više se po ovom pitanju neću javljati, mislim da je javnost dovoljno upoznata o svemu ovome.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Laketiću.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Nadovezaću se na diskusiju cenjenog kolege Laketića. Stav o engleskom jeziku sam izrazio par puta, i to nije sporno, sporno je nešto drugo: koleginica je malopre podnela amandman, a onda je koleginica iz SNS-a rekla da to ne piše u članu zakona. Ne znam da li SNS ima drugi predlog zakona ili ja imam ispravan, pravi zakon. Molim vas, član 7. tačka 12), vrlo jasno piše.

Već na nekoliko sednica pokušava se od strane vlasti imputirati opoziciji da ne čita zakone. Mislim da je koleginica čitala stari zakon, onaj koji je bio objedinjen, o medicinskim sredstvima i lekovima, da je iz tog zakona. Molim vas, ovde jasno piše, ne znam o čemu se ovde radi.

Onda i kolega Laketić to potvrđuje.

Lako je udariti opoziciju i unositi besmisao. Čitav dan pričamo o besmislu. Hajde da ove amandmane koji nemaju smisla, ne mislim na ovaj konkretan, čak se s ovim amandmanom slažem, nego onaj koji je podneo SNS preko svojih predstavnika i Srpski pokret Dveri preko mene kao ovlašćenog predlagača, povučemo, da bismo dobili na dinamici rada i da bismo zakon, koji se meni ne sviđa jer je iz EU ali je potreban zemlji Srbiji, mogli da usvojimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Vesoviću.

Reč ima Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Hvala vam.

Upravo sam htela da kažem ovo što je kolega rekao. Ne znam šta je koleginica čitala, ali u članu 7. tački 12) piše – izdavanje *free sale certificate*. Stvarno mislim da vi ne čitate ove zakone. Da li smo mi dobili isti materijal za ovu sednicu ili nismo? Znao, nije bilo lako pročitati dvesta i ne znam koliko

stranica, ali se nama spočitava da grešimo, a ja mislim da imam dokaz u rukama da sam tačno rekla.

Drugo, želim da vas podsetim – zaista, nije reč o prepucavanju ko je više grešaka napravio – naše greške, ukoliko ih ima, neće imati posledice, ali ove greške koje uđu u zakon imaće i te kakve posledice. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Čabraja.

Reč ima kolega Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega.

VLADIMIR ORLIĆ: Zbog pominjanja stranke i onog interesantnog predloga šta da se radi s ovim amandmanima.

Bilo bi dobro da svako brine o onome za šta je sam nadležan, odgovoran i dokle mu je domašaj. Znači, o svojim amandmanima, uvažena gospodo s druge strane sale, nemojte ništa da brinete o amandmanima koje podnose kolege iz SNS-a ili iz stranaka sa naše liste. Ko god želi, s druge strane, da povlači bilo šta što je sam predložio, njemu na volju. Čak ne samo njemu na volju, njemu, verovatno, i na korist. Biće mu verovatno mnogo bolje da ono što je planirao da danas radi, obrazlaže ili već kako koristi, povuče, između ostalog i zbog tih posledica o kojima smo govorili.

Sve ima svoje posledice, svačiji nastup ovde i sve što se kaže ili učini. Između ostalog, posledice se mere i u onome što sutra građani misle o svakom od nas. Neki koji to do sada nisu shvatili, imali su prilike, šteta što to nisu učinili, mogli su te dobre posledice da prepoznaju, recimo, u rezultatima izbora.

U rezultatima izbora, tako je, važi i za ove veoma bučne i hrabre, koji su čuveni već po tome da su ušli u Ginisovu knjigu rekorda po fenomenalnim rezultatima kada je reč o brzom ispijanju piva uvis i u dalj. Neki su morali da se takmiče sa, beše, nevažecim listićima na izborima 2017. godine. Između ostalog, to je važna posledica onoga što čine i rade u Narodnoj skupštini do juče, dok su svirali i pevali sa ostatkom ansambla.

Nakon toga, ovih, koliko ima, 6% ili 5,5%, više ne mogu da zaključim, koje dele njihovi kandidati sa prethodnih izbora sa onima koji su ih podržavali, sa „žutim preduzećem“, sad su i jedni i drugi na ivici cenzusa, i to je posledica onoga što se čini i radi.

Kada govorimo o sukobima interesa, možda baš zbog toga što su pokušavali da zloupotrebe prava kojima su raspolagali, time završavam, gospodine predsedavajući, dok su obavljali važne državne funkcije, kako jedni, tako drugi, tako treći, svi zajedno su i završili tu gde jesu, negde na ivici cenzusa, nek se zapitaju zašto. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja, povreda Poslovnika.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Član 106. Govorila sam ne samo o amandmanu, nego sam čak i pročitala, zaista ne znam šta je tu sporno. Ne znam zbog čega nekome smeta da pročitam činjenice i ispravim koleginicu koja je netačno čitala i da pročitam da smo napisali ono što stoji u zakonu. Zaista mislim da ovo što je malopre rečeno nema nikakve veze sa amandmanom, a vi procenite sami. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)
Hvala.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Šešelj, Zoran Krasić, Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Čudna vam je ova odredba člana 7. gde ste predvideli da Agencija ne naplaćuje tarife za poslove iz stava 1, kako piše, a to su poslovi gde Agencija izdaje tarifu za pružanje određenih usluga. Kažete, neće izdavati za poslove koji se odnose na medicinska sredstva iz donacije i humanitarne pomoći, odnosno programa donacije u EU, u slučaju vanredne situacije, kao i za obavljanje poslova po zahtevu Ministarstva.

Ovde su, što se tiče nas srpskih radikala, sporne dve stvari. Zašto samo kada su u pitanju humanitarne donacije iz EU? Zašto pravite razliku u donacijama, zar su značajnije donacije iz EU od donacija iz nekih drugih prijateljskih zemalja? A sasvim sigurno donacije stižu i iz tih nama prijateljskih zemalja.

Naravno, nije nam jasno koji su to poslovi koji će se obavljati po zahtevu Ministarstva a mimo zdravstvenih ustanova. Ovo vam je, u najmanju ruku, nedorečeno.

Kada je u pitanju odnos prema Evropskoj uniji, čak razlikujete i donacije – iz EU i nekih drugih prijateljskih država. Uglavnom u Evropskoj uniji nisu prijatelji Srbije, voleli vi to ili ne, to je činjenica.

Udovoljavajući tim zemljama EU, a pre svega Sjedinjenim Državama, već toliko dugo niste dodeli diplomatski status Srpsko-ruskom humanitarnom centru. Dakle, ne vodite ispravnu politiku kada je u pitanju država Srbija i odnos prema Ruskoj Federaciji, koja bi trebalo da nam bude oslonac u svemu. Zašto to niste uradili? Zato što je 14. jula stiglo saopštenje Američke ambasade gde su oni napisali da ne treba dodeliti ovaj status Rusko-srpskom humanitarnom centru u Nišu. Dakle, vi ste uslišili njihov zahtev i NATO trupe mogu da se švrćaju kako god hoće po Srbiji, a ovom humanitarnom centru ne dozvoljavate diplomatski status.

Što se tiče Srpske radikalne stranke i našeg odnosa prema Ruskoj Federaciji, iskazujemo ga, između ostalog, i time što je naša poslanička grupa u Skupštini AP Vojvodine pokrenula inicijativu za formiranje srpsko-ruskog humanitarnog centra za teritoriju Vojvodine. Ovih dana naši aktivisti prikupljaju potpise za tu peticiju i zaista smo oduševljeni koliko građani Srbije žele saradnju sa Ruskom Federacijom.

A vi, kažem, i u ovom zakonu o medicinskim sredstvima, koji bi trebalo da je apolitičan, ubeđujete nas danima da je apolitičan, poseban standard dajete Evropskoj uniji čak i kada je u pitanju humanitarna pomoć. Neverovatno! Molimo, prihvatite ovaj amandman, ukoliko je tačno ovo što se deklarativno vlast izjašnjava sa onim što realno radi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite, kolegice.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U članu 7. Predloga zakona o medicinskim sredstvima precizno je definisano i taksativno navedeno kada, u kojim situacijama i za koje pružene usluge Agencija naplaćuje tarifu a kada ne.

Smatram da je potpuno opravdano i ispravno i, na kraju krajeva, etički da Agencija za određene usluge ne naplaćuje tarifu i to je precizno definisano u Predlogu zakona. „Na medicinska sredstva i donacije iz humanitarne pomoći“, znači, donacije i humanitarna pomoć i iz prijateljskih zemalja, ne samo iz EU. Član zakona govori: „medicinska sredstva iz donacija i humanitarne pomoći, odnosno programa donacije u EU“, što znači da svi dobronamerni mogu da doniraju medicinska sredstva i lekove.

Posebno su važni lekovi koje farmaceutska kompanija želi da donira, a nisu registrovani u našoj zemlji, za pacijente koji boluju od teških i retkih bolesti. To mnogo znači za naše pacijente i za nas, da ti pacijenti budu uključeni u programe EU kako bi dobili najsavremeniju terapiju.

Naravno, Agencija ne treba da naplaćuje ni kada Ministarstvo zdravlja vrši nadzor od strane inspekcije za lekove i medicinska sredstva, odnosno u postupku vršenja nadzora od strane inspekcije za lekove i medicinska sredstva.

Smatram da predloženi amandman treba odbiti, kao što ste i uradili.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite, kolega.

ZORAN KRASIĆ: Amandman mora da se prihvati.

Gospodine Lončar, kada se vratite u Vladu, da odete u Republički sekretarijat za zakonodavstvo i kažete im da su vas obrukali, pošto ste vi ovde

predstavnik Vlade. Vi po struci niste nadležni za ove stvari koje reguliše član 7, a to je tarifa za poslove agencija.

Gospodine Lončar, u sistemu javnih prihoda i javnih rashoda Republike Srbije kao prihodi postoje: carine, porezi, akcize, takse i naknade, i nema više ništa. Ne postoji ništa više.

Što se tiče ove agencije, ona je drugi korisnik javnih sredstava, klasa 6, šifra 11900, pripada Ministarstvu zdravlja, 40800, registrovana kod trezora u Opštini Voždovac. Gospodine Lončar, obavestite ove u Republičkom sekretarijatu za zakonodavstvo da u Zakonu o republičkim administrativnim taksama postoji grupa 22 sa tarifama, odnosno tarifnim brojem od 180 do 185, koji se tiču naknade, ne cena usluge, nego naknade koja se plaća ovoj agenciji.

Reč „tarifa“ je opredmećenje nečega. Gospodine Lončar, mi imamo Zakon o administrativnim taksama. Sastavni deo tog zakona je tarifa administrativnih taksi. Znači, Agencija može da ima odluku o visini naknade za usluge koje pruža, a kako će one da se razvrstaju, to je operativno neka tarifa.

Međutim, gospodine Lončar, taj isti Republički sekretarijat za zakonodavstvo nama je uputio i Predlog zakona o plovidbi na unutrašnjim vodama i lukama na unutrašnjim vodama, i imamo nešto slično što se bavi standardima, to je Uprava za kontrolu ispravnosti brodova. I tamo se plaća naknada. Sada se menja taj zakon i kaže se – naknada se plaća u visini republičke administrativne takse. Znači isti predlagač, ista, slična materija, sa istom pravnom sudbinom, na dva različita načina se predlaže.

Ovaj član 7. u ovom vašem zakonu je potpuno ... Molim vas, pa kao da je pisao neko... Kao da nije išlo u Republički sekretarijat za zakonodavstvo. Potpuno sam siguran da bi vas i pripravnik koji tamo radi ispravio da ovo ne valja, ali verovatno je stvorena jedna šuma, otprilike – ovo pripada ovom poglavlju, mi idemo, mi smo sve to prepisali, ugradili, ko si ti tamo nama da ispravljaš.

Gospodine Lončar, kažite ovima u Republičkom sekretarijatu za zakonodavstvo da je prvi akt ovde Ustav Republike Srbije, da su drugi akti zakoni i da sve što se radi mora da bude u skladu sa pravnim sistemom Republike Srbije, što znači, ako već morate te direktive i uredbe da uzimate iz inostranstva, morate da ih prilagodite našem pravnom sistemu. To je ta priča.

Mi nismo podneli na ovaj član 7. ovakav amandman kao što vam ja pričam. Zašto? Šta god mi da napišemo vama dobronamerno, vi kažete imamo argument 126, to ne prihvatamo, vi ste protiv EU, a vi ste za EU, doviđenja, čao. Prihvatamo, to je vaša odluka i ne ljutimo se, ali vam najdobronamernije skrećemo pažnju. Evo, vidite, mi smo ovde četrnaest amandmana podneli, samo da vam skrenemo pažnju da ne valja.

Kada budete izglasali ovaj zakon, videćete koliko će se tu pojaviti praznina i rupa. Sa ovakvim tekstom zakona samo dajete pravo advokatima, zastupnicima svih zainteresovanih, da preko sudskih instanci i na drugi način mogu da ostvaruju neka svoja prava u nekim postupcima, iako im možda izvorno i ne pripadaju ta prava. Mi smo želeli da poboljšamo ovaj tekst, da svi oni koji treba da primene ovaj zakon znaju šta primenjuju, da idu sa poznatim veličinama i vrednostima.

Znači, kod vas nije naknada, nego tarifa. Tarifa kao akt ne postoji. Ona može samo da bude prilog uz Zakon o administrativnim taksama. Pa imate i kod advokata tarife, ali kaže tamo: tarifa – nagrade i naknade za rad advokata. Ovo, ne znam kako je pisano.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Reč ima dr Darko Laketić.

DARKO LAKETIĆ: Nisam pravnik i neću tumačiti pravo, ali ću reći nešto što se tiče građana ove zemlje i pacijenata koji treba da primaju određenu terapiju ili koriste određena medicinska sredstva. Naime, šta ukoliko sredstva iz donacije i humanitarne pomoći, odnosno programa donacije u EU mi uspemo da dobijemo i uspemo da uključimo naše pacijente koji boluju od retkih bolesti i onih oboljenja koja su izuzetno retka u Srbiji a mogu se lečiti na taj način? Valjda je naš zajednički cilj da dostupnost te terapije imaju i lica koja ne mogu na adekvatan način da se leče u našoj zemlji – ne samo preko budžetskog fonda koji je formiran (podsetiću, formirala ga je ova vlada i ovo ministarstvo zdravlja) već i na način da iskoristimo donaciju određenih lekova koji nisu registrovani u našoj zemlji, ili medicinskih sredstava. Valjda je to suštinska stvar.

Što se tiče pravne regulative, naći će se pravna forma. Da li je moralno, da vas pitam, ukoliko vam neko pokloni određenu količinu lekova ili medicinskih sredstava, da vi naplaćujete i taksu na sve to? Koliko se ja razumem u moral, nije. A definitivno smatram da je najmanji problem za pravnike da nađu adekvatno rešenje i mislim da je ono svakako nađeno u okviru Predloga zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Laketiću.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Takođe, poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu do 15.00 časova, kada će

nam se obratiti Njena ekscelencija Valentina Matvijenko, predsednik Saveta federacije Federalne skupštine Ruske Federacije.

Posle te posebne sednice nastavljamo rad po amandmanima. Hvala.

(Posle pauze – 15.30)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Poštovane kolege i kolegice narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 7. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, mi smo na članu 7. Član 7. govori o Agenciji. Kao i svaka agencija, tako i ova agencija ima svoje usluge. Agencija izdaje tarifu za pružanje svojih usluga.

Vlada je ovde navela deset markantnih usluga, ja o njima neću posebno da govorim. Dozvolite da, u okviru amandmana, kažem da se, između ostalog, govori i o tački 3, odobravanju uvoza medicinskih sredstava za lečenje određenog pacijenta.

Moram da kažem da bivši režim nije vodio računa o tome. Da je vodio računa, ne bi bivši ministar zdravlja dr Tomica Milosavljević stvorio aferu u kojoj je on lično, aprila 2010. godine, sudelovao, tj. operisao se u minhenskoj bolnici, operisao je diskus herniju, što je bilo iz dubokog nepoverenja u domaće, naše, srpsko zdravstvo.

Poštovani potpredsedniče, danas smo čuli kritike na račun vladajuće koalicije. Moram naglasiti da su obaveštajni krugovi iz EU i njenih institucija tvrdili i tvrde da je, uz pomoć i punu saglasnost i podršku bivšeg predsednika Republike Srbije Borisa Tadića, iz fondova srpskog zdravstva isparilo nekoliko milijardi evra u srpskim klinikama. Uz pomoć Tomice Milosavljevića vršeni su eksperimenti na srpskim pacijentima i farmakomafija je ispitivala svoje problematične lekove, tako da su srpskim lekarima plaćali čak 1.500 evra, a oni su pod prisilom terali bolesne građane Republike Srbije da nad njima vrše opite itd. To je podržao lično Boris Tadić.

Mi smo danas čuli kritike određene minorne političke grupe, stranke „nikad im dosta nije bilo“. Moram da kažem da je njihov poslanik, koji je profesor univerziteta, unazad dva dana sudelovao na *NI*, *CIA* televiziji, i izneo neistine o našim narodnim poslanicima, dr Aleksandru Martinoviću i dr Vladi Orliću, kao i mom uvaženom prijatelju Marijanu Rističeviću. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, prof. Atlagiću.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Pošto smo mi iz različitih poslaničkih grupa, ovo bi bio razlog za repliku, ali ja neću to pravo koristiti.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj član govori o tarifama. Mi nećemo imati tarife koje su oni imali. Ovde sam naveo neke tarife, specijalne tarife. Možemo da govorimo i o Draganu Draškoviću, čija je tetka republički tužilac, možemo da govorimo o onih 108 javnih nabavki, koje su oni koji nisu upravljali zdravstvom uradili u KBC, odnosno u Kliničkom centru Vojvodine.

Možemo da govorimo i o nabavci raznih medicinskih sredstava iz one „Milk republike“, njihovog predstavnika, koji ima više republika nego bivša SFRJ, „Milk, „Fruit“, „Užička“ itd.

Nadam se i verujem da u ovoj vladi i ovoj vlasti takve prakse i takvih tarifa neće biti.

Ove tarife, bečke, karadordeve, što sam navodio, moram vam reći i ovo što sam zaboravio da kažem, te tarife su bile svakih dvadeset dana po trista ručkova, specijalne tarife. Šta je problem još kod tih trista ručkova? Što ta kafana može da primi osamdeset gostiju. Nije mi jasno kako je osamdeset gostiju konzumiralo trista ručkova. Ili su im apetiti bili neskromni ili su tarife bile i te kako velike, posebno u Indiji, posebno u Novom Sadu, posebno u Kamenici, o čemu ću govoriti u nastavku, dok budem govorio o ovim amandmanima. Ne pada mi na pamet da ne kažem šta su radili pripadnici bivšeg režima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Tatjana Macura, povreda Poslovnika.

TATJANA MACURA: Poštovani predsedavajući, ukazujem na povredu Poslovnika, člana 158. st. 1, koji govori o tome da se „pretres u pojedinostima obavlja o članovima na koje su podneti amandmanima i o amandmanima kojima se predlaže unošenje novih odredaba, pri čemu ukupno vreme za pretres“ itd.

Dakle, ponavljamo situaciju iz sednice u sednicu: dva narodna poslanika, predlažući amandmane u kojima isključivo dodaju zareze, pričaju o svemu osim o onome što je tema dnevnog reda sednice.

Molim vas, pošto ovde prosto nema mesta da možete da mi se suprotstavite u mišljenju, u smislu da nije povređen Poslovnik ovog puta, da obratite pažnju na to da li poslanici koji su svoje amandmane podneli tako što su dodali zarez zaista govore o dodatom zarezu ili ipak govore mimo teme koja je na dnevnom redu.

Ako ćemo tako, onda ponovo mogu da iskoristim priliku i kažem da su besplatni udžbenici potrebni svim osnovcima i svim srednjoškolcima u Republici

Srbiji svaki put kada narodni poslanici zloupotrebe govornicu da govore mimo teme dnevnog reda. Nadam se da sam bila jasna.

Takođe, molim vas da se u danu za glasanje izjasnimo o povredi Poslovnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Macura.

Naravno, gospodin Marijan Rističević i prof. dr Marko Atlagić imaju pravo, kao i svi drugi poslanici, da obrazlažu amandmane koje su podneli. Ukoliko Zakonodavni odbor Narodne skupštine Republike Srbije odobri da o njima može da se raspravlja...

(Tatjana Macura: Samo što Zakonodavni odbor ove skupštine ne zna da su oni stavili ...)

... O pojedinostima. Tako da, u svakom slučaju, oni na to imaju pravo. Niti hoću, niti želim, niti bilo ko od predsedavajućih to želi da uradi. Imaju ljudi pravo da govore.

Narodna skupština će se izjasniti da li je povređen Poslovnik. Hvala na sugestiji.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 103. stav 8. Nadam se da smo svi ravnopravni. Ovde su iznete krupne neistine. Amandman kolege Atlagića i moj glasi ovako... Da ne čitam sve, svakako imate tekst tog amandmana.

Kada su na ovakav način, ali bez celog teksta, zapetu dodavale kolege Pavićević i Živković, onda je to bilo super. Kada neko predloži na ceo zakon sto istovetnih amandmana, onda je to super. Kada mi želimo da podržimo Vladu i predložimo ovakvu vrstu amandmana, želeći da nešto kažemo, onda se pojave dušebrižnici koji kažu da to nije u skladu sa Poslovnikom.

S obzirom na to da je zloupotrebljeno pravo na povredu Poslovnika, tražim da primenite odredbu iz člana 103. stav 8. i pomenutoj poslaničkoj grupi, budući da su naši amandmani sasvim u redu, zbog zloupotrebe povrede Poslovnika oduzmete ona dva minuta.

A što se mene tiče, mislim da sam ovom prilikom i te kako dobro prošao, jer ponekad ta poslanička grupa, umesto reklamacije Poslovnika, ume da dođe ovde i napravi nered, bogami, ume da opsuje i majku, a umeju i da pljunu, o čemu prethodni govornik i te kako ima iskustva. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Ne želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje. Hvala vam.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojičić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Reklamiram član 107. i član 108. Pitao sam pri prošlom reklamiranju Poslovnika da li mogu, kao što smo videli da to dozvoljavate omiljenom poslaniku Aleksandra Vučića, Marijanu Rističeviću, da li i drugi poslanici koji nisu omiljeni poslanici Aleksandra Vučića mogu da govore van teme dnevnog reda i, kada bude Demokratska stranka imala sledeći amandman, da pričam o lopovluku, krađi i rušenju SNS-a za ovih šest godina koliko su na vlasti...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću, oduzimam vam vreme koje ste iskoristili zbog zloupotrebe Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 104. Mislim da bi ovde bilo dosta osnova da porazmislimo o korišćenju prava na reklamiranje Poslovnika za potrebe replike.

Ovo je sada malo drastičniji primer, gospodine predsedavajući, pa skrećem pažnju prosto... Ne insistiram uopšte da o tome glasamo, nego skrećem pažnju na to kada neko ima snažnu potrebu da nešto kaže, pokuša, pa mu ne uspe – sećate se, bilo je pokušaja da se reklamira Poslovnik još pre sat vremena, baš ovako pametno kao maločas, pa sada ponovo – i da se pritom to koristi za iznošenje nekih ličnih ocena na temu omiljenih poslanika i tome slično.

Ono što mogu da vam kažem na tu temu, a vama se obraćam, ne koristim ovo za repliku, to je da je omiljeni poslanik Aleksandra Vučića upravo gospodin Kenojčić. Svaki put kad se on javi za reč, to je tako lepa i jasna slika i prilika „žutog preduzeća“, i stručnosti i pameti i svega najlepšeg što može da se vidi i čuje sa njihove strane, da nama bolji primer za to ne treba.

Ako bude bilo potrebe da razmenimo ovde još koje mišljenje na bilo koju temu, uključujući razne donacije i dotacije, možemo, ima tu fenomenalnih primera, jedva čekamo, ali da ipak probamo da se držimo rasprave, koliko je moguće. Ako ne može lepo, neka to bude u duhu onoga što omiljeni narodni poslanik Aleksandra Vučića, mister Kenojčić, jedino ume i može. Nemamo ništa protiv.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Saglasan sam u potpunosti.

Idemo dalje, nastavljamo sednicu.

(Radoslav Milojičić: Povreda Poslovnika.)

Na naziv člana 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

(Radoslav Milojičić: Povreda Poslovnika. Ne možete da ne dozvolite povredu Poslovnika.)

Kolega Miložičiću, neću dozvoliti da opstruirate sednicu Narodne skupštine.

Da li se neko javlja za reč?

(Radoslav Miložičić: Povreda Poslovnika.)

Reč ima kolegica Tatjana Macura. Molim vas da joj obezbedite da govori u skladu sa njenim pravom.

Izvolite, kolegice.

TATJANA MACURA: Poštovani, amandman na član 8. tiče se nadzora nad radom Agencije.

Kolegica Stamenković je nekoliko puta ukazivala na to da sam zakon o medicinskim sredstvima nije napisan u skladu sa Jedinim metodološkim pravilima za izradu propisa. Mi bismo još jednom da skrenemo pažnju na njenu zamerku, dakle, da ponovim, jer se ovo ne ponavlja samo u određenim članovima već gotovo u svim, i da ukažemo na to da je ovaj propust u stvari napravila predsednica Skupštine. Ona je bila dužna, kao poslednja instanca koja treba da izvrši proveru nad predlogom zakona koji dolazi u Skupštinu, da proveriti kakav je to predlog zakona ušao u Skupštinu i da, ako se ne slaže ili ako nešto nije u skladu sa metodološkim pravilima, vrati predlog zakona na dalju doradu. Ona to nije učinila.

U ovom našem amandmanu, između ostalog, mi ponovo sugerišemo da predsednica Skupštine nije dobro pregledala zakon koji je ušao u skupštinsku proceduru i predlažemo da se ovaj zakon povuče iz procedure kako bi se Skupštini na raspravu poslao zakon u skladu sa Jedinim metodološkim pravilima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Macura.

Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

(Radoslav Miložičić: Povreda Poslovnika.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

(Radoslav Miložičić: Ne možete da ne dozvolite povredu Poslovnika. Videli su građani u direktnom prenosu da držim ruku deset minuta.)

Izvinjavam se, kolega Rističeviću.

Gospodine Miložičiću, neću vam dozvoliti da pravite haos na sednici. Imam pravo, ja vodim sednicu. Ne želim da se na ovaj način raspravljamo, nemojte da dobacujete i nemojte me terati da vam dam opomenu.

(Radoslav Miložičić: Slobodno.)

Molim vas, rasprava je bila stvarno korektna tokom dana.

Gospodine Rističeviću, izvolite.

(Radoslav Miložičić: Povreda Poslovnika.)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, uprkos dobacivanju, ja sam otporan, pa ću i dalje govoriti.

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika.)

Pošto se ovde radi o nadzoru... Ovaj ovlašćeni predstavnik „Tuborga“ me ne može omesti. Dakle, bez obzira na količinu i na veličinu vriske, mene niko ovde ne može omesti.

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika.)

Radi se o nadzoru. Ne možete da smirite ovlašćenog predstavnika „Tuborga“, ali po pitanju nadzora u Agenciji, to vrši Ministarstvo.

(Radoslav Milojević: Imam pravo na povredu Poslovnika.)

Znam da Ministarstvo neće dopustiti pojave, a ja ću da objasnim kako se sve to ranije zloupotrebljavalo u praksi pa ću navesti, recimo, čuvenu Sremsku Kamenicu, pa ću da navedem i pokušaje javnih nabavki koje su tri puta ponavljane...

PRESEDAVAJUĆI: Izvinjavam se što vas prekidam, kolega Ristićeviću. Imate opomenu, gospodine Milojeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Morate posle da mi vratite vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Nastavite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dakle, nastaviću. Ministarstvo o nadzoru mora da vodi računa, da ubuduće... A ja verujem da toga neće biti, kao kad su vladali ovi iz stranke bivšeg režima, da se neće stvarati redovi od četiri do šest meseci zbog nedostatka mašine za zračenje. Oni su godinama pokušavali da nabave po trostrukoj vrednosti određene mašine za zračenje, a kasnije je Vlada Republike Srbije nabavila to medicinsko sredstvo za tri puta nižu cenu. Zato je veoma bitan nadzor, da se izvrši nad ovakvim pojavama.

S obzirom na to da bi oni jaje s groba ukrali, mora dobro da se vodi računa, ovim zakonom da se to predvidi, jer ubuduće, kroz jedno deset godina, ta vlada iz mraka i haosa, vlada opštenarodne propasti, koju je vodila stranka bivšeg režima, ne daj bože, može da se vrati na vlast. PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću.

Povreda Poslovnika, Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine predsedavajući, drago mi je da su građani Srbije videli da petnaest minuta držim podignutu ruku reklamirajući Poslovnik. Zbog toga što se pravite da to ne vidite, vas treba da bude sramota zbog toga što radite.

(Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Oduzimam vam vreme zbog zloupotrebe Poslovnika.

(Radoslav Milojević: Zašto ste mi oduzeli reč? Sram vas bilo!)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dušan Milisavljević, Goran Ćirić, Balša Božović, Radoslav Milojević, Aleksandra

Jerkov, Maja Videnović, Dejan Nikolić, Veroljub Stevanović i Tomislav Žigmanov.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Dragi građani, govorću o amandmanu kao što je to gospodin predsedavajući dozvolio prethodnim govornicima, tj. govornicima iz Srpske napredne stranke. Poštujući paritet, govorću upravo onako kao što su oni govorili o temi dnevnog reda i amandmanu.

Srpska napredna stranka je uništila sve čega se dotakla u ovoj zemlji. Smanjili su plate, uništili su zdravstvo, smanjili su penzije, porušili legalne objekte... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, moram da vam oduzmem pravo na reč.

(Radoslav Milojević: Zašto ste mi oduzeli reč? Zašto niste prethodnog govornika prekinuli?)

To što govorite stvarno nema nikakve veze i ne razumem zašto pokušavate da izazovete haos na sednici kada sednica od jutros...

(Radoslav Milojević: Dozvolite mi da završim, imam dva minuta po amandmanu.)

Veoma je korektna rasprava. Hvala puno. Neću vam dozvoliti da...

(Radoslav Milojević: Dozvolite mi da objasnim, imam dva minuta po amandmanu.)

Hvala puno, ne želim i neću vam dozvoliti, apsolutno.

(Radoslav Milojević: Imam dva minuta po amandmanu. Ne možete vi da mi ne dozvolite i ne možete da ne želite.)

Hvala. Može, ja vodim sednicu, pogledajte Poslovnik, molim vas.

Idemo dalje.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojević i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući

Dakle, član 8. Kako smo čuli od jednog od prethodnih govornika, radi se o nadzoru.

Kao što Ministarstvo ima nadzor nad Agencijom, ja bih želeo da vi, predsedavajući, imate nadzor nad ovom sednicom. Vaš nadzor nad ovom sednicom će se pokazati kada budete dozvolili da se priča o tačkama dnevnog reda. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala na sugestiji, dr Vesoviću. Ja to pokušavam ceo dan i teško ide, ali završićemo, kao i sve do sada. Hvala vam puno.

Na naziv člana 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Evo još jednog člana ovog zakona i amandmana kojim pokušavamo da uskladimo tekst sa Jedinostvenim metodološkim pravilima za izradu propisa, pa čisto da građani vide koliko to bukvalno ide iz člana u član, da u svakom članu ovog predloga zakona bezmalo to valja uraditi.

Htela sam samo ovom prilikom da pitam predlagača zakona ko u stvari piše ove zakone. Da li to rade lekari koji su deo neke radne grupe u Ministarstvu, ili to prvo prevodioci pišu tako što prevedu te direktive, pa onda pregledaju lekari? U tom slučaju, ne može se zameriti što je ovo ovako. Pitanje glasi – da li to pravnici u Ministarstvu uopšte pogledaju pre nego što se to pošalje u Narodnu skupštinu, ili mi u Narodnoj skupštini dobijemo prvi draft ili nacrt prevedenog teksta ili teksta do koga su došli lekari unutar svoje radne grupe?

Stiče se utisak da ovo pravnici nisu ni pogledali. Ukoliko jesu, sugerisala bih ministru da pošalje pravni tim iz Ministarstva na nedavno otvorenu Nacionalnu akademiju za javnu upravu, u okviru koje bi trebalo da na nekom stručnom usavršavanju čuju nešto i o ovim Jedinostvenim metodološkim pravilima za izradu propisa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Stamenković.

Reč ima narodna poslanica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, javila sam se po amandmanu. Moram da kažem da podržavam ovakvo obrazloženje Vlade i smatram da treba odbiti ovaj amandman.

Isto tako, moram da kažem i da podnosioci amandmana, što su i sami priznali na početku današnjeg dana, na početku rasprave u pojedinostima, praktično podnose amandmane koji su u stvari prepisani članovi Predloga, uz obrazloženje da žele da se ceo tekst Predloga pobija.

Ovde smo čuli kako se spočitavaju pojedinim poslanicima greške, odnosno obrazloženja tehničkih amandmana. Poslanici SNS-a samo rade svoj posao. Oni koji su članovi Odbora za zdravstvo verovatno će uspeti da poboljšaju Predlog u stručnom smislu, a mi ostali možemo i u tehničkom smislu.

U tom duhu, pokazaću šta se u stvari traži amandmanom. Dakle, u amandmanu se kaže: „U Predlogu zakona o medicinskim sredstvima broj 7. u nazivu člana 9. briše se“. Mi u obrazloženju apsolutno ništa nismo čuli o tome, a možemo da vidimo da redni broj 6, „Nadzor nad radom Agencije“, stoji iznad člana 8.

Amandmani su potpuno nelogični, nimalo nisu konstruktivni i apsolutno se slažem da se ovaj amandman ne prihvati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Branka Stamenković.

Hoćete pravo na repliku?

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ne znam šta je danas sa poslanicima vladajuće koalicije. Čini mi se da vam koncentracija pada. Trenutno raspravljamo o amandmanu na član 9, a ne na član 8. Eto, toliko, samo da skrenem pažnju kolegici.

Predsedavajući, mogli biste možda i vi da joj skrenete pažnju da čita pogrešan član, kao i malopre neka njena kolegica.

Predložila bih vam svima da donesete laptop u Skupštinu, da otvorite, da se ulogujete na sistem e-parlamenta, vrlo lepo može da se prati na kom smo trenutno članu zakona, i onda možete sebi da dozvolite i da vam koncentracija s vremena na vreme padne. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Osnov manje važan, ali opet svega desetak sekundi.

Uz zahvalnost na dobrim preporukama, ne bi bilo loše s druge strane da se obrati pažnja koji je zakon na dnevnom redu, koja oblast, možda koji je dan, a pre svega – kako vam se zove država. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Jelena Žarić Kovačević, pravo na repliku.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Da ne bi bilo zabune, ja sam odlično pročitala materijale i nije mi pala koncentracija nimalo, pošto smo mi u Srpskoj naprednoj stranci navikli da radimo mnogo više nego neki drugi poslanici iz opozicije.

Samo bih htela da vam kažem, da vidite, ovde stoji redni broj 6, „Nadzor nad radom Agencije“, pa ide član 8, pa onda stoji redni broj 7, „Postupak po žalbi u upravnom postupku“. Podnosioci amandmana želeli su da se taj redni broj 7. skloni iz Predloga zakona, ne objašnjavajući razloge zbog čega. Čak smo uspeli da od jedne narodne poslanice čujemo pitanje – a ko to radi u Ministarstvu na Predlogu zakona, što je potpuno nebulozno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Vidim da nije samo da nemate pristup e-parlamentu, da možete da pratite, nego očigledno nemate ni ovu knjigu koju smo mi dobili kad smo ušli u Narodnu skupštinu, gde na kraju, iza Poslovnika, imate Jedinствena metodološka pravila za izradu propisa. Tu se u članu 24, kao što piše u mom obrazloženju, između ostalog kaže: „Član po pravilu ima naziv, koji se upisuje iznad brojčane oznake člana.“ Što će reći, ako je član 122, iznad piše „Predmet zakona“.

A u članu 22. Jedinствениh metodoloških pravila kaže se da glava može biti podeljena na odeljke i da se odeljak označava tako što se iznad teksta odeljka stavlja naziv, a ispred naziva odgovarajući arapski broj. Kao što vidite, broj 7, koji predlažem da se briše, višak je u nazivu člana. Predlagač zakona je nazive članova dodeljivao kao da su u pitanju odeljci, a nisu u pitanju odeljci nego članovi.

Upućujem vas, kolege iz vladajuće koalicije, da pročitate Jedinствena metodološka pravila za izradu propisa – koji su članovi relevantniji piše vam u obrazloženju moga amandmana – te da sledeći put ne bude zabune oko toga kako treba pisati predlog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Stamenković.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Odlične napomene, dame i gospodo! Ja ću, sa svoje strane, svakako dobro da razmislim o njima, čim čujem kako vam se zove država. Jeste li utvrdili?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 9. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, jeste da mi nije pala koncentracija jer sam pomno slušao braću Ruse ovde u ovom visokom domu, a sad prelazimo na član 9.

Dakle, ovaj amandman na član 9. govori da se na rešenja Agencije može izraziti žalba Ministarstvu zdravlja, što je jako dobro postavljeno. Međutim, Ministarstvo zdravlja za vreme bivšeg režima nije vodilo računa ne samo o medicinskim sredstvima nego ni o zdravstvu u celini. Zato nam je zdravstvo bilo na najnižoj mogućoj lestvici u Evropi.

(Radoslav Milojić: Je l' ovo tema amandmana?)

Zdravstvo je bila najskuplja i glavna mafijaška ujdurma za vreme njihovog perioda. Dovoljno je spomenuti aferu „Vakcine“, pošto se radi o medicinskim sredstvima protiv svinjskog gripa, kada je bila ogromna krađa na vakcinama za svinjski grip. Samo na uvozu vakcina za svinjski grip, za 2009. godinu, budžet je,

poštovani potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, bio oštećen za 1,16 milijardi evra.

(Radoslav Milošević: Je li ovo tema? Sram vas bilo!)

Tako su nestajala sredstva iz džepova građana Srbije.

Ove neartikulisane krike narodnog poslanika koji je ošteti Smederevsku Palanku za 474.000.000, molim vas, umirite dok ja govorim.

Moram da kažem dalje, gospodine ministre, da nemaju osnova kritike koje dolaze od strane poslanika iz opozicije jer ste vi za 2016. godinu obnovili ili sagradili 140 domova zdravlja. Toliko prethodni i bivši režim, da je vladao dvadeset, trideset godina, ne bi sagradio. Kamo sreće da su ijedan.

Što se tiče koncentracije, o kojoj nam je ovde rečeno, moram da kažem da je iz te stranke koja se zove „nikad im dosta nije bilo“, njihov narodni poslanik neki dan na *NI*, *CIA* televiziji bez razloga prozvao uvaženog predsednika naše poslaničke grupe gospodina Aleksandra Martinovića, dr Vladu Orlića i mog uvaženog prijatelja Marijana Rističevića. Moram da kažem da je izneo sud o meni, kako me je davio poslanik Dveri, a taj poslanik koji je to izrekao na *NI*, *CIA* televiziji nije bio u sali tog dana. To nisu jedine laži, tako se lažima inače služe.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović, pravo na repliku.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Gospodine predsedavajući, rekao sam pre nekoliko sednica, vrlo je interesantno da li je neko nekoga davio i kada ga je davio.

Želim da cenjeni kolega koji je pre mene govorio u svojim ozbiljnim godinama nema strahove, jer kao doktor znam da to može loše da mu utiče na zdravlje. Pozivam ga da sedne pored mene, pošto je već tu naviku počeo da stiče na posebnim sednicama. Nema razloga da se plaši, neće biti davljen, kao što i nije bio davljen. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Koleginice Stamenković, po kom osnovu želite?

(Branka Stamenković: Replika.)

Replika? Nije vas niko pomenuo. Samo momenat, objasnite mi, molim vas. Nije vas niko pomenuo, niti vašu političku partiju, niti lidera stranke.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Političku partiju, naravno, jeste pomenuo. Vrlo je jasno bilo na koga se odnosi.

PRESEDAVAJUĆI: Nije pomenuo Poslaničku grupu Dosta je bilo i gospodina Radulovića.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Insistiracete na tehnikaliji, je li tako? Dobro. U tom slučaju, po amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Htela bih da se u svojoj raspravi o amandmanu osvrnem na izlaganje prethodnog govornika koji je pričao o svom amandmanu. Pričajući o svom amandmanu o zarezu, obrazlagao je uzduž i popreko, naširoko i nadugačko svašta: o Ciji, televiziji i davljenju, pošto sve to ima veze sa zakonom o medicinskim sredstvima i direktno je vezano za amandman o zarezu koji je podneo.

U istom duhu, raspravljajući o tom njegovom amandmanu o zarezu, ja bih htela da pošaljem sa ove govornice poruku da nama trebaju besplatni udžbenici za svu decu u srednjim i osnovnim školama Republike Srbije i da se Poslanička grupa Dosta je bilo za to zalaže. Nakon što ostvari uspeh na beogradskim izborima, na primeru Beograda pokazaće da je to i te kako moguće. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, predlagači amandmana imaju prednost, ali kada su dame u pitanju, ja vam ništa ne zameram.

Koncentracija je čudo. Neko to postiže iskustvom, kao ja. S obzirom na to da nemam Rosku, nemam Grišu, nemam kuglu da na brzinu pogledam i tako povratim koncentraciju, moram da učim i da nešto uhvatim na iskustvu.

Ovde se radi o žalbama, o žalbama na rešenja Agencije. Evo, da ne kažu da nisam u amandmanu. Ovo je jako dobro rešenje. Posle toga imamo i upravni spor, to je još jedna zaštita od nepravilnosti.

U praksi to izgleda ovako. Ja sam davno hteo da se žalim ne samo na ove bečke tarife, karadorđeve, kafanske itd., na ta medicinska sredstva, hteo sam da se žalim na daleko veću, molim vas da obratite pažnju, medicinsku „žutu mućkalicu“, kao što je bio ptičji grip, kao što je bila Kamenica 2, kao što je bila nabavka tih linaka (*linac*). Uporno sam pokušavao da se žalim Bojanu Pajtiću i tamo nekim sekretarima. Međutim, taj čuveni „specijalitet“, „žuta medicinska mućkalica“ nikako nije dozvoljavala da iskoristim sredstva koja su predviđena ovim članom, tako da je, recimo, Kamenica 2, za koju je bilo predviđeno da bude gotova 2009. ili 2008. godine i da košta 13,5 miliona, otvorena tek posle promene vlasti, a dotle su oni potrošili preko trideset miliona evra, dakle tri i nešto puta više nego što je bilo planirano. Da sam imao ova sredstva, pravna, svakako sam mogao sprečiti tu čuvenu „žutu medicinsku mućkalicu“. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milosav Milojević.

Izvolite, kolega.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, poštovani ministre, cenjene dame i gospodo poslanici, na samom početku želeo

bih da podržim amandmane gospodina Rističevića i profesora Atlagića, koji podržavaju rad Vlade.

Na koji način mi u lokalnoj samoupravi u Arandelovcu podržavamo rad Vlade, želeo bih da vam kažem u nastavku svog izlaganja. Da bi medicinska oprema imala efikasnu primenu, moraju da postoje i građevinski objekti, pa je moj cilj javljanja na današnjem zasedanju pre svega želja da istaknem važnost početka realizacije jednog od najvećih projekata u opštini Arandelovac u poslednjih nekoliko decenija.

Lokalna samouprava je, u saradnji sa lokalnim privrednicima i uz veliku pomoć i razumevanje nadležnog Ministarstva zdravlja, nedavno započela veliku akciju obnove i sanacije Zdravstvenog centra u Arandelovcu vrednu nekoliko desetina miliona dinara. Najbitniji deo ulaganja u zdravstvo svakako je obnova bolnice i izgradnja potpuno novog polikliničkog odeljenja u sklopu postojećeg objekta. U realizaciji ovog projekta učestvuju svi najveći lokalni privrednici i to je ono što daje posebnu notu temi o kojoj pričamo.

U toku je završetak radova na izgradnji poliklinike Opšte bolnice površine 800 kvadratnih metara, koja će imati sve najmodernije specijalističke ordinacije koje postoje u bolnici – internističko, urološko, hirurško, neurološko odeljenje, dijagnostički centar, kabinet za ortopediju itd. Svako odeljenje imaće po tri odvojene prostorije i sve neophodne i moderne uslove za rad.

Nedavno smo od Ministarstva zdravlja dobili nekoliko najsavremenijih medicinskih pomagala, kao što su aparat za anesteziju, endovideo, transportni inkubator i druge aparate koji čine našu bolnicu znatno bolje opremljenom nego godinama unazad. U ime svih zdravstvenih radnika, zahvaljujem se Ministarstvu zdravlja na velikoj pomoći i razumevanju za probleme i potrebe pacijenata.

Privrednici iz Arandelovca su pre izvesnog vremena osnovali fondaciju i pokrenuli veliku humanitarnu akciju pod nazivom „Srcem za budućnost“, koja za cilj ima prikupljanje sredstava za rekonstrukciju Opšte bolnice. U ovu akciju uključili su se skoro svi privrednici iz Arandelovca, više od trideset kompanija i privatnih preduzeća, koji su pokazali visok stepen društvene odgovornosti i brige za zajednicu. Ukupna vrednost radova i projekata koje ćemo realizovati je oko četrdeset tri miliona dinara, a sredstva zajednički daju Fondacija Bekament i lokalna samouprava.

Opština Arandelovac izdvaja sredstva i za veštačku oplodnju za parove koji nemaju mogućnosti da osnuju porodicu. Do sada, na taj način rođeno je četrnaest beba. Zaista možemo da kažemo da se u Arandelovcu dešavaju istorijske stvari kada su ulaganja u zdravstvo i briga o pacijentima u pitanju.

Iz navedenih primera saradnje i međusobnog razumevanja privatnika, lokalne vlasti, na čelu sa Srpskom naprednom strankom, i nadležnih državnih institucija, poručujemo da ćemo nastaviti svom snagom da podržavamo odluke i

predloge koje donosi Ministarstvo zdravlja. Izražavamo uverenje da su dani napretka i boljitka u sektoru zdravstva uveliko pred nama. Svesni smo da je još mnogo problema sa kojima treba da se suočimo, ali primer saradnje koji sam naveo može svakako biti primenjen i u drugim opštinama i gradovima i predstavljati model kako treba povezati društveno odgovorne kompanije i lokalne samouprave radi opšteg višeg cilja, poput brige o svim građankama i građanima u oblasti zdravstva. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, uvaženi kolega Milojeviću.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima dr Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Taman sam hteo da progovorim neku o amandmanu koji je Poslanička grupa Srpskog pokreta Dveri podnela, međutim, to nema smisla pošto je uvaženi kolega koji je govorio pre mene prihvatio amandmane gospodina Rističevića i Atlagića. Pošto je moj amandman identičan njihovom, ovako fina pohvala amandmanu od strane SNS-a mi godi, tako da ću vreme uštedeti radi boljeg rada Skupštine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Cenim što određeni broj kolega podržava amandmane koji su podneti od strane gospodina Atlagića i mene. To govori o tome da, u sukobu ideja, ja nemam ništa protiv toga da neko podrži, ili da podržim neko dobro rešenje. Poenta parlamentarizma jeste to – da u razgovoru u ovom visokom domu na takav način dođemo do najboljih rešenja.

I, nisu podržani samo amandmani gospodina Atlagića i moji amandmani. To govori o kvalitetu rada Ministarstva i kvalitetu ovog zakona. Dakle, svako ko je podržao amandmane gospodina Atlagića i moje amandmane podržao je i član zakona, deo zakona koji je predložila Vlada Republike Srbije. Tim više cenim napore koje je određeni broj poslanika iz jedne poslaničke grupe učinio da bi ovo podržao.

Ovaj amandman govori o prevenciji. Da je ovog razumevanja bilo, ne bi bilo određenog snabdevanja, recimo, u prevenciji. Epidemije mogu da izazovu i prljave ruke, recimo, žuticu. Prevencija je veoma bitna. Ako neko sa takvom vrstom ruku proizvodi mleko u nekoj „Milk republici“ i time snabdeva KC Vojvodine, bez rešenja o registraciji mlekare, bez prethodne kontrole sirovina,

bez kontrole gotovih proizvoda, a kada to uradi osoba koja je lansirala čuvenu aferu „Aflatoksin“, onda tek sada shvatamo značaj prevencije, da se to ubuduće ne bi dešavalo. Zato je svaka podrška od strane kolega dobrodošla.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici

...

Izvinjavam se. Vraćam se na prethodni amandman.

Doktor Dušan Milisavljević.

Niste bili u sistemu, nisam vas video, izvinjavam se. Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, ja sam se javio, moguće da sistem to nije evidentirao.

Ovaj član 10. je jako važan jer tretira slučajeve u vanrednim situacijama.

Svedoci smo da se nekoliko godina unazad pravi negativna slika imunizacije i davanja vakcina. Mislim da smo kao država krenuli da zajednički reagujemo protiv šarlatana koji šire pometnju među građanima Srbije i nanose ozbiljnu štetu našoj deci, a i samom statusu zdravlja naše nacije.

U nekoliko navrata i u pređašnjem mandatu sam govorio da postoji nekoliko vrsta državnog udara, da je upravo jedan od vidova državnog udara udar na zdravlje naše nacije i zdravlje naše dece preko vrlo opasnih izjava pojedinaca koji seju strah među mladim roditeljima koji u datom trenutku treba da vakcinišu dete. Sa naše strane mora da se pošalje jasna poruka, ali je ujedno jako važno da struka, odnosno pedijatri, lekari opšte medicine i epidemiolozi vrše svoju primarnu ulogu u edukaciji, u razgovoru sa pacijentima, u razgovoru sa roditeljima koji treba da daju detetu vakcinu.

Iskoristio bih priliku, s obzirom na to da se epidemije javljaju u okolnim zemljama, čak su i u našoj Srbiji registrovani određeni slučajevi, da pročitam jedan apel pedijataru Srbije, koji bi trebalo da bude predmet medija, kao i da se takva saopštenja čitaju i šalju roditeljima.

Naime, pedijatri Srbije su održali godišnji sastanak u Nišu i zauzeli jedinstven stav povodom vakcinacije dece i jako je važno da građani to znaju. „Pedijatri su svesni činjenice o nezamenljivosti i značaju vakcinacije u ostvarivanju prava deteta na zdravlje, kao i činjenice da je imunizacija jedna od najefektivnijih i najefikasnija mera primarne prevencije i najuspešnja savremena medicinska intervencija. Pedijatri Srbije su dosledni u zalaganju za imunizaciju dece kao deo svoje profesionalne, etičke i zakonske obaveze i odlučni su da istraju u stalnoj borbi za imunizaciju, na koju su se obavezali i zaključcima

Drugog kongresa pedijatarata Srbije (2014. godine) i Okruglog stola (2015. godine).

Pedijatri Srbije su zabrinuti zbog sniženja stopa obuhvata dece obaveznom vakcinacijom nekoliko poslednjih godina, koje je rezultovalo pojavom epidemije morbila, pertusisa, parotitisa, uz povećan broj sporadičnog obolevanja od bolesti koje se mogu sprečiti vakcinacijom, a imajući u vidu nepovoljnu epidemiološku situaciju u neposrednom okruženju i šire u Evropi.

Prepoznajući teškoće i probleme koji u poslednjim godinama postoje u procesu imunizacije, počev od propusta u planiranju, preko neblagovremenog i nepotpunog obezbeđenja vakcina, pedijatri Srbije daju izjavu da podržavaju sve mere za koje se zalažu stručne i naučne institucije i organizacije u svetu, od Svetske zdravstvene organizacije, Unicefa, Međunarodnog udruženja pedijatarata, Evropskog udruženja pedijatarata, Instituta za javno zdravlje „Milan Jovanović Batut“, Srpskog lekarskog društva, Ministarstva zdravlja, sa ciljem dostizanja i održavanja kolektivnog imuniteta populacije protiv zaraznih bolesti putem imunizacije.

Pedijatri Srbije će aktivno delovati u ostvarivanju prava deteta na zdravlje, promovisanjem vakcinacije u svakodnevnom vaspitnom radu sa roditeljima i drugim ciljnim grupama radi usvajanja naučno zasnovanih znanja i izgradnje ispravnih stavova i ponašanja u vezi sa vakcinacijom, potpomognuti i snagom ličnog primera, naglašavajući nezamenljivu ulogu vakcinacije u zaštiti dece i cele populacije.“

Ovaj dopis pedijatarata Srbije trebalo bi da bude nedeljno jedanput čitan na nacionalnim medijima, kako bi građani koji treba da vakcinišu dete imali sigurnost i razbili strahove koje su im u jednom trenutku nereagovanja same struke, praktično svih nas i države, ulili pojedinci i napravili kaos. U vremenu kada je vest koja je senzacija interesantna za neke medije, a ne ono što je istina, zavladao je strah, koji moramo zajedno da rešavamo, upravo kao što i ovaj član tretira, da se radi prevencija i da u slučaju vanrednih situacija znamo koje su naše nadležnosti.

Mislim da i jedna i druga stavka sada sežu u domen problema koji imamo u Srbiji sa određenim lobijima koji promovišu antivakcinalne stavove. Ja se borim za slobodu govora i za mogućnost da se svako bori za svoj lični stav, ali iznošenje medicinskih neistina, pogotovo od ljudi koji nisu iz zdravstvene struke, po meni je nedopustivo, kao i da se pravi prostor u nacionalnim medijima, da se dozvoli prilika nekim šarlatanima da daju vrlo ozbiljne kvalifikacije. Kao lekar i profesor, uporno ponavljam – imunizacija je jedno civilizacijsko dobro koje pomaže našoj deci da budu zdravija, bezbednija i da duže žive.

Ja bih toliko o ovom amandmanu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Milisavljeviću.

Reč ima Branka Stamenković, po amandmanu.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Ja sam mislila da pričam o zakonu o medicinskim sredstvima a sada vidim da možemo i malo šire, pet minuta o vakcinaciji i antivakcinalnom lobiju. Ako ste to dozvolili, predsedavajući, moraćete i meni to da dozvolite.

(Predsedavajući: Samo nemojte o udžbenicima, molim vas.)

Neću o udžbenicima.

Kao roditelj, u ovom domu nemamo predstavnike roditelja koji eventualno imaju neke strahove vezane za vakcinaciju, nema ko da kaže nešto u njihovo ime. Mislim da moramo da napravimo neko javno slušanje ili anketni odbor, da se pozabavimo ovom temom iz svih uglova, ali pre nego što pričamo o antivakcinalnom lobiju, moramo o mnogim drugim stvarima da popričamo.

Pod broj jedan, mene kao roditelja zanima zašto je u poslednjih deset godina dolazilo do prekida snabdevanja vakcinama i na tri meseca, pet meseci, što sve možete pročitati u izveštajima Instituta za javno zdravlje „Batut“. Zašto se preporuke Instituta za javno zdravlje „Batut“, koje se ponavljaju od 2010. godine naovamo, iznova se iste preporuke ponavljaju, šta treba uraditi da bi se obuhvat podigao, ignorišu?

Institut „Batut“ kaže – vakcine ne treba da prodajemo u apotekama jer postoji opasnost i rizik od prekida hladnog lanca. Iz izveštaja u izveštaj, od 2010. godine naovamo, to se ponavlja. Vakcine moraju ići samo kroz zdravstvene ustanove. Institut „Batut“ kaže – ne smemo sebi da dozvolimo da se svake godine desi da po tri ili po pet meseci zdravstvene ustanove ostanu bez vakcina.

Molim vas, dođe roditelj na redovan sistematski pregled... Dete ne može da bude vakcinisano ako je bolesno, može samo ako je zdravo, znači, vakcinacije se obavljaju tokom redovnih sistematskih pregleda. Dođe roditelj – jaoj, znate, mi sada nemamo vakcine. Pa, dobro, šta ja sada da radim? Možete da kupite u apoteci. Ali nisam poneo pare. Dobro, onda dođite drugi put. Ode roditelj kući, da li se vraća da vakciniše ili ne, pitanje je.

Lično smatram da je broj roditelja koji su agresivno protiv vakcinacije zanemarljivo mali. Smatram da obuhvat vakcinacijom, i to ne samo MMR vakcinom, koja je najkontroverznija, nego i svim ostalim vakcinama, pada i zbog toga što država neke stvari koje može da učini ne učini. Ona kasno raspiše tender, pa isporuke nisu vezane za rokove kako je plan pravljen, nego tenderi imaju neke svoje, druge rokove. To sve možete pročitati u preporukama Instituta „Batut“.

Dalje, postoje roditelji koji su zabrinuti za bezbednost vakcina – odakle se one uvoze, da li prolaze sve procedure. Naravno da će Zakon o lekovima, kada dođe na dnevni red, kada bude uređen ovako kao i ova medicinska sredstva, da bude u skladu sa evropskim standardima, možda razvejati neke sumnje, ali mi

ništa nećemo postići ako svu krivicu za pad vakcinacije isključivo svaljujemo na neke roditelje koji imaju jako puno pitanja, a ne dobijaju odgovore. Podsetiću vas da MMR vakcina nije kontroverzna samo u Srbiji, ona je kontroverzna širom sveta. Ne patimo mi od nečega od čega ne pate i neke druge države. U Američkom kongresu je bilo javno slušanje na tu temu.

Nemojte, molim vas, svaljivati svu odgovornost na roditelje i nemojte roditelje i ljude koji imaju neke sumnje i strahove iznova vređati da su neobrazovani, neupućeni, nego probajte da odgovorite na pitanja koja imaju. Probajte da argumentovano razvežete strahove i sumnje tako što ćemo poštovati procedure.

U jednom trenutku, pre ne znam koliko godina, ostali smo bez vakcina, hitan uvoz je odnekud obavljen, ali pošto je bilo hitno nije prošlo proceduru kroz Agenciju. To imate u izveštaju Instituta „Batut“, ne znam tačno za koju godinu, od 2010. godine naovamo.

Apelujem da prestanemo da odgovornost prebacujemo na nekog drugog. Dajte da prvo vidimo šta država može da uradi, da zaustavimo pad vakcinacije, a onda kada država uradi sve što je mogla da uradi, tek onda možemo da pričamo o antivakcinalnom lobiju kao nekome ko možda jeste, možda nije odgovoran i u kojoj meri je odgovoran. Ovo što trenutno radimo – samo prebacujemo odgovornost, umesto da rešavamo problem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stamenković.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Stvarno sam iznenađen šta ste sve ispričali za ovih par minuta i koliko je to kontradiktorno.

Pokušaću samo činjenicama. Vi ste to, na sebi svojstven način, zbrdazdola ukomponovali; niti ste rekli period, ni kada, ni šta, ni kako. Ali nema veze, ovo moramo da objasnimo zbog građana, da bude krajnje jasno.

Kažete, problem je bila nestašica vakcina, nije se dosta edukovalo. Evo, imamo problem sa malim boginjama, koji traje unazad nešto manje od godinu dana, koji se pojavio kod nas pre par meseci. Činjenica je – sve vreme imamo dovoljno vakcina. Sve vreme izlaze ljudi koji se time bave i objašnjavaju zašto treba vakcinisati, zašto nisu u pravu oni koji kažu da ne treba. I sve ljudi obrazlože, ostanu bez glasa, po ceo dan, po celu noć objašnjavaju. Znači, država je obezbedila vakcinu. Vakcina ima dovoljno.

Kažete – kakva je bezbednost vakcina? Svaljujete na državu – ko zna koje vakcine ona ima. Prvo treba da znate da imate dva proizvođača vakcina i da ceo svet kupuje od njih. To je osnovno što treba da znate.

Sve vakcine moraju da prođu proceduru. Te vakcine, istorijska tekovina, trebalo je da dovedu do toga da do sada uopšte više nema malih boginja i svega.

Znači, moraju da sprovedu proceduru. Sproveli su proceduru, nabavili dovoljno vakcina, stručnjaci su rekli šta treba. Mi smo promenili zakon, da podignemo svest, da pridemo ljudima, da im lekari objasne, da im epidemiolozi objasne da nema nikakve bojazni od te vakcine, da nema autizma, da se poklapa samo period pojave. Sve to traje mesecima. Sad vi izlazite ...

(Predsedavajući: Vreme, ministre.)

Samo sekund.

Samo jednu stvar objasnite. Sve je to urađeno i, evo, imali smo, došlo je u Beograd, Niš, Kraljevo, svuda imamo male boginje, i dalje nam pretila opasnost da uđemo u ozbiljnu epidemiju; imamo dovoljno vakcina i sve smo razjasnili – zašto se sada ne vakcinišu? Da li je sada kriva država zato što je obezbedila vakcine, što je sve uradila, što je sve objasnila? Zašto je sada kriva država? Država vam kaže – ljudi, ulazimo u problem ako se ne vakcinišete. Šta treba da radimo, da hapsimo ljude pa da ih vakcinišemo? O čemu vi pričate?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Da li hoćemo na amandman ili da kažem nešto o boginjama za dva minuta?

Što se tiče boginja, molim vas, pošto radim u zavodu, na Kosovu i Metohiji ne da dobijamo redovno nego pet-šest dana pre; hladan lanac, na minus osam stepeni nam stižu redovno u poslednjih pet godina. Ne znam odakle vam da možete tako nešto da kažete. U zavod nam stižu redovno vakcine i odatle se vrši distribucija po svim zdravstvenim ustanovama na Kosovu i Metohiji.

Bože ti sačuvaj, ovo da mi je neko rekao, ne bih verovao. Nedostatak, kaže, nema vakcina?! Ne znam šta drugo da kažem.

Što se tiče amandmana, mislim da ovaj amandman ne treba prihvatiti, član 13, zato što se njime postiže ista svrha kao i Predlogom zakona o medicinskim sredstvima koji je predložila Vlada Republike Srbije.

Vi ste prvo rekli o amandmanu, pa ste prešli na ovo; ja čitam dalje, molim vas. Čitav dan danas građani Srbije i mi slušamo jednu istu priču o Predlogu zakona o medicinskim sredstvima, samo da bi se nešto reklo. U većini slučajeva okrenu redosled rečenice, i nije šija nego vrat.

Što bi rekao vladika Rade, u pamet se, ljudi, ovde se radi o zdravstvu, nemojmo da zdravstvo, koje je danas zaista na čvrstim nogama, koristimo u neke druge svrhe.

Ovim zakonom su postignuti glavni ciljevi, da medicinska sredstva, da ne nabrajam ostale razloge, dođu na tržište za trideset, a ne za devedeset dana, jer nama je u prvom redu pacijent pa sve ostalo. Mislim da u većini slučajeva nema potrebe da dajemo odgovore na predložene amandmane, jer sve se vrti oko

jednog istog, ukoliko predsedavajući ne dozvoli da diskusija ode u drugom pravcu. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krivokapiću.

Reč ima Sonja Pavlović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, povređen je član 106, govornik ne govori o temi o kojoj treba da raspravljamo danas.

Prvo, nije član 13. u pitanju, nego je u pitanju član 10. Mi trenutno o njemu raspravljamo. A sve i to da prihvatim, onda bar pričajte o članu 13, a ne da pričate neka opšta mesta, hvalospeve i da potcenjujete sve ostale poslanike koji su dali amandmane, govoreći da ne treba uopšte da raspravljamo ni o jednom amandmanu jer je zakon izvanredan.

Znači, naše je pravo da postavljamo te amandmane. Hoćemo da raspravljamo o njima – kako ministar stalno govori, zarad javnosti – da objasnimo građanima Srbije zašto smatramo da zakon nije u redu u određenim članovima, i ostavite nas da slobodno o tome raspravljamo.

Poštovani predsedavajući, molim vas da ubuduće o tome vodite računa. Hvala najlepše.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Hvala.

Završavamo krug replika i nastavljamo dalje sa raspravom.

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Za reč se javio dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, u članu 11. govori se da su zaposleni u Agenciji i Ministarstvu zdravlja dužni da čuvaju sve podatke iz dokumentacije koja se prilaže uz zahtev za registraciju medicinskih sredstava, posebno ako su podaci tajni.

Moram da kažem da je ovo dobro postavljeno, međutim, dok je bio bivši režim u Ministarstvu zdravlja i Agenciji nisu čuvali tajne. A ako jesu, čuvali su samo određene tajne. Na primer, u aferi dodele invalidskih penzija, za vreme bivšeg režima, bilo je 27% invalidskih penzija na ukupne penzije, skoro jedna trećina, a za vreme Srpske napredne stranke mi smo smanjili na 18%. Znači, sa petsto hiljada invalidskih penzija negde na trista i nešto. Za vreme njihovog režima uhapšena su 23 službenika iz PIO, zajedno sa lekarima itd. Dakle, radi se o određenim tajnim podacima, koje su oni čuvali samo kada su bile određene afere koje su služile njima da uzimaju pare u džep.

Nama se govori da su pojedini poslanici iz stranke, mislim da se stranka zove „Vrata“, prepisali naše amandmane. Nisu oni prepisali samo, priznali su, nego su čak i zvanja prepisivali. Iz jedne druge stranke, „nikad im dosta nije bilo“, narodni poslanik, profesor univerziteta, plagirao je zvanje. Kako? Tako što predaje finansijske predmete, a on završio dizajn, uopšte nije finansije. A znao je prekjuče na *NI*...

(Predsedavajući: Kolega Atlagiću, vratite se na amandman, molim vas.)

Hvala, potpredsedniče, samo odgovaram na plagijate, ništa drugo.

Neki dan je na *NI CIA* neistinite podatke taj poslanik dao, a profesor je univerziteta, kojega nema danas ovde. A nije ga bilo ni kada je davitelj mene davio kravatom, nije bio u ovom domu, ali je znao na *NI CIA* izneti da je bio. To govori o njegovom profesorskom dostojanstvu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, član 11, u kojem podržavamo rešenja Vlade, jako je divno rešenje za neke podatke koje treba izneti, a za koje mislim da nisu tajni. Govori se o poslovnoj tajni.

Naime, ovde je rečeno da ja lažem po pitanju neke „Milk republike“ (*Milk Republic*), a ja držim ovde... koja je snabdevala Klinički centar Vojvodine mlekom. Zamislite, kad potpredsednik vojvođanske vlade snabdeva mlekom Urgentni centar i Klinički centar, gde je zaposlena supruga predsednika vojvođanske vlade, da li je to poslovna tajna? Mislim da nije i da ovaj član ne zabranjuje da se iznese ovakva vrsta podataka o medicinskim sredstvima.

Ovde je zapisnik u kome doslovce stoji da je rešenje o radu isteklo 41 dan pre kontrole, da su zatečene znatne količine. U objektu nije zatečena nikakva dokumentacija kojom bi potvrdili da se sprovode analize ulazne sirovine, sirovog mleka, a u skladu sa važećim pravilnikom nije moguće utvrditi da se vrši analiza mleka na prisustvo aflatoksina. To je ono što sam ja tvrdio, evo rešenja ovde.

Mi smo otišli korak dalje. S obzirom na to da se ne radi o tajni iz člana 11, mi smo to i fotografisali – to je čuvena „Milk republika“ (*Milk Republic*). Postoji i „Fruit republika“ (*Fruit Republic*), to je u higijenskim uslovima u šupi, Markovina kod Aleksandrovca. Odavde su pacijenti dobijali hranu, mleko, jogurt itd. Možete svi da se uverite da je to bilo u higijenskim uslovima i da je potpredsednik vojvođanske vlade, koji je za aflatoksin bio vrlo rečit, to proizvodio i stavljao u promet. Verujem da to nije tajna iz člana 11. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Samo kratko, predsedavajući.

Predloženi amandman treba odbiti jer se radi o kozmetičkim korekcijama, a ne o konstruktivnim, suštinskim predlozima koji bi unapredili ovaj tekst zakona. To je još jedna potvrda da je ovaj zakon dobar, jer se u nedostatku argumentacije pribegava ovakvim i sličnim amandmanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na naziv člana 12. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vesna Ivković.

Izvolite.

VESNA IVKOVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani profesori, kolegice i kolege poslanici, mišljenja sam da ovaj amandman nije prihvatljiv jer ne menja suštinski ovaj član.

Naime, član 12. je precizirao da medicinska sredstva moraju biti usaglašena i da budu praćena odgovarajućim ispravama o usaglašenosti, kao i da medicinsko sredstvo, ako je izvor jonizujućeg zračenja, mora da ispunjava uslove utvrđene propisima kojima se uređuje zaštita od jonizujućeg zračenja.

Isto tako, medicinska sredstva koja su takođe i mašine moraju brinuti o zdravlju i sigurnosti i zadovoljiti specifične uslove i zahteve propisane ovim zakonom i propisima donetim za njegovo sprovođenje. Ako je namena medicinskih sredstava da se koriste kao lična zaštitna oprema, medicinsko sredstvo mora da ispunjava i odgovarajuće osnovne zahteve za ličnu zaštitnu opremu, kao što je, uostalom, i u Zakonu o bezbednosti zdravlja na radu, jako bitno, stavljen naglasak na lična zaštitna sredstva.

Mišljenja sam da je ceo Predlog zakona ispunio svoju svrhu, a to je sve u cilju sigurnosti i zaštite zdravlja pacijenata, što pokazuje da ova vlada i Ministarstvo vode brigu o zdravlju nacije, kao i o razvitku privrede Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala.

Javljam se po amandmanu. Čuo sam da je amandman koji smo podneli kozmetičke prirode. Ja bih samo rekao – zašto tražite trun u oku brata svoga, a ne vidite brvno u svome? Isti takav je amandman koji su podneli kolega

Rističević i kolega Atlagić. Dakle, svi su kozmetičke prirode. Ja o tome pričam celu sednicu i non-stop se zalažem da sve te amandmane povučemo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Marijan Rističević ima reč.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Zahvaljujem i kolegama koje, podržavajući naše amandmane, kopirajući naše amandmane, u stvari podržavaju stav Vlade. Mi smo svojim amandmanom, gospodin Atlagić i ja, podržali napore Vlade da se ova oblast uredi.

Zahvalan sam svakom kolegi, bez obzira na to iz koje stranke dolazi, što podržava ovaj zakon i članove zakona u pojedinostima. Tu nemam nikakav problem. Dakle, zahvalan sam kolegama koje su svojim amandmanom podržale naš amandman, a time smo zajedno cenili napore Vlade.

Ovde se radi o stavljanju na tržište određenih medicinskih sredstava. Ja moram da podsetim na slučaj „Vrbas“, kolega Bečić je tu pa će reći da li sam u pravu, da li nisam, ali, verujte, gore imaju dokumentaciju i o tome. Na tržište su stavljeni skeneri u delovima. Da bi dobili što veću cenu, a da ga provuku kroz sitne nabavke, male nabavke, kako se to zove, bivši režim je uzimao skener u delovima, pa su to sklapali u Vrbasu, pa je to izlazilo, majko Božja, toliko skupo.

Takođe, kupovali su akušerske stolove, porodiljske, da naš narod zna. Evo, kolega Bečić je tu, može da me ispravi. Njihova vrednost je oko 6.000 evra, to i gospoda iz Ministarstva znaju, ali su oni u Vrbasu plaćeni 28.000 evra. Kada su stavljeni na tržište, da bi osnažili sve to, gospodin Pajtić je 2008. godine (ako se ne varam, kolega Bečiću) došao u Vrbas, iskopao jednu koficu zemlje i otvorio radove na novom bloku bolnice u Vrbasu. Rok završetka, mislim da još tabla stoji u Vrbasu, nedavno sam prolazio, bio je 2012. godine. Sem te iskopane kantice zemlje, nikakvih više radova nije bilo, niti je stavljeno na tržište.

Mi smo danas u prilici da pokažemo sve što je bivši režim radio, a što mi ne želimo da radimo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Nemamo nameru da nekog kopiramo, imamo nameru samo da pokažemo da vladajuća koalicija svesno vrši opstrukciju ove sednice. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na naziv člana 13. i član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, ovaj član govori o tome šta se podrazumeva pod medicinskim sredstvom i koje osnovne zahteve treba ispuniti, bilo da se radi o zahtevima srpskih standarda ili standarda EU.

Da su se lekari držali standarda za vreme bivšeg režima, ne bi se pojavila afera trgovine pokojnicima. To je bila sprega pogrebnika i lekara hitne pomoći, a cena za dojavu smrti za vreme stranke bivšeg režima bila je trista evra. Lekari hitne pomoći namerno su puštali da pacijenti umru, kako bi uzeli proviziju od privatnog pogrebnog preduzeća. Ako znate, to je jedna od najvećih afera u zdravstvu, poznata pod nazivom „afera trgovine pokojnicima“.

Drago mi je što pojedini poslanici iz opozicije kopiraju naše amandmane. Bilo bi dobro da kopiraju i ugledaju se na nas. Ne bi prethodni govornik bio sam u sali ispred svoje poslaničke grupe, klupe bi bile malo punije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, poštovani ministre, poštovani gosti, pred vama svima još jednom izražavam zahvalnost ... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Izvinjavam se, nešto nije u redu sa sistemom. Ako može neko iz nadležnih službi da dođe i pokuša da popravi?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Je l' mogu da nastavim?

Dakle, ponovo, ne znam šta ste čuli, želim da zahvalim svim poslanicima koji su podržali naš amandman, koji su predložili...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Izvinjavam se, kolega Rističeviću. Strpite se malo.

Određujem pauzu od pet minuta, samo da popravimo.

(Posle pauze – 16.50)

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavljamo sa radom, sistem ponovo radi.

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, samo da znate, i ovaj sistem su nabavili ti Mutibarići iz stranke bivšeg režima. Mislim da ove parapsihološke pojave utiču na sistem, ali ja imam brojanicu pa sam malo otporan, a na sledeću sednicu ću, za svaki slučaj, doneti jedan crveni končić. Te

kugle, karte itd., pasulj, pa još ako bude neka crna magija, kresta od petla, ko zna šta tu može da se desi.

Ovaj član govori o ispunjavanju određenih zahteva, standarda itd. Šta je standard, videli smo na primeru Vrbasa: ginekološki sto, za vreme stranke bivšeg režima, umesto šest hiljada koštao je 28.000.

Interesantno je da je kum visokog funkcionera Gorana Ješića bio sekretar za zdravstvo, a njegova majka, oni su protiv nepotizma, bila je zamenik. To je onda moglo, nepotizam s njihove strane nije nepotizam. Onda je čovek prešao u „Kamenicu“, pa je počeo da pravi „Kamenicu 2“. Isti taj kum, to su ovi što prigovaraju na kumovima. Onda je „Kamenica“, umesto da bude završena 2008/2009 godine, završena tek promenama vlasti. Dakle, počela je da radi, funkcionise, ali, nažalost, dotle je koštala četiri puta više.

Onda, ispunjavanje standarda kod mamografa u Indiji, koji je koštao 5.800.000 dinara. To je onaj čuveni dom zdravlja koji je dobio sve nagrade Tomice Milosavljevića. Godine 2008. plaćen je 5.800.000 a osam godina nije radio, niti ispunjavao standarde koji su propisani ovim članom, jer jednostavno nisu ni znali da rukuju tim, to su kupili samo radi provizije.

PRESEDAVAJUĆI: Profesore Atlagiću, vi ste već govorili po ovom amandmanu. Ne javljate se ponovo?

U redu, možemo da nastavimo.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima dr Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Amandman koji su na član 13. podneli poslanici Srpskog pokreta Dveri nije kopiran; da bih bio u duhu epske poezije, rekao bih – isto to, samo malo drugačije.

Jesam trenutno sam, ali nisam usamljen. A sam sam zato što su tri poslanika Srpskog pokreta Dveri isključena iz rada ove skupštine.

Smatram da, u cilju efikasnosti rada ovog parlamenta, svi koji su podneli ove amandmane, a ne žele da opstruiraju rad Skupštine, iste treba da povuku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Reč ima Danica Bukvić.

DANICA BUKVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege i kolegice narodni poslanici, ispred Poslaničke grupe SPS predlažem da se ovaj amandman odbije, jer se, kao što smo i čuli, predlogom ovog amandmana apsolutno ne postiže bolja primena ovog zakona.

Još jednom bih rekla da će ovaj zakon, koji sada izdvojeno i na poseban i jedinstven način reguliše sve iz oblasti medicinskih sredstava, doprineti tome da medicinska sredstva koja budu na usluzi našim pacijentima budu po svim standardima EU. Na taj način će zdravstvena usluga koju mi zdravstveni radnici putem ovih sredstava njima pružamo biti na višem nivou.

Naravno da Poslanička grupa SPS neće u danu za glasanje glasati za ovaj amandman jer, kao što sam rekla, on apsolutno ne utiče bitno na sprovođenje ovog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Dušan Milisavljević.

Izvolite, doktore.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, kolegice i kolege narodni poslanici, čl. 12. i 13. ovog zakona tretiraju jednu važnu oblast za koju medicinska struka ima razumevanje.

Sada govorim stvarno kao lekar. Ono što mene interesuje, to je bezbednost naših pacijenata, naših građana koji dođu u jednom trenutku u zdravstveni sistem Srbije, kada imaju neki problem i kada treba da budu dijagnostikovani od neke bolesti, ili da budu operisani ili nakon toga da se radi rehabilitacija. Jako je važno da se uradi standardizacija sa evropskim zakonodavstvom i sa kvalitetom proizvoda koji važi u evropskim zemljama. Meni kao lekaru uopšte nije problem da kažem da je nešto dobro kada je dobro, zato što je dobro za naše pacijente i za zdravstvene radnike koji rade sa tim proizvodima.

Svedok sam, 1990-ih godina, kada sam radio kao mlad lekar, susretao sam se sa materijalom koji uopšte nije ispunjavao ovakve standarde, niti je imao sigurnost za primenu na našim pacijentima, od hirurških konaca, nekih antibiotika, do nekih medicinskih aparata koji su bili korišćeni u tom trenutku.

Kao lekar želim da pošaljem Ministarstvu poruku da u vremenu kada nemamo dovoljno para, kada svi gledaju nekako da restrikcijama i štednjom pribave malo više novca u svom budžetu, što se tiče zdravlja novac ne sme da bude merilo da li će se neki aparat ili medicinsko sredstvo kupiti, kao što je bilo u nekim godinama ranije. Treba da se kupuje kvalitet, a ne da uđemo u kupovinu određenih medicinskih sredstava koja bi samo zadovoljila da ih imamo na broju a da ne zadovoljavaju bezbednost za primenu na našim pacijentima.

Upravo zato kao lekar naglašavam važnost čl. 12. i 13. ovog zakona, koji obavezuju uvoznike da imaju, praktično, standardizacijski sertifikat, po standardima EU, znači, da kvalitet bude vrednovan i da taj kvalitet proizvoda ili medicinskog sredstva može da bude plasiran u Srbiji kao što je plasiran i u evropskim zemljama. Praktično, naši građani imaju bezbednost kao građani, pacijenti u evropskim zemljama, što je meni kao lekaru jako važno. Poruka je da

se cena ne stavlja u prvi plan kada se trebaju medicinska sredstva i medicinski preparati, nego da to bude kvalitet.

Ovim članovima zakona odbacuje se jedna praksa koja je bila u godinama ranije a nameće jedno drugo pravilo, a to je da će se najkvalitetniji proizvodi uzimati. Ja sam, barem, tako razumeo ovaj član zakona, zato sam ga i pohvalio. Ne znam da li je to tako. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, iz samog amandmana vidi se da se radi o ispravljanju greške a odnosi se na to da se umesto reči u jednini upotrebi ista ta reč u množini, što je i logično kada se pogleda kontekst rečenice.

Iskoristiću priliku da se ministru zahvalim zbog toga što je Vlada dala mišljenje da se ovaj amandman prihvati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv člana 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, gospodine ministre, cenjeni gosti, radi se o članu 14, koji uređuje tehničke zahteve za proizvode i ocenjivanje usaglašenosti propisa donetih za njegovo sprovođenje.

Kako su to Pajtić i Ješić ocenjivali, to je pravo čudo: dakle, ja, Bojan Pajtić, kao predsednik Vlade, predložim Dragana Draškovića, koji počne da ocenjuje, usaglašava tako što u komisiju stavi politički podobne ljude, a onda dozvolim svojim internim propisom da farmaceuti mogu da plaćaju po osamsto evra mesečno članovima komisije, koje je on imenovao, i time legalizuje korupciju. Bojan Pajtić predloži Dragana Draškovića, koji je ovo činio, a onda Dragan Drašković (nešto mi zvuči poznato) predloži Vesnu Pajtić Bolidovski,

bez obzira na to što nije imala akademsko zvanje koje je bilo potrebno, da bude direktor Urgentnog centra. Onda se, radi usaglašenosti, pojavi „Aca Dijagonala“, koji je radio radove, tzv. Aca Dijagonala, radove koji su, umesto petnaest miliona, na kraju završili sa četrdeset miliona, u Kliničkom centru i Urgentnom centru.

Onda, radi usaglašavanja, kapija na Urgentnom centru bila je istovetna kao na kući Dragana Draškovića, o kome sam već govorio, koga je postavio Bojan Pajtić i kome je republički tužilac Zagorka Dolovac tetka. Tako su završili tu usaglašenost i taj krug, i nikom ništa za 108 javnih nabavki koje su suprotne zakonu i nikom ništa za dve protraćene milijarde. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Milan Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Sutra je Sveti Arhangel Mihail, jedna od najvećih slava srpskog roda, pa pozivam sve one koji svesno ili nesvesno vrše opstrukciju Parlamenta da to prestanu, da bi sutra i mnogi od narodnih poslanika mogli na miru da proslave slavu.

S druge strane, malopre smo dobili jasan znak, kada je jedan od predlagača amandmana obrazlagao amandman, kada je pao sistem. Svojedobno, kada je „Zabranjeno pušenje“ sviralo negde u Puli, crkao je „maršal“, mislim na ozvučenje, a danas je pao sistem, kao jasan znak da amandmane valja povući.

Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Sistem je pao na veoma kratak period, kada je koleginica Nataša Jovanović došla.

Na naziv člana 15. i član 15. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Član 15. je najbrljavije napisan član u ovom predlogu zakona. Da objasnimo zašto: u stavu 12. pominje se ispunjavanje uslova ovlašćenog tela iz stava 8, ali u stavu 8. nema apsolutno nikakvih uslova ovlašćenog tela, već se isti bavi obavezama proizvođača. Štaviše, u celom ovom članu ne postoji ni jedan jedini stav koji nabroja uslove koji treba da se ispune. Takođe, stav 12. propisuje ukidanje rešenja iz stava 9, ali u stavu 9. se ne pominje apsolutno nikakvo

rešenje. U stavovima 13–15. spominje se rešenje iz stava 10, a u stavu 10. nema nikakvog rešenja.

Znači, ovde se vidi s kojom pažnjom i koncentracijom je predlagač zakona pisao ovaj zakon. Vidi se ono što ja sumnjam, a to je da pravnici ovo nisu pogledali nakon što je prevedeno sa nekog, engleskog jezika ili nakon što su doktori tu izvršili neke korekcije nakon prvog nacrt. Očigledno je da je postojao prvi nacrt, u kome su postojale sve ove stvari kako je trebalo, pa je onda neko došao i nešto menjao, ali je zaboravio da izmeni apsolutno sve, što je, na kraju krajeva, i trebalo u poslednjem pregledu teksta neko da pogleda. Zamislite da je otišao i da smo usvojili zakon sa ovim, koju količinu haosa bi ovo u praksi izazvalo!

Ovo je samo jedna vrsta problema od kojih pati ovaj član 15. Takođe, u stavu 6. imamo engleske reči *common specifications*, a u stavu 4. imamo englesku skraćenicu *EEA*, što je skraćunica za *European Economic Area*. Sasvim je neshvatljivo da prevodilac ovo nije preveo na EEZ – Evropska ekonomska zona, jer mi apsolutno imamo ustaljenu skraćenicu za *EEA*.

Pored toga, naravno, imamo i usklađivanje sa Jedinostvenim metodološkim pravilima za izradu propisa.

Ja sam na ovo skrenula pažnju i na Odboru i predložila da odborskim amandmanom nekako ovo ispravimo. Ne znamo šta je pisac hteo da kaže, tako da ne znamo kako da napišemo amandman, u kom smeru, da li treba da ima rešenje ili ne treba da ima rešenje. Nadam se, iskreno, da je to urađeno ili da je neko od kolega koji su iz struke, kolega narodnih poslanika, podneo neki amandman koji može da ispravi ovu veliku brljotinu oko rasporeda ovih stavova unutar člana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, gospodine Marinkoviću, gospodine ministre sa saradnicima, poštovane dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi poslaniče, gospodine dr Aleksandre Martinoviću... Vama se obraćam prvi put večeras jer ste jedini predstavnik političkih stranaka, odnosno grupa u ovom visokom domu, a to govori o vašem predanom radu i odgovornosti prema poslu za koji su nas građani Republike Srbije izabrali.

Dozvolite da pređem sada na amandman. U njemu se govori o oceni usaglašenosti u skladu sa osnovnim zahtevima pre stavljanja na tržište. To vrši, dame i gospodo, proizvođač ili telo za ocenjivanje usaglašenosti. Međutim,

moram da kažem, da su se poštovali propisi kod bivšeg režima, ne bi se desila afera trgovine listama čekanja za vreme bivšeg režima u Institutu za onkologiju u Sremskoj Kamenici.

Znate, poštovani građani, šta se tamo dešavalo? Pomerale se lista za određene, za pozamašnu svotu evra, za 4.000 po pacijentu. Zbog zloupotrebe liste čekanja umrlo je čak stotinu ljudi. A prednost su dobijali ljudi iz inostranstva. To je bilo od 2005. do 2008. godine. Dolaskom SNS-a na čelo Vlade Republike Srbije i gospodina ministra, dr Lončara, ovo je zaustavljeno. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Ja ću se zahvaliti gospodinu Komlenskom, koji je takođe ovde prisutan, od šefova poslaničkih grupa. Kao njegov zamenik, moja malenkost, ja sam tu stalno.

Dame i gospodo narodni poslanici, član 15. govori o postupku ocene usaglašenosti, govori o dokumentaciji itd. Gospodin Atlagić je govorio o redovima koji su bili u Kamenici na onkologiji, čiji šef je bio Ješićev kum. Dakle, za vreme vladavine kuma. To nije nepotizam, majka zamenik kuma, kum šef, onda malo kum u Kamenicu; tu nema nikakvog nepotizma, to je sve usaglašeno kod njih bilo, sve pod konac, znalo se koliki je njihov deo. Ali, došlo je do lošeg ocenjivanja između njih samih.

Zato je, gospodine Atlagiću... Odnosno, gospodine predsedavajući, da kažete gospodinu Atlagiću da je red u Kamenici porastao zato što su tri puta padale javne nabavke za nabavku mašine za zračenje, to ministar svakako zna, da su cene bile prenaduvane, ali su imali dva proizvođača. Oba su bila skupa, ali su se oni između sebe posvađali koju ponudu da prihvate, odnosno čiji je džep u toj „žutoj medicinskoj mućkalici“ bio preči, pa im ni životi pacijenata nisu bili bitni. Zato je dolazilo do trgovine mestima, zato što je red za zračenje bio četiri meseca, ponekad i šest. Pacijenti su odvoženi u Kladovo, gospodin ministar se svakako toga seća. Dakle, ko je želeo da preživi, morao je da plati, a oni drugi su dolazili na red za zračenje – ako preživiš, ti dođi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Balša Božović, Dejan Nikolić, Maja Videnović, Radoslav Milojičić, Tomislav Žigmanov i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Reč ima Dušan Milisavljević.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Kolege iz poslaničkog kluba Demokratske stranke podnele su ovaj amandman o predloženoj izmeni, doduše, jeste tehnička izmena, ali je usaglašena sa Direktivom 93/42 Evropske komisije.

Ono što mogu da kažem za član 15, on je isto jako važan član u ovom zakonu, ali postoji jedna dilema. Postupak ocenjivanja nivoa usaglašenosti sa osnovnim zahtevima sprovodi se u zavisnosti od klase rizika medicinskog sredstva i, praktično, firme koje uvoze određeno medicinsko sredstvo, tj. proizvođači, dužne su da odaberu telo za ocenjivanje u državi članici EU, ako je notifikovano telo, ili u Republici Srbiji ovlašćeno telo. Ovo je pomak u našem zakonodavstvu, ali izražavam sumnju i potrebu još veće kontrole od strane Agencije, ali i samog Ministarstva.

Pre nekoliko dana sam ovde u plenarnom zasedanju izneo podatak, tj. svoj stav – u pređašnjem mandatu, kada se promenio Zakon o ministarstvima i kada je kontrola na graničnim prelazima od strane Ministarstva zdravlja prebačena na Ministarstvo poljoprivrede, kojima je omogućeno da kontrolišu uvoz mnogo čega, pa i hrane, bezbednosti hrane, javno sam rekao, ponavljam i sada, da smatram da bi bilo bolje da to rade naši instituti za javno zdravlje i naše ovlašćene laboratorije. Konkretno, kod ovog člana zakona, treba da se napravi još stroža kontrola, da Ministarstvo ima neku mogućnost, nadležnost kontrole uvoza tih medicinskih sredstava koja ulaze u našu zemlju.

Pre podne smo od poslanika koji nisu mnogo za pristupanje EU slušali da su neki proizvodi za istočnoevropsko tržište bili manje kvalitetni. Pokazalo se da je to tačno što se tiče nekih prehrambenih i nekih tehničkih proizvoda. Upravo zato i isključivo u želji da naši građani imaju bezbedno lečenje, smatram da je potrebno da imamo još strožu kontrolu od resornog ministarstva ali i Agencije koja proverava kvalitet i bezbednost medicinskih sredstava koja ulaze u našu zemlju.

Završavam. Predlog i kolegama poslanicima i samom Ministarstvu zdravlja – da li mislimo da je bolje da vratimo ingerencije Ministarstvu zdravlja za kontrolu bezbednosti hrane i svih ostalih poljoprivrednih proizvoda koji ulaze u Srbiju? Jer, poljoprivredni proizvodi su poljoprivredni proizvodi i to treba Ministarstvo poljoprivrede da kontroliše, ali kada stoka postane hrana, mislim da bezbednost ipak treba da se vrati Ministarstvu zdravlja i institutima za javno zdravlje, koji imaju izuzetno dobre laboratorije i izuzetno dobar kadar.

Dolazim iz Niša. Laboratorija u Institutu za javno zdravlje Niš ima akreditaciju iz Graca i sve provere koje se urade u Nišu u toj laboratoriji Instituta za javno zdravlje mogu da budu plasirane na teritoriju zemalja EU, što pokazuje ozbiljnost naših instituta za javno zdravlje. A pokazuje možda i potrebu da promenimo zakone i vratimo ingerencije Ministarstvu zdravlja za kontrolu

proizvoda za hranu i sve ostalo, a ne samo da budemo nadležni za hranu za bebe i vodu. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

U cilju ubrzavanja rada na ovom plenumu, iskoristiću svoje pravo da ne obrazlažem amandman. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Za Klub samostalnih poslanika član 15. predstavlja sublimat svih negativnosti ovog zakona. Zapravo, on je mali uzorak po kome možemo oceniti zakon. Znači, jedan potpuno kabast zakon, nejasan, poprilično konfuzan i bespotrebno zakomplikovan, kao i ovaj član o kome pričamo.

U ovom članu je nešto karakteristično, a to je bežanje od odgovornosti. Vidite, mi imamo Agenciju za lekove i medicinska sredstva, jedan glomazan aparat od 173 zaposlena, plus 10% po potrebama Agencije, pa onda imamo novo telo za usaglašavanje medicinskog sredstva, pa onda imamo posle svega toga Privrednu komoru, koja odjednom istrčava – vođenje elektronske evidencije ovlašćenih tela u oblasti medicinskih sredstava uspostavlja i održava Privredna komora Srbije kao povereni posao. Na vrhu cele ove piramide o kojoj sam pričala je Ministarstvo.

Znači, gospodine ministre, pitam vas sledeće. Objasnite građanima Srbije, objasnite nama, jer mi smo poslanici, a ne građani, i nama treba objašnjenje, odakle odjednom Privredna komora ovde. Ponoviću još jednom: znači, imamo Ministarstvo, imamo Agenciju za lekove i medicinska sredstva, imamo telo za usaglašavanje medicinskog sredstva i odjednom, gle čuda, istrčava Privredna komora kao jedna interesna organizacija. Zašto, recimo, tu evidenciju ne bi vodila Agencija, koja je tako veliki, glomazan aparat, koja ima 173 zaposlena, sa mogućnošću povećanja od 10% u slučaju potrebe?

Imamo novi Zakon o elektronskom poslovanju. Znači, potpuno je sve legalno: novi Zakon o elektronskom poslovanju, Agencija koja vodi evidenciju, a

ne Privredna komora, koja ne samo da je ovde ušla, već je ušla i u Zakon o obrazovanju, gle čuda, svuda.

Hvala. Molila bih vas za odgovor.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Samo da ste hteli da pročitate, krajnje je jednostavno, Privredna komora je ovde uključena iz dva razloga. Prvi i osnovni razlog – jedina ona ima registar privrednika i onih koji učestvuju u ovom procesu, koji su obuhvaćeni ovim zakonom.

U jednom momentu je preuzela na sebe da organizuje javne rasprave da bi ovo bilo transparentnije, da bi se svi uključili, da svi kažu svoje mišljenje.

Toliko o tome da je to nekima nejasno ili bilo šta.

Vratite se, pogledajte. Sa ovim zakonom, svi koji se iole dotiču ovog zakona su dali saglasnost, učestvovali u javnim raspravama i svemu onome što je bilo neophodno da bi se dobio ovakav zakon. Naravno, razumem vas da vama to ne odgovara i da morate da nađete nešto, ali činjenice su sasvim drugačije.

(Sonja Pavlović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Gospodine ministre, ovo je već ne znam ni ja koji put da vi nama imputirate: „da ste hteli da pročitate“, „niste pročitali“. Pročitala sam vrlo dobro sve, ali i dalje ne vidim razlog zašto je Privredna komora ta. Zato što je bila uključena u javnim raspravama i svemu i preuzela je odgovornost, pa je – šta? Nagrađena? Nagrađena je zbog toga.

Znam da Privredna komora ima Registar privrednih subjekata, to je osnovni deo poslovanja i razlog njenog postojanja, ali ne vidim, zaista, i dalje razlog zašto to ne bi mogla da bude Agencija. Potpuno bi mi to bilo normalno, a ne da nagrađujemo Privrednu komoru zato što je učestvovala. Pa nagrađite onda i sve ostale aktere. Ili je to možda i učinjeno, ne znam, pošto ima toliko članova u celom ovom zakonu koji su vrlo aktivni. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Ne znam šta toliko imate, šta vam se zamerila Privredna komora, ali jedan jedini razlog je da se pojednostavi – ako već imaju registar, da taj registar ne prebacujemo na nekoga drugog, kad već postoji, i da ne pravimo dupli posao. Niti neke finansijske transakcije ima, niti će iko išta od svega toga plaćati, radi se bez bilo kakve novčane nadoknade. Koristi se njihova baza podataka da se ne bi premeštalo na neko drugo mesto i da ne bismo

komplikovali, da bismo pojednostavili ljudima koji učestvuju u ovome i koji čekaju da se ovo realizuje.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Pa nismo pojednostavili čim imamo ovolika tela, silne agencije, pa onda imamo telo za usaglašavanje, pa, gle čuda, umesto proizvođača imamo i ovlašćenog predstavnika proizvođača.

Ako ste hteli da zaokružite celinu, ona je trebalo da se zaokruži sa stručnim telima, neka je to Agencija za lekove i medicinska sredstva, i nema razloga da se to širi na Privrednu komoru, koja mi se ništa nije zamerila, ja sam takođe privrednik, ali to nema veze sa našim poslom ovde. Znači, ne branimo Agenciju, ne želimo ni da je napadamo, ali mislimo da joj u ovom zakonu nije mesto. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dušan Milisavljević.

Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Kratko samo oko Privredne komore. U pređašnjem sazivu smo menjali Zakon o privrednim komorama i uradili smo... Ja sam glasao protiv tog zakona zato što su moj Niš i Nišavski, Toplički i Pirotski okrug izgubili ingerencije u Privrednoj komori i sve je centralizovano na jednom mestu. Ja sam rekao i u prepodnevnom zasedanju da sam zagovornik decentralizacije, sem centralizacije u potrebi medicinskog sprovođenja tendera i nabavke medicinskih sredstava.

Što se tiče Privredne komore, obećao sam, kad god se spomene Privredna komora, da ću da se javim i kažem da su neopravdano oduzeta prava, ingerencije mojim Nišlijama, Nišavskom, Topličkom i Pirotskom okrugu, da imaju ingerenciju u svojoj privrednoj komori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Muamer Bačevac.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 16. i član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reči? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Evo, od početka apelujemo da se ovaj i ovakav predlog zakona povuče iz procedure, da se sve greške, nedoslednosti i dvosmislenosti iz njega iščiste, da se on poboljša, pa da onda ponovo dođe u Skupštinu. A sada, dok branimo i obrazložimo amandmane koje je predlagač zakona sve listom odbio, praktično možemo da ilustrujemo građanima Srbije šta je to došlo u Narodnu skupštinu.

U ovom članu 16, gde se uvodi priča o inostranom znaku usaglašenosti, imamo situaciju da je predlagač zakona, ili onaj ko je tehnički pisao taj zakon, jednostavno u tekst uneo znak *CE* na latiničnom pismu, a da pritom nigde nije objasnio da je to latinično pismo, nego se usred ćirilicnog pisma u tekstu odjednom pojavljuju slova *C* i *E* na latinici. Naravno, ko je laik, ko nije iz struke, a ko čita zakon, a zakon valjda donosimo za sve građane, ne samo za struku, kada čita taj tekst na ćirilici, taj znak će da pročita kao „se“, a ne kao „ce“ jer ne može da domisli da je reč o latinici.

Ja sam amandmanom dodala jedan stav: „Inostrani znak usaglašenosti sastoji se od slova 'C' i 'E' ispisanih latiničnim pismom (u daljem tekstu: *SE* znak)“, pri čemu je *SE* na latinici, a ostalo je ćirilicom ispisano.

Iz meni nepoznatog razloga, predlagač zakona je odbio ovaj amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Samo je sreća da građani dobro razumeju ovaj zakon, i ne samo ovaj zakon, nego sve zakone koji se u poslednje vreme donose ovde, i da mogu vrlo dobro da procene kome je ovde stalo do zakona, kome do pacijenata, kome je stalo do sistema, a kome je stalo do vremena i pojavljivanja ovde radi reda, da bi se pojavili, jer nikakvu suštinu nisam čuo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Vidim da predlagač zakona ne razume suštinu. Suština je u tome da ne poštujete Narodnu skupštinu Republike Srbije. Ako možete ovako brljav i brljavo napisan zakon da pošaljete u Narodnu skupštinu Republike Srbije, to znači da nemate trunku poštovanja za telo koje vas je izabralo... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Stamenković, ja vas molim, po amandmanu ste dobili reč. Vi niste uopšte spomenuli amandman. Vi ste pričali o tome da je zakon brljav, da ministar ne zna šta radi itd.

(Branka Stamenković: Amandman se odnosi na brljavi član, brljav zakon.)

Molim? Na brljavi zakon se odnosi amandman?

(Branka Stamenković: Na brljavi član zakona.)

Neko je ovde nešto zabrljao.

(Branka Stamenković: Hoćete da ponovim? Jeste li slušali šta pričam?)

Neko je nešto zabrljao, ali sumnjam da je u zakonu.

Ja sam odlično razumeo šta ste rekli. Slušao sam odlično. Zatražite reč ako želite.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Ja sam obrazlagala svoj amandman, kolega Arsiću, nakon čega se ministar javio za reč i u konverzaciju uneo suštinu, optužio me da se moj amandman ne bavi suštinom. Ja sada objašnjavam zašto se moj amandman bavi suštinom.

Moj amandman je kritika brljavog načina na koji, sa nepoštovanjem, ova Vlada Republike Srbije Narodnoj skupštini šalje predloge zakona, a da ih prethodno nije ljudski pročitala bar tri puta i pravnici proverili da li je sve u skladu sa Jedinim metodološkim pravilima za izradu propisa. To je znak nepoštovanja prema Narodnoj skupštini, koja ima zadatak da kontroliše tu vladu i njen rad. Vlada time pruža otpor i onemogućava narodne poslanike da obavljaju ono za šta su u ovu skupštinu birani da rade, a to je da kontrolišu rad Vlade.

Posao opozicije je, naviknite se već jednom, da kritikuje vlast, ne zato što je to njen hir, nego da bi građani profitirali iz te dinamike.

Kada biste još imali dovoljno sluha da prihvatite konstruktivnu kritiku, gde bi nam kraj bio i koliko bi nam zakoni bili bolji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Prvo, pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Čisto na temu ovog brljanja i nepoštovanja – ako ćemo da pričamo o tome i na tom nivou, dame i gospodo, svako pre svega da počne od sebe. Nekoliko puta danas pozvali smo da se to primeni. Da li je tako?

Da li je poštovanje i dobar primer izostanka brljanja kada narodni poslanik ne može ni da se obrati Narodnoj skupštini pošteno bez da pogreši, ili bez da zabrlja, je l' tako beše? Da li se Narodnoj skupštini obraća tako što joj pošaljete amandman, naslovite na „Repurepublika“? Kako vam se zove država, da li je utvrđeno u međuvremenu?

Oni koji ceo dan danas govore o besplatnoj knjizi za sopstvene potrebe, a pretpostavljam da mislite na ovu knjigu, gospodine predsedavajući, koju su takođe podizali danas, navikli su, izgleda, da knjige izučavaju od poslednje strane. Bavili su se Jedinim metodološkim pravilima, koja se nalaze na samom kraju ove knjige, a izgleda propustili ono što je na njenom početku.

Na početku se nalazi Ustav, a u naslovu tog Ustava, ako ne na nekom drugom mestu, a tu je bar zgodno, mogli bi da pročitaju kako im se zove država koju pominju, bez da joj ime pogreše. Možda bi im to pomoglo da i Narodnu skupštinu, za čije dostojanstvo strašno brinu i zbog koje su zabrinuti i zgroženi nad nekim brljanjima, oslove na pravi način. To je valjda elementarni minimum bilo kakve komunikacije ovde, pa i tog brljanja o kome pričamo.

Od sebe da se počne, ovo da se ne dešava; a kad se desi, da se za to izvinjenje uputi svima prisutnima, pa onda možemo da pričamo o bilo čemu drugom, na tu i na bilo koju drugu temu. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Moram da kažem, što se tiče poštovanja Narodne skupštine, i vama i poštovanim građanima Srbije, da izuzetno poštujem Skupštinu. Mislim da se to vidi. Sve vreme sam ovde i pažljivo slušam. Kad vidim da postoji neka nejasnoća, pokušavam da objasnim – u redu je, ko nije iz te struke, ne može da zna sve detalje – da pomognem i razjasnim, da se zna o čemu se radi,

Ali zbog građana Srbije moram da kažem, kada se donosi jedan zakon, u tome učestvuju svi oni koji su sutra usmereni na taj zakon. Konkretno za ovaj zakon, apsolutno su svi ispoštovani i uključeni i apsolutno su svi dali saglasnost na ovaj zakon. Što je najvažnije, o ovom zakonu se vodila javna rasprava, gde je svako, da li je učestvovao ili nije učestvovao, imao pravo da kaže sa čime se ne slaže i šta bi voleo da se promeni. Vama i dragim građanima Srbije moram da kažem da u toj javnoj raspravi oni koji sad pričaju to što pričaju nisu jednu lošu reč rekli za ovaj zakon.

Da li nisu rekli zato što tad nisu bile uključene kamere ili iz nekog drugog razloga, vi sami procenite, da li oni stvarno imaju neku zamerku ili je poenta da ih vi čujete, da ih vidite, da oni nešto kažu, a što sa zakonom i sa svima onima koji su učestvovali u ovome nema nikakve veze.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

U poslednje vreme svedoci smo donošenja raznih zakona u kojima se usaglašavamo sa propisima EU, potpisuju se razne konvencije sa EU, međutim, implementacija svega toga, pre svega u zakonodavstvu, vrlo je loša, čak nedovoljna, i vrlo spora.

Pred nama je zakon gde smo u obrazloženju zakona mi prihvatili sve propise EU, na koje se oslanja zakonodavac. Međutim, ako smo ih prihvatili, zar ne bi trebalo da prihvatimo i inostrane isprave o usaglašenosti, odnosno sertifikat, čuveni *SE* znak? Zašto je to tako, nama zaista nije jasno, osim da Agencija može, na osnovu nekih taksi za usaglašavanje, da pribavi za sebe neopravdanu korist u svom, već ionako monopolističkom, položaju.

Dok ste obrazlagali ovaj zakon, ministre, rekli ste da je to zbog toga, ispravite me ako sam prečula nešto, da bi se izbegla mogućnost falsifikata. Kakvog falsifikata, meni nije jasno. Eto, možete to da mi pojasnite.

Ukoliko se vrši to usaglašavanje ino isprave sa našim domaćim ispravama, koliko to vremenski traje? Vidim da se ono vrši u procesu registracije medicinskog sredstva koji traje... Najdalje do 30 dana od usaglašenosti bi trebalo da se medicinsko sredstvo registruje. Koliko uopšte vremenski, nismo našli, može da traje ova usaglašenost sa našim propisima? Eto, molim vas da nam to objasnite.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Stvarno ne znam koliko, da li vi niste bili tu ili niste ispratili, ali mi smo ovde naveli (to mogu i da vam dam), kada su rađene kontrole, koliko je nađeno proizvoda koji nisu bili adekvatnog kvaliteta. Ja ću vam dostaviti vrlo brzo sve te procenete da vidite. Preko 80% od ispitanog, onoga što je došlo kod nas, što nije bilo iz EU, nije ispunjavalo standarde i nije moglo da prođe.

Mislim da je to već i vrapcima na grani i svima jasno, šta radimo, koju smo situaciju imali, šta smo zatekli, kakve su bile analize kad smo uradili – stvarno ne mogu da verujem da vam taj deo nije jasan – i od kojih proizvođača, od čega i od koga.

(Sonja Pavlović: Što se iščuđavate?)

Moram da se iščuđavam, jer smo o tome pričali. Očekuje se od vas, ako ja vas poštujem toliko, a to je mnogo, da ako hoćete nešto da pitate, bar ste mogli da vidite da li smo pričali o tome i šta smo rekli o tome, ili ima napisano. O tome sam konkretno, kad sam obrazlagao, dao sve procenete, koliko smo, šta, čega zatekli, što sa ovim zakonom, kad se ovaj zakon primeni, ne može više da se desi.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 16. govori o inostranim ispravama i sertifikatima. Da je ranije pala vlast stranke bivšeg režima, mi bismo imali situaciju koju smo imali u Republičkom fondu zdravstvenog osiguranja.

Oni koji pišu one tekstove u „Kuriru“, da ih obavestim da predstavljam zemljoradnike. Kad mi već kažu da sam seljak, ja to jesam, treba da znaju da i mi

imamo pravo na jednog predstavnika. Sticajem okolnosti, udruženja su rešila da to budem ja, nisam bio predlog Vlade.

Tek toliko o istini, pa kada sledeći put budete to naručivali, da znate da naručite malo preciznije.

Vi ste imali 21 člana Upravnog odbora i Nadzornog, mi imamo po sedam. Objedinili smo nabavke i uštedeli milionska sredstva, desetine miliona evra, 24 inovativna leka. Dakle, za iste pare vi ste malo, odnosno mnogo toga manje nabavili, s obzirom na to da je kod vas ugradnja bila preča od sertifikata.

Da je ova vlast bila, ne biste vi uvezili skener u delovima u Vrbas, ne biste u Indiji nabavljali mamograf koji nema ko da očita a žene tamo dolaze zbog karcinoma dojke. Ali ste se zato okitili tamo nekim diplomama Tomice Milosavljevića. Ne bi se desilo da mamograf nema ko da očita osam godina. Tek kad su promene u Vojvodini, u Indiji usledile, mamograf je proradio.

Ali su vama radili ručkovi. Znači, trista ručkova odjednom, a ta kafana prima osamdeset ljudi. Ništa meni nije jasno oko vaših sertifikata i oko vaših isprava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zlatibor Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Samo da ne ostanemo nedorečeni, reći ću vam tačne brojeve. Ali oni su već otišli. Nema veze, zbog građana Srbije. Toliko o tome koliko oni brinu.

Od ukupnog broja, od 96 prijava sumnje u kvalitet medicinskih sredstava poreklom iz zemalja van EU, u 70% slučajeva došlo je do povlačenja medicinskog sredstva sa tržišta. Od ukupnog broja povučenih medicinskih sredstava, odnosno sredstava koja su stavljena na tržište Republike Srbije a za koja je utvrđen defekt kvaliteta, 95,7% su bila poreklom iz zemalja koje nisu članice EU.

U prve dve godine primene ovog zakona očekuje se smanjenje broja povlačenja medicinskih sredstava sa tržišta iz razloga defekta kvaliteta za 50%, s obzirom na obavezu ocenjivanja usaglašenosti ovih proizvoda sa propisima i osnovnim zahtevima koji su identični sa zahtevima za tržište EU za medicinska sredstva poreklom van EU.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Član 16, znak usaglašenosti. Ne mislim da se ovde radi o brljotinama, mada je to reč koja postoji u srpskom jeziku i može svako da je doživi. Ne

mislim da ministar ne pokazuje nepoštovanje, jer zaista sedi sve vreme sa nama i ulazi u diskusiju, ali o čemu se radi?

Taj zakon će da koriste i ljudi koji nisu iz struke, koji ne moraju ništa o tome da znaju. Kada pogledamo jedan član, to je član 16, koji je, bogu hvala, u skladu sa Ustavom, gde se kaže da je jezik srpski a pismo ćirilčno, dobijamo taj *SE* znak. Običan čovek ne mora da zna da to nije „se“ nego „ce“ (*CE*).

Ja sam diskutovao u diskusiji u plenumu i znam šta znači i čak sam ga po automatizmu kada sam čitao član pročitao kao *SE*, jer znam šta znači, ali ako uzme čovek koji nema pojma šta znači taj znak usaglašenosti, on može dalje da čita u daljem tekstu *SE* znak, jer, igrom slučaja, u ovom članu nema nijedne engleske reči ili engleske kovanice na koje sam se malopre žalio. Možda stvarno treba pogledati u tehničkoj korekturi da se to stavi na ćirilici, pa u zagradi latiničko *SE*. Može da unese zabunu. Nije to toliko zlonamerna primedba. Evo, pogledajte sami. Mislim da ima mesta o tome razmisliti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv člana 17. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče gospodine Arsiću, gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, član 17. govori o tome kada medicinsko sredstvo može biti stavljeno na tržište, odnosno u upotrebu, pa se kaže – samo ako ima oznaku, kako reče prethodni govornik, *SE*.

Moram da kažem da je bivši režim često nabavljao medicinska sredstva i bez tih oznaka. Tako su imali mnoge afere, o kojima sam danas govorio.

Za svaki amandman pripremio sam jednu aferu, a u okviru ovog amandmana afera „Jucit“, sa nabavkom 45 vozila za Hitnu pomoć. Vozila su avansno plaćena, a nisu isporučena. Vi znate vrlo dobro, poštovani, da je istraga vođena protiv pet osoba Ministarstva zdravlja u vreme bivšeg režima itd.

Dakle, moram da kažem da je za vreme njihovog režima zdravstvo bilo najskuplja i glavna mafijaška ujdurma.

Prema tome, ovaj član zakona podržavam pošto Vlada Republike Srbije smatra da je ona ispravno postupila u vezi s ovim članom. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, cilj ovog amandmana je bio da osnažimo predlog Vlade, da ovim amandmanom potvrdimo rešenje koje je Vlada predložila, iz prostog razloga što mislimo da i u ovoj oblasti konačno treba da zavlada red, da državu valja unapređivati, uređivati, kao što mi poljoprivrednici uređujemo svoje gazdinstvo i da po kvalitetu usluga treba stremiti kvalitetu usluga u modernim, razvijenim zemljama.

Sve ove oznake, sva ova medicinska sredstva, svi ovi propisi mogu da dovedu do toga da se sutra, zbog znatno jeftinijih zdravstvenih usluga, a gama nož je dokaz za to, mnogi pacijenti, umesto da idu u inostranstvo, leče ovde. To je jedno. To uslugama donosi dodatni bruto domaći proizvod.

Druga dobra svrha ovog obeležavanja i standardizacije je u tome što se kroz dobru uslugu i dobra medicinska sredstva stiču uslovi da pacijenti iz inostranstva, posebno iz okruženja, koriste medicinske usluge koje naši zdravstveni radnici mogu da im pruže, s obzirom na to da su te usluge znatno jeftinije. Mislim da i u tome možemo steći dodatni prihod.

Znači, manjim odlaskom pacijenata u inostranstvo steći dodatnih prihod, a još veći prihod ostvariti time što ćemo privući, a već sada se određen broj pacijenata iz inostranstva leči kod nas. Zahvaljujući ovoj standardizaciji, verujem da će taj broj pacijenata porasti i da ćemo na takav način stvoriti dodatne prihode, što je cilj ove vlade. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 18. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, cilj je i ovog amandmana da podržimo Vladu Republike Srbije, da potvrdimo rešenje koje je u ovom članu. Mi to nijednog trenutka nismo tajili, ni gospodin Atlagić ni ja. Ja sam predložio nešto više amandmana.

Sem podrške Vladi i njihovom predlogu, druga stvar je bila da više nećemo da dozvolimo da oni koji su bili nekoliko puta gori od nas, da oni drugi, a to je bio spoj pljačkaškog režima, stranke bivšeg režima i stečajnih upravnika.... Da ne dozvolimo da slušamo njihove optužbe a da pritom ne možemo da

odgovorimo, kao što je to bio slučaj pre nekoliko dana prilikom utvrđivanja dnevnog reda. Zato svojim amandmanom uvek želim da potvrdim rešenje koje je Vlada predložila. Pritom poštujem sve druge kolege koje predlažu slične amandmane.

Verujem da će naši građani oceniti između ove i prethodne vlade ako im opišemo sledeću situaciju, da je dugo u stranci bivšeg režima vladala mrtva trka u ovim medicinskim sredstvima; jedni su koristili trista ručkova, a oni drugi „iz Palanku“, kako beše ono, gospodine Atlagiću, „Sisovac iz Glibovac“, oni su koristili pivo. U toj mrtvoj trci Smederevska Palanka je u medicinskim sredstvima pobedila za 25 piva u odnosu na medicinska sredstva drugog dela stranke bivšeg režima, koja je u kafani od osamdeset mesta uspeła, u medicinskim sredstvima, da „ubije“ trista pljeskavica, bečkih šnicli itd.

Razliku između ove vlade i vlade stranke bivšeg režima, vlade opštenarodne propasti, građani uveliko vide. Stoga su rezultati izbora onakvi kakvi jesu, na našu sreću, a na nesreću stranke bivšeg režima.

Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U pitanju je tehnički amandman koji ovoga puta nije prihvaćen. Mi smo, grupa narodnih poslanika koja je podnela ovaj amandman, u kojoj sam i sam, bili stanovišta da je ova naša formulacija, odnosno predlog formulacije bolji, međutim, nećemo insistirati na tome. Dakle, potpuno sam saglasan sa obrazloženjem ministra, odnosno sa mišljenjem Vlade koje smo imali prilike da vidimo.

Želim da ponovim zbog građana Srbije da mi iz Srpske napredne stranke, kada podnosimo ovakve tehničke amandmane, od toga ne pravimo političku priču, ne želimo da profitiramo, ne želimo da zloupotrebljavamo Poslovnik po tom osnovu, nego samo da učinimo zakon, ako je moguće, što boljim. Zahvaljujem, u svakom slučaju, na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Jelena Vujić Obradović, Marija Jevđić, Đorđe Kosanić, Petar Petrović i Vojislav Vujić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, ovaj član govori o tome da medicinska sredstva namenjena kliničkom ispitivanju i medicinska sredstva proizvedena po narudžbini za određenog pacijenta mora da prati i određena izjava proizvođača o posebnoj nameni, kako ne bi došlo do zloupotrebe ili afere, kao što su u bivšem režimu stvarali afere koje su ih pratile. Na primer, afera oko rekonstrukcije Kliničkog centra Srbije, gde je potrošen određen broj miliona evra, koji su isparili za vreme njihovog režima, a sada, dolaskom Srpske napredne stranke, to je stavljeno na svoje mesto.

Ono što moram da kažem, to je da obaveštajni krugovi iz Evropske unije i njenih institucija tvrde da je, uz pomoć i punu saglasnost i podršku Borisa Tadića, iz fondova srpskog zdravstva isparilo za vreme njegovog mandata nekoliko milijardi evra.

Po srpskim klinikama, uz pomoć Tomice Milosavljevića, vršeni su eksperimenti nad srpskim pacijentima a farmakomafija je ispitivala svoje problematične lekove, tako što su srpskim lekarima plaćali do 1.500 evra, a oni su bolesne građane prisiljavali, na neki način, da uzimaju te lekove. To je jedna od afera koje su uzdrmale ne samo Srbiju nego su se, kako vidite, tim aferama čudili i predstavnici EU. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, sredstva namenjena kliničkim ispitivanjima, izlaganje na sajmovima, zanimljive informacije koje su neophodne za sigurnu upotrebu medicinskog sredstva, to je najbitnije. Ja, dame i gospodo narodni poslanici, verujem da je ovaj zakon dobar, da je ovo predviđeno rešenje u ovom članu dobro i stoga smo predložili ovaj amandman, da potvrdimo ono što bi eventualno druge kolege negirale. Drago mi je što ima sličnih amandmana, čime podrška Vladi Republike Srbije raste, ponekad na moje iznenađenje.

Sigurna upotreba je ona na koju Đilas više neće uticati. Dakle, svi koji su pratili zdravstvo znaju da je ono u Beogradu bilo sredstvo za potkusurivanje. Kada je neko uslovio koaliciju određenim mestima u farmaciji i zdravstvu, onda

je došlo do hapšenja onih drugih kadrova. Da bi Đilas očuvao svoju vlast, podredio je medicinu svojoj vlasti, svom opstanku i došlo je do hapšenja dosta zdravstvenih radnika i lekara, da bi se omogućilo mesto koalicionom partneru koji je ove informacije o sigurnosti itd. obilato koristio da bi popunio džepove ne samo koalicionog partnera nego, na drugom kraju, recimo, na Mostu na Adi, koji je građen bez dozvole. I gospodin Đilas debelo popuni svoje džepove, preuzme stranku itd.

Dakle, medicinska sredstva više nisu sredstva pomoću kojih će se namirivati koalicioni partneri, što je bio slučaj za vreme vladavine stranke bivšeg režima i njihove vlade opštenarodne propasti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala.

S obzirom na to da su tri narodna poslanika Srpskog pokreta Dveri isključena na po dvadeset dana iz rada plenuma, i ovaj amandman ću morati ja da obrazložim.

Ne vidim da baš Most na Adi ima neke veze sa medicinskim sredstvima, ali me jedna druga stvar plaši, koju već drugi-treći put čujem, a o kojoj ja nemam informacije – da su za vreme ministra u bivšoj vladi vršeni eksperimenti nad srpskim pacijentima. To smo čuli već dva-tri puta. To su vrlo ozbiljne optužbe, pa molim sve one koji znaju da je takvo šta rađeno da izvrše prijavu osoba koje su učestvovala u tim nečasnim delima da bi se te osobe procesuirale.

Raditi eksperimente nad narodom Republike Srbije je nešto što mora da bude kažnjivo zakonom Republike Srbije i što ne sme nikada da se desi. Ukoliko je to tačno, a to već treći put čujemo, bez ikakve odgovornosti, razumejući slobodu govora koju svaki narodni poslanik ima, to jeste nešto što mora da bude istraženo.

Inače, smatram da, u cilju ubrzanja rada plenuma, svi oni koji svojim kozmetičkim promenama žele da podrže Vladu i rad najvećeg zakonodavnog organa ove zemlje treba svoje amandmane da povuku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dušan Milisavljević.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, kolegice i kolege narodni poslanici, saglasan sam dosta sa prethodnim govornikom, koji je skrenuo pažnju vama kao predsedavajućem, a i ljudima u Ministarstvu zdravlja, da su iznete neke stvari koje su jako, jako, jako, tri puta ću ponoviti, ozbiljne. Samo u nacističkoj Nemačkoj su rađeni eksperimenti nad

ljudima. Mi kao Parlament, iako imamo slobodu govora, moramo da pazimo šta pričamo i kako pričamo.

Rađene su kliničke studije. U nekoliko prethodnih mandata, kada ministar Lončar nije bio ministar, kao predsednik Odbora za zdravlje i porodicu tražio sam da dobijemo podatak da li je neki lek ispitivan u kliničkim studijama u Srbiji a da nije bio ispitivan na pacijentima iz zapadne Evrope i Amerike. To je zahtev i poruka ka republičkoj administraciji.

Kliničke studije su jako važne i ispitivanje medicinskih lekova i medicinskih sredstava je jako bitno za napredak i razvoj naše struke, a ono što je najvažnije za zdravlje je pronalazak leka za naše pacijente.

Moramo da budemo pažljivi kada biramo reči i treba da biramo reči u Parlamentu, iako imamo imunitet za izgovorenu reč, jer građani nas slušaju i paze.

Svakako ću podržati svaki zahtev za preispitivanje i zakonsko sankcionisanje bilo koga ko je napravio neku grešku u protokolu lečenja ili naneo štetu zdravlju naših pacijenata. Važno je da se naglasi, ja ne znam lekara koji bi ušao svesno u bilo kakvo zlonamerno lečenje, da nekome nanese štetu. Ja barem takvog lekara ne znam. Mislim da nemamo takve primere u Srbiji. Ali važno je da se zna, i kolega Atlagić je to par puta spomenuo, da li je neki lek ispitivan samo na pacijentima u Srbiji, a da nije bio ispitivan na građanima, pacijentima iz Evropske unije i SAD.

Zato javno kažem da je ovaj predlog zakona dobar jer reguliše regulativu i za kliničke studije, jer će lekovi koji će biti davani i ispitivani u kliničkim studijama morati da ispune uslove standardizacije, koja je jako važna, i neće biti mogućnosti da neki lek iz neke zemlje bude proveravan samo na našim pacijentima. To je nešto što je dobro i što jasno, javno, nekoliko puta u toku dana ponavljam. To je, zarad bezbednosti naših pacijenata u kliničkim studijama, jako važna evropska zakonodavna regulativa, koju mi prihvatamo i mi, praktično, kao parlamentarci večeras razmatramo. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv člana 20. i član 20. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 21. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 22. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 24. i član 24. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Balša Božović, Dejan Nikolić, Maja Videnović, Radoslav Milojičić, Tomislav Žigmanov i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 25. i član 25. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 27. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 28. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 30. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Milorad Mirčić, Vjerica Radeta i Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Član 31. reguliše sprovođenje kliničkog ispitivanja na posebnim, osetljivim grupama. Odmah da kažem da ovo nije ništa novo. Otkad je te medicine, sprovode se klinička istraživanja, ispitivanja.

Procedura je gotovo identična kada su u pitanju lekovi i kada su u pitanju medicinska sredstva jer principijelne razlike tu i nema. Javnost više zna o kliničkom ispitivanju nekog novog leka, nečega što bi u budućnosti moglo da bude lek, a vrlo malo zna o kliničkim ispitivanjima nekog medicinskog sredstva jer to nije toliko atraktivno za publiku i javnost.

S obzirom na greške u prethodnim diskusijama, da li su vršeni eksperimenti itd., mislim da se radi o terminološkoj grešci.

Procedura je gotovo identična. Onaj ko želi nešto da ispita, pre nego što se to registruje, pre nego što se dozvoli serijska proizvodnja, to medicinsko sredstvo mora da se ispita u kliničkim uslovima, gde treba da budu pacijenti, i na pacijentima. Procedura je propisana, važno je da to bude pod kontrolom i da se ne desi nešto loše pacijentu. Može da se desi loše kada je u pitanju lek, provera leka, a može i kada je u pitanju medicinsko sredstvo.

U našoj praksi imali smo te situacije. Sećam se, svojevremeno, Slavica Đukić Dejanović je imala zaključen poseban ugovor, iako je bila predsednik Narodne skupštine, da učestvuje u jednom kliničkom ispitivanju jednog leka sa svojim asistentom u Kliničko-bolničkom centru, čini mi se, Kragujevac i svakog meseca je primala oko 1.300 evra. To su zarađene pare i ne znam šta je tu loše. Žena se uključila u taj posao. Šta je na kraju ispala sudbina tog leka, da li je on klinički prihvaćen ili nije, da li je registrovan, u krajnjem slučaju nije ni bitno, ali kao naučnik je učestvovala u tome. U tome nema ničega lošeg.

Kažem, ista je situacija i sa medicinskim sredstvima, pa da li je to špric, da li je to neki medicinski uređaj, ili neki aparat itd.

Ovde su vrlo interesantne te ugrožene grupe ili uže grupe na kojima se vrši ispitivanje, kažem, sve u skladu sa propisima, sa odgovarajućim saglasnostima, dozvolama, uz neophodno medicinsko i stručno praćenje, da se ne pojavi neka negativna posledica.

Vi ste pod tačkom 6) rekli da se sprovodi nad licima na obaveznom odsluženju vojnog roka. Gospodine Lončar, mi tu kategoriju nemamo, nemamo vojnika na obaveznom služenju vojnog roka. Mogli ste da razgovarate sa gospodinom Vulinom, Đorđevićem, sa ovima koji su eksperti za odeljenja u napadu, odeljenja u odbrani. Mi to nemamo. Mi imamo vojnika po ugovoru, imamo oficira, ali obavezno služenje vojnog roka, ono, gospodine Đukiću, što smo vi i ja služili, više ne postoji. Nema, ne postoji.

Dalje, druga grupa koju ste vi izuzeli kao osetljivu, na kojoj to može da se radi, jesu lica koja po odluci suda ne mogu učestvovati u kliničkom ispitivanju.

Kako na njima da se vrši kliničko ispitivanje kada po odluci suda ne mogu da učestvuju? To je malo kontradiktorno.

Da sada vi mene ne biste optuživali „vi radikali samo brišete, brišete, brišete“, ja sam vam dao dve inovacije za ove dve tačke. Prvu tačku sam zamenio, da se to vrši na licima zaposlenim u službama Vlade Republike Srbije. Znači, svi koji rade u Vladi Republike Srbije, savetnici, referenti, mlađi, stariji itd., mogu biti predmet kliničkog ispitivanja za medicinsko sredstvo.

Na taj način izbegavamo situaciju da bude Tomica Milosavljević. Lepo ste rekli, Tomica Milosavljević zna kakvo je zdravstvo, ne veruje u zdravstvo, diskus hernija, otišao je u inostranstvo da operiše. Zašto? Gde će, bre, ovi na Banjici da mi operišu, ima da budem invalid.

Da se to ne bi desilo, svi zaposleni u službi Vlade Republike Srbije mogu da budu klinički pacijenti za isprobavanje medicinskog sredstva, pa da li je to špric, da li je aparat za merenje pritiska, da li je nešto drugo.

Dalje, druga kategorija su lica zaposlena u organima državne uprave posle jula 2012. godine. To su ovi što, kada dođu na posao, ako malo zakasne, nemaju stolicu, pošto je to sve prenatrpano. Ovi koji prvi dođu na posao imaju stolicu, ovi koji zakasne petnaest minuta ceo dan bandiriče po hodnicima. Pošto to država plaća, da se ne bandiriče, neka idu u klinička ispitivanja medicinskog sredstva.

Tu se obavlja i racionalizacija, drugo, koncentracija lokaliteta gde se nalaze ove, kako vi to kažete stručno... izvinjavam se... to su vulnerabilne populacione grupe, osetljive, ranjive grupe. Ja mislim da su najosetljiviji i najranjiviji ovi što su posle 2012. godine zaposleni i ovi koji rade u službama Vlade Republike Srbije. Zašto su najranjiviji? Ustaju sat vremena ranije, ležu sat vremena kasnije, u pola osam ne sme niko da zakasni na posao. Oni su psihofizički pripremljeni da izdrže sve moguće eksperimente vezane za medicinska sredstva. Možete da uradite novi skener, možete gama nož, možete ove druge stvari koje još nisu dobile sertifikat tamo da isprobate i vidite da li to stvarno zadovoljava kliničke zahteve i da li može da se registruje kao kliničko sredstvo.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 32. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Balša Božović, Dejan Nikolić, Maja Videnović, Radoslav Milojić, Tomislav Žigmanov i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 33. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 34. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 34. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 35. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura, Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 35. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 36. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Milorad Mirčić, Vjerica Radeta i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Naša intervencija je bila stvarno pravnotehnička. Sada, eto, gospodine Lončar, ja vas ne krivim, vi ste ovde u ime Vlade, vi ste predstavnik predlagača zakona, predlagač zakona je Vlada.

Videli ste u ovom amandmanu, mi smo tražili da se reč „velikoprodaja“ zameni rečima „privredno društvo registrovano za promet na veliko“. To je u skladu sa pravnim sistemom Republike Srbije.

Kada su vam rekli da ovo treba da se odbije... Ja se tu slažem, treba da se odbije, ne želite da usvojite naše amandmane, sve je to u redu, međutim, gospodine Lončar, ova formulacija koju sam tražio, nisam je izmislio, nalazi se u sledećih nekoliko članova ovog istog zakona. Ne piše „velikoprodaja“, nego ste tamo u nekom članu napisali „privredno društvo registrovano za promet na veliko“.

Sada stvarno postavljam pitanje – da li ste čitali Predlog zakona? Ne konkretno vi, da me ne razumete pogrešno, vaša obaveza i nije da čitate ovo. Da li su vaše službe, da li je Zakonodavstvo nešto čitalo? Zar nije moglo da vidi, kroz tri-četiri člana, da za to što je „velikoprodaja“ piše baš „privredno društvo registrovano za promet robe na veliko“?

Ako ste ovde ovo odbili, onda je trebalo neko da napiše amandman da se u sledećem članu umesto „privredno društvo“ napiše „velikoprodaja“, ali to se nije desilo.

Ja se ne ljutim, odmah da kažem, nisam od onih što pate da li se amandman usvaja, ne usvaja. Šta mi je cilj? Da preko amandmana i diskusije o amandmanima pokažem kakav je odnos predstavnika predlagača zakona prema jednoj materiji, koliko je to ozbiljno. Ne ispravljam slovne greške, pogotovo ja, Nišlija, da vas učim pravopisu, to bi bila sramota i bruka. Ne učim vas to, nego želim da vam pravnologički pomognem da to liči na nešto. Nažalost, to niste prihvatili, imate neke svoje razloge, ne ulazim u razloge, ali, evo, malo sam vam uneo ovu dilemu: u ovom članu ne može, u nekom sledećem tamo može.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dušan Milisavljević.

Izvolite.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Član 37. tretira po prvi put u ovom zakonu sponzora kliničkog ispitivanja. Kroz nekoliko članova ovog zakona tretira se sponzor i pojavljuje se zakonska regulativa za sponzora kliničkog ispitivanja.

Ono što ja kao narodni poslanik, a i kao lekar, želim da kažem javno, to sam pričao pre dva dana, jeste da u Srbiji postoje određeni lekari koji su postali bukvalno manekeni određenih farmaceutskih kuća. Ne znam kakav benefit imaju država Srbija, pacijenti, zdravstvena struka od njihovih putovanja po egzotičnim destinacijama, sem, po meni je to zloupotreba položaja, da u nekim slučajevima jedan lekar reklamira tri različite farmaceutske kuće koje se bave prodajom kortiko preparata ili antihistaminika, gde uporno ponavlja za svaki preparat da je najbolji preparat. To za lekare izgleda smešno, međutim, kada on dođe u komunikaciju sa pacijentom, to ne izgleda smešno, zato što pacijenti ne znaju šta je šta i, bukvalno, smatraju da je najbolje ono što im lekar prepíše. Za pojedince je, izgleda, najvažnija destinacija gde će putovati, da ne kažem letovati. Po meni je važno da se ovde počne zakonsko kanalsanje sponzorskih kliničkih ispitivanja, oglašavanja medicinskih sredstava kroz nacionalne medije.

Ono što je težnja, mislim da bi trebalo da znamo, da Ministarstvo zdravlja, zapravo, javnost zna ko od lekara koristi i komunicira sa farmaceutskim kućama. Nije ništa strašno da lekar ima komunikaciju sa farmaceutskom kućom, ali je poenta da se zna koliko je para dobio za određeno putovanje, koliko je koristio određenu farmaceutsku kuću i sponzorstvo određene farmaceutske kuće i šta smo mi kao jedna siromašna zemlja imali kao benefit od toga što je neko putovao na neko lepo, egzotično, rajsko ostrvo ili na neki seminar, gde možda nije imao nikakvo predavanje nego mu je farmaceutska kuća platila to putovanje.

Znači, transparentnost komunikacije sa farmaceutskim kućama i sponzorima koji finansiraju kliničke studije i klinička ispitivanja ili ispitivanje bilo kog leka; potreba da taj procenat koji određene farmaceutske kuće daju kroz vid sponzorstva koriste mladi lekari. Potrebnije je i važnije za ovu državu da neko od mladih specijalista ode, a ne da neki načelnik koji je par godina pred penziju po pedeset puta u toku godine ode na neko putovanje. Potrebnije je da siromašna zemlja kao što je Srbija, koja se bori sa lošom ekonomskom situacijom u kojoj se nalazi, koristi te procenat koje farmaceutske kuće daju kroz sponzorstva, da ima mogućnost da neka bolnica, neki dom zdravlja, neka ambulanta nabavi neko medicinsko sredstvo koje bi bilo na korist naših pacijenata a i samih zaposlenih.

Ovo je prvi član zakona po kojem se javljam u vezi s ovim kliničkim sponzorima i sponzorima kliničkih ispitivanja. U toku izlaganja ću se još javiti, čista obraza, zato što nemam komunikaciju ni sa jednom od farmaceutskih kuća, ali sa željom da dok sam u Parlamentu javno i jasno kažem da ovo moramo da regulišemo. Mnoge kolege će se naljutiti zbog ovog mog izlaganja, ali je meni u interesu stanje u zdravstvu i interes pacijenata. Ako smo siromašni, možemo da koristimo mogućnost koje farmaceutske kuće daju, da to bude na korist građana, pacijenata i zdravstvenih radnika, a ne pojedinaca. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Ovo je diskusija koju smo već sa gospodinom ministrom vodili kada je bila rasprava u načelu. Pored svega što je kolega iz Demokratske stranke izneo, ovde imamo još jedan jako izražen „problem“ – pacijent, naravno, mnogo veruje doktoru. Onda dolazimo u situaciju da doktor koji je sponzorisan može da predloži pacijentu neko medicinsko sredstvo, sasvim svejedno, u ovom slučaju je sredstvo, ili lek, koji ima manju korist za samog pacijent nego za farmaceutsku kuću ili proizvođača medicinskog sredstva koji to sredstvo reklamira, predstavlja i prezentuje.

Ministar je to lepo rekao kada smo pričali u načelu, samo bih voleo da mi posle objasni gde je i kada, ne mislim u ovom zakonu, nego u kom će zakonu ili zakonskom aktu to biti predviđeno. Meni je jasna činjenica da mi ne možemo da određujemo nekom gde će svoja sredstva da usmerava, nekoj farmaceutskoj kući ili proizvođaču medicinskih sredstava, ali ono što je ministar rekao, da će oni biti dužni da javno obelodane kad su, kome i koliko dali, u koje svrhe, jeste nešto što je u redu. Tada nisam dobio objašnjenje od gospodina ministra gde je predviđeno da se to objavi i kako će to biti dostupno doktorima, s jedne strane. Evo, imamo slučaj kolege koji to nikada nije koristio, takve usluge.

Igrom slučaja, supruga mi je doktorka, ja sam nju pitao – da li bi lek koji preporučuješ od strane farmaceutske industrije dala svom najbližem rođaku, majci, meni, na kraju krajeva? Kada me je ubedila u prednosti tog leka, ja nemam problema. Ali često pacijent koji nije dovoljno učen ne može da postavi ova pitanja koja će neko ko je iz medicinske struke da postavi. Zbog toga je važno da dobijemo odgovor gde će to biti prezentovano, da bi se sve eventualne zloupotrebe koje na ovaj način mogu nastati sprečile. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Mislim da je ovo izuzetno ozbiljna stvar. I, da razjasnimo, mi ne možemo da utičemo na profit. To su, u principu, privatne kompanije, koje sa svojim profitom mogu da rade šta žele. Da li će da ga ulažu dalje u neka istraživanja, da li će da ga ulažu u turistička putovanja lekara, to je njihovo. Ono što mi od njih možemo da zahtevamo i zahtevamo, ja lično zahtevam i voleo bih da imam što veću podršku, to je da sva svoja ulaganja u Republici Srbiji, ne kod nas, nego kod njih na sajt stave, da građani Srbije znaju, da svi znamo šta su oni uradili sa delom profita; neće oni nikad, naravno, dati ceo svoj profit ovde da se potroši, nego šta je to potrošeno u Srbiji. Da tu stave kome su platili putovanje, kome su platili predavanje, da li su platili nekoj bolnici, da li su kupili za neku bolnicu nešto itd. Mislim da mi na to imamo apsolutno pravo.

Možda se to ne slaže sa nekom njihovom poslovnom politikom, ali ako budemo dovoljno uporni, jedino tako možemo da uspemo.

Nisam pravnik, nisam siguran da imamo neki drugi osnov da mi njih po nekom zakonu nateramo da nas obaveštavaju šta su uradili sa svojim profitom. Ali ako budemo dovoljno dosadni, ako insistiramo na tome, umesto aviona punih lekara koji turistički idu (nisam siguran da će moći to da objave na svom sajtu, da su platili desetine i desetine hiljada evra), da ih pitamo i da ih građani pitaju – dobro, zašto taj novac niste dali za nešto drugo? Zar nije dovoljno da odu jedan, dva, tri lekara da vide šta ima tamo novo, pa kada se vrate da prenesu ostalima, ili je neophodno da ide trideset lekara, ne znam, pedeset lekara i slično?

To je cela suština, od koje nećemo odustati, na kojoj insistiramo. Na svakom sastanku, kada se vidim sa ljudima iz farmaceutske industrije, ja insistiram na tome. Znači, ima nešto što možemo, ima nešto što ne možemo, ovo je stvar na kojoj ćemo nastaviti dalje da tražimo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 37. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Dubravko Bojić, Vjerica Radeta i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Ja bih predstavnika predlagača zamolio da pogleda u član 37. pošto iznad tog broja člana stoji reč „Sponzor“, i to sada treba da bude član koji treba da nam definiše sve šta je sponzor. Međutim, u stavovima ovog člana nema nijednog pojma šta je sponzor, ko je sponzor. Jedino možemo da zaključimo da je to neko ko je pronalazač nekog budućeg medicinskog sredstva, pošto se nalazimo na tom terenu, ili eventualno neko ko se bavi proizvodnjom medicinskih sredstava. Da li je u pitanju čovek ili firma iz inostranstva ili domaća, u krajnjem slučaju, sasvim je svejedno.

Mi smo amandmanom skrenuli pažnju na jednu stvar koja je potpuno neodrživa. U ovom članu se kaže da sponzor, bez obzira na to ko je on, mora da ima u Srbiji svog zastupnika u vidu nekog pravnog lica s kojim je zaključio ugovor, ili fizičkog lica. Mi smo tražili da se ovo fizičko lice izbací. Zašto? Pa, ne znam, pojavljuje se neki penzionisani akademik, on je zastupnik, ne znam, tolike i tolike firme; kako on može da garantuje svojom imovinom i na drugi

način u celokupnom procesu kliničkog ispitivanja nekog novog medicinskog sredstva u ime proizvođača koji je pravno lice?

Sada se vraćamo na onaj prethodni član gde je bilo ono – velikoprodaja. Tamo se radi o privrednom društvu. Privredno društvo je, po definiciji, pravno lice. Privredno društvo je društvo kapitala; za svoje obaveze odgovara osnivačkim kapitalom i celokupnom imovinom i kapitalom privrednog društva.

Zašto ubacujete fizičko lice, koje može da bude obični golja koji je sakrio ili ne raspolaže nekom imovinom? A on je zastupnik stranca, znači, velika farmaceutska kuća, veliki proizvođač, ne znam, skenera, špriceva itd., svetski gigant za kliničko ispitivanje medicinskog sredstva, ima Janka Jankovića. Ko je Janko Janković? Može da bude neki specijalista, može i neki Rakić, akademik, može i ovaj, može i onaj. I on, fizičko lice, snagom svog imena i svog autoriteta, jači je od privrednog društva koje se bavi prodajom robe na veliko. Pa, zar to može mentalno da uđe u ovaj predlog zakona?

Ovaj zakon uopšte ne tretira medicinu, on tretira organizaciju države povodom nekog ključnog pitanja, a to su – kvalitet, standardi, procedure, kako da se iznese na tržište, kako da se proda ta roba. Ovde nema nijedne dijagnoze, nema ni ovoga ni onoga; ovo su sve neke pomoćne stvari koje su neophodne lekaru da bi mogao da bude uspešan lekar. Ovde nema te struke, ovde postoji struka u smislu standarda, postoji struka u smislu trgovine, postoji struka u smislu registracije, postoji struka u smislu svega onoga što obezbeđuje kvalitet nekog medicinskog sredstva.

Stvarno mi nije jasno zašto se kod medicinskih propisa ili ovih zdravstvenih propisa toliko insistira na tim belim okovratnicima, belim mantilima, da je to opasno.

Ja sam vam pre godinu dana pričao o čuvenom Peri Vidojkoviću, koji je još šezdeset i neke godine pretio Komitetu. Isto, oni smanjivali plate lekarima, a on je rekao – samo smanjite plate, sve ću lekare da nateram da budu u štrajku, pa da vidim ko će da vas leči. I Tito i drugovi kapitulirali, pošto su jaki lekari, jaka je ta institucija. Sad su, nažalost, to preuzeli farmaceuti. Vi pričate da imate problema sa njima. Ministre Lončar, za 25 dana bih ja sredio farmaceutsku industriju i ove lekare koji se tale sa njima. Budite sigurni u to. Za 25 dana.

Da li znate šta ne bih mogao da sredim? Ove vaše lekare, ne vaše, ove naše lekare, profesore, koji uzimaju petnaest dana plaćeno pa idu u Sloveniju i tamo operišu za velike pare. To ne bih mogao da rešim, a ovu „boraniju“ – očas posla.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 38. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, radi se o Etičkom odboru.

Kada je etika u pitanju, svima onima koji sutra slave, a večeras su počeli, želim da slave sa srećom, u zdravlju, hiljadama godina, i oni i njihovi gosti, i da nikad više ne dočekaju da ovom zemljom vladaju razni Pelješanovići, Mutibarići, Varajići, poput one vlade opštenarodne propasti koju su činile stranke bivšeg režima. S tim u vezi ja se večeras više neću javljati za reč. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Jako kratko. Dakle, ovo je još jedan u nizu usvojenih amandmana, tehničkih amandmana. Intervencija je bila potrebna u delu koji se odnosi na otklanjanje jedne greške koja se potkrala. Drago mi je što je ovaj amandman usvojen, ali mi je još draže što ni u načelnoj raspravi ali ni danas tokom celog dana rasprave nismo čuli ni jednu jedinu suštinsku zamerku. To govori u prilog tome zašto bi ovaj zakon trebalo podržati.

Iz razloga koje je malopre izneo gospodin Rističević, pridružujem se, ni ja se do kraja večeri neću više javljati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dušan Milisavljević, Goran Ćirić, Balša Božović, Radoslav Milojičić,

Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Dejan Nikolić, Veroljub Stevanović i Tomislav Žigmanov.

Reč ima narodni poslanik Dušan Milisavljević.

DUŠAN MILISAVLJEVIĆ: Ovim amandmanom predložili smo da u Etički odbor uđu dva nastavnika medicinskih fakulteta univerziteta u Srbiji, s obzirom na to da je predloženim članom zakona predviđeno da Etički odbor Srbije mora da ima najmanje četiri doktora specijalista medicine sa iskustvom u naučnoj i medicinskoj proceni rezultata kliničkih ispitivanja lekova i medicinskih sredstava, kao i etičkih načela za kliničko ispitivanje, kao i dva predstavnika udruženja pacijenata na nivou Republike Srbije.

Predlog amandmana je da u ovaj etički odbor uđu i dva nastavnika Medicinskog fakulteta univerziteta u Srbiji s obzirom na to da su nastavnici medicinskih fakulteta najprovereniji medicinski kadar u našoj republici, ne samo u našoj republici nego i u svim zemljama EU, gde se bukvalno svake godine, a pogotovu na svakih pet godina, kada se proverava status profesora na fakultetu, vrši evaluacija njihovog rada, njihovog znanja.

Mislim da je predlog ovog amandmana bio na mestu i da je Ministarstvo na Odboru za zdravlje i porodicu... To jest, čak je od strane pomoćnika ministra zdravlja rečeno da postoji mogućnost da se usvoji. Nije usvojen, ali i dalje stojim na stanovištu da je važno da to budu ljudi koji su najprofesionalniji.

Svi mi mislimo da smo isti, ali nismo isti. Što se tiče medicinskog znanja, nastavnici medicinskih fakulteta su najviše izloženi kontinuiranom medicinskom radu, proveru tog rada i mislim da bi u Etičkom odboru trebalo da im se nađe mesta. To je bila svrha ovog amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 40. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 40. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

U smislu efikasnijeg rada Parlamenta, neću se ubuduće javljati kao podnosilac amandmana, ali ću iskoristiti preostalo vreme poslaničke grupe i ovlašćenog predlagača ukoliko budem osetio potrebu da još nešto razjasnim i porazgovaram sa ministrom. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Kada je reč o članu 41, on uređuje izmene i dopune prilikom sprovođenja nekog kliničkog ispitivanja. Kaže – u slučaju da se neko kliničko ispitivanje sprovodi i dođe do nekih suštinskih izmena koje mogu bitno da utiču na sigurnost, odnosno fizički i psihički integritet ispitanika, potrebno je da sponzor podnese zahtev Agenciji da se te suštinske izmene odobre. Onda Agencija ima trideset dana da odgovori na taj zahtev.

To je sve u redu. Mogu da domislim i da usred kliničkog ispitivanja dođe do nekih suštinskih izmena i naravno da treba proveriti sa Agencijom i dobiti odobrenje. Jednu jedinu primedbu sam imala, tj. to što po ovome izgleda da je dovoljno da sponzor podnese zahtev i to je to, može da nastavi da sprovodi kliničko ispitivanje. Ja sam samo dodala jedan član, da se u slučaju podnošenja zahteva iz stava 2. ovog člana kliničko ispitivanje obustavlja dok se ne dobije mišljenje Agencije, koja će ili prihvatiti te suštinske izmene ili neće, ili će reći da su one bezbedne po sigurnost i fizički i psihički integritet, ili neće.

Znači, nekako mi je ovo ostalo nedorečeno. Ispada da sve što u slučaju suštinskih izmena sponzor treba da uradi jeste da podnese zahtev. Mislim da treba da se doda i ovaj stav koji će osigurati da onda kliničko ispitivanje staje dok Agencija ne da poslednju reč o prihvatljivosti ili neprihvatljivosti tih suštinskih izmena za dalji tok istraživanja.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 41. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 42. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 43. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 45. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 47. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dušan Milisavljević, Goran Ćirić, Balša Božović, Radoslav Milojičić, Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Dejan Nikolić, Veroljub Stevanović i Tomislav Žigmanov.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 48. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 49. zajedno su podnele Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Predložili smo da se u članu 50. brišu st. 2. i 3. zato što stav 2. omogućava da se medicinsko sredstvo nađe na tržištu pre nego što se završi njegova registracija.

Smatramo da medicinsko sredstvo ne bi smelo da se nađe u prometu pre nego što se u potpunosti završi njegova registracija, dok je po trenutno važećem Predlogu zakona, koji će nažalost takav i ostati, praktično dovoljno da se podnese zahtev za registraciju i to je dovoljno da medicinsko sredstvo bude pušteno u promet.

Mislim da nam nije potrebna tolika nonšalancija. Da smo malo uređenija država i društvo, kao što je većina zemalja Evropske unije, od koje prepisujemo sve ovo, možda bismo to sebi mogli da dozvolimo, međutim, vrlo dobro znate koliko kod nas može problema nastati zbog jedne ovakve nedorečenosti i zbog toga što smo se slepo držali prevedenog rešenja iz evropske direktive, umesto da malo razmišljamo šta će to izazvati u praksi kod nas, u našem slučaju i na našem tržištu.

Predlagač zakona nije imao sluha za obrazloženje koje sam dala i odbio je ovaj amandman, ponovo iz meni nerazumljivih razloga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 50. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojčić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ovde ponovo imamo situaciju kao u članu 50, a to je da smo prosto, bez mnogo promišljanja, samo preveli neko rešenje iz legislative EU, gde je, otprilike, kada je reč o medicinskim sredstvima kojima je istekla registracija, dovoljno opet samo podneti neki zahtev da bi mogao da se nastavi promet tog medicinskog sredstva.

Ovim amandmanom mi smo predložili da se taj stav 4. menja tako da glasi: „Medicinsko sredstvo kome je istekla registracija ne može da se uvozi dok se ta registracija ne obnovi“.

Znači, ponovo, da smo uređena pravna država, možda bi podnošenje zahteva bilo dovoljno, kao što je to očigledno dovoljno u zemljama EU. Međutim, svaka zemlja je specifična i mi moramo sve to što od propisa iz EU preuzimamo da gledamo i poredimo sa našom konkretnom situacijom i da domišljamo u šta se to može kod nas pretvoriti.

Zato se ovaj proces pristupanja naziva pregovorima. Znači, mi treba sa EU da ispregovaramo da li ćemo u potpunosti nešto njihovo samo prevesti ili prilagoditi nekim našim uslovima.

Smatram da je za tržište naših medicinskih sredstava i za pacijente i korisnike medicinskih sredstava mnogo sigurnije da se postaramo da medicinsko sredstvo kome je istekla registracija ne može da se uvozi samo na osnovu zahteva za produžetak registracije, nego taj zahtev mora mnogo ranije da se podnese ako se želi postići situacija u kojoj neće doći do prekida uvoza.

Ponovo, ovaj amandman je odbijen od strane predlagača zakona kao, ne znam, ovaj... On je bar, sasvim sigurno, dobronameran i ima na prvom mestu na umu dobrobit pacijenata i pojačanu zaštitu domaćeg tržišta kada je reč o medicinskim sredstvima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 52. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 53. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 55. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 55. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 55. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 56. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 56. amandman je podneo Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 56. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 57. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 57. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 57. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 58. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 58. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 58. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 58. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 59. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 59. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 59. amandman su zajedno podneli dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 59. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, samo ću kratko obrazložiti ovaj amandman.

Mi smo podneli amandman, jer očigledno postoji greška u kucanju teksta Predloga. Ako biste uporedili sam tekst Predloga sa našim amandmanom, videli biste o čemu se radi.

Ovaj amandman je prihvaćen, odnosno Vlada Republike Srbije je dala pozitivno mišljenje o ovom amandmanu, na čemu se zahvaljujem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 59. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 60. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 60. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 60. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 60. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 60. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić i zajedno Jelena Vujić Obradović, Marija Jevđić, Đorđe Kosanić, Petar Petrović i Vojislav Vujić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, amandman se tiče ispravljanja tehničke greške. Kolege poslanici i ja trudimo se da damo svoj doprinos boljoj primeni ovog zakona, i zahvalila bih Vladi što je prihvatila ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 61. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 61. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 61. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 62. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 62. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 62. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 63. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 63. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 63. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 64. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 64. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 64. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 65. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 65. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 65. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 66. zajedno su podnele Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 66. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 66. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 67. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 67. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 67. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 68. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 68. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 68. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 69. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 69. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 69. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 69. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 71. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 71. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 71. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 72. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 72. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 72. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 73. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 73. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 73. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 73. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić i zajedno Jelena Vujić Obradović, Marija Jevđić, Đorđe Kosanić, Petar Petrović i Vojislav Vujić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani ministre, ista situacija kao i malopre: dakle, bavili smo se ispravljanjem tehničkih grešaka samo iz razloga što je zakon suštinski odličan i

nije bilo posla, tako da smo se bavili isključivo ispravljanjem tehničkih grešaka. Još jednom zahvaljujem što ste prihvatili amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 74. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč. (Ne.)

Na član 74. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 74. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 74. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 75. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 75. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 75. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 76. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč. (Ne.)

Na član 76. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 76. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 77. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 77. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 77. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 78. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 78. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 78. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 79. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 79. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 79. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 80. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 80. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 80. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 80. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić, Sreto Perić, Ružica Nikolić i Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Da.)

Narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ako smo podneli amandman, treba nekako da ga obrazložimo, da napravimo taj poslednji pokušaj da vidimo da li smo uspeli da ubedimo predstavnika Vlade da nije loše da se usvoji naš amandman.

To je član 80, koji se odnosi na obaveze uvoznika, kaže: „Uvoznik medicinskog sredstva iz država koje nisu članice EU...“. Ovo „države koje nisu članice EU“ nam je povod da vam skrenemo pažnju. Znači, u našem pravnom sistemu postoji nešto što je država, zemlja Srbija, i sve drugo je inostranstvo. U Vladi Republike Srbije postoje Ministarstvo za unutrašnje poslove i Ministarstvo za spoljne poslove. Sve ono što su države koje nisu članice EU, to je inostranstvo, kao što su i države članice EU inostranstvo.

Mi se ne nalazimo u nekom toliko jakom integrativnom procesu da smo se utopili i postali članica EU. I sve države koje su članice EU, njih je sada 28, sa gledišta pravnog sistema Republike Srbije, to je inostranstvo. Ono može da ima

neke specifične odnose zbog bilateralnih i multilateralnih ugovora koji postoje na toj relaciji, ali to nije nivo da se ovim članom ta specifičnost reguliše. Ta specifičnost se reguliše Zakonom o spoljnotrgovinskom poslovanju, carinskim propisima i drugim propisima. To je prvi nedostatak. On je pravopolitičke prirode. Drugi, mnogo veći nedostatak jeste to što ovaj član praktično propisuje da bez saglasnosti ministra nije moguć uvoz.

Mogu da shvatim da se Ministarstvo na neki način pita, ali onda se postavlja pitanje čemu Agencija, čemu Zavod za zdravstveno osiguranje, čemu Zavod za javno zdravlje, čemu neke druge institucije.

Onaj ko se zakonom grabi za ekskluzivno pravo da odlučuje da li će da odobri uvoz ulazi u jedan veliki rizik. Medicinska sredstva su proizvodi i roba, kada se pojave na carini, i svaka roba ima odgovarajući režim. Očigledno ovde nije režim – slobodno. Ali ovde očigledno režim ne može da bude ni dozvola, da li je neko prethodno odobrenje itd.

Kada se ide na režim dozvole, onda onaj ko zadržava taj režim i to ekskluzivno pravo da odlučuje barata bilansima, bilansima proizvodnje medicinskih sredstava u Srbiji i bilansima potrošnje. Međutim, naše ministarstvo neće biti u mogućnosti da zna te bilanse zato što postoji još i paralelno privatno zdravstvo, koje baš i nema neku veliku obavezu da obaveštava Ministarstvo zdravlja, a postoji velika opasnost, ukoliko se i da neka dozvola za neke veće količine, da se optereti platni promet sa inostranstvom.

Mislim da je ovo pogrešno rešenje. Ovde je rešenje po inerciji; svaki ministar voli da zadrži neko svoje ekskluzivno pravo da on nešto odlučuje, o nekim dozvolama, bez njegovog potpisa ne može ništa da se desi, ali to su loša rešenja. Očigledno je da je onaj ko je prepisivao ovo iz direktiva EU i iz uredbe to pogrešno prepisao. Nigde nema u tim uredbama i direktivama na ovaj način opisano. Te direktive se odnose na članice EU i tu je potpuno druga terminologija kada se opisuju, to su članice. U uredbama, ako se priča o nekoj trećoj strani koja nije članica EU, onda se kaže – druga država, treća država ili treće lice.

Ovde je stvarno postao problem to što je neko hteo nešto da napravi, da dobije neki plus iz EU kako je to sve implementirano, ispunjeno je još nešto za neko poglavlje, tamo neko, ne znam koje, poglavlje, na ovaj način ste dokazali da ste nešto završili. Ali, budite sigurni, kada odete u EU, u Brisel i kada s njima razgovarate, oni će da vam kažu, iz Komisije, da su veliki protivnici slepog prepisivanja direktiva u pravni sistem država članica EU. Čak se i ljute ukoliko neka država članica prepiše od druge države članice neko njihovo rešenje. Znači, imate tu situaciju.

Mi smo skoro... Gospodin Arsić i ja smo bili maja meseca u Briselu, slušali smo šta njihovi eksperti pričaju o tom prepisivanju i kako to nazivaju itd.

Mislim da ste izabrali loš put. Ovo će ostati nejasno. Sve države koje nisu članice EU, a nisu Srbija, jesu inostranstvo. Prihvatite to, biće lakše i vama i nama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 80. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 80. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dubravko Bojić, Milorad Mirčić, Vjerica Radeta i Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 81. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 81. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 81. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 82. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 82. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 82. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 82. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se predlaže dodavanje naziva člana 83. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 83. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 83. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 84. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 84. amandman je podneo Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 84. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 85. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 85. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 85. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu da se posle člana 85. doda član 85a zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 86. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 86. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 86. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 87. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 87. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 87. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 88. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 88. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 88. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 90. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 90. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 90. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 90. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić i zajedno Jelena Vujić Obradović, Marija Jevđić, Đorđe Kosanić, Petar Petrović i Vojislav Vujić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 91. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 91. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 91. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 92. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 92. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 92. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 93. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 93. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 93. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 93. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 94. amandman su zajedno podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 94. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 94. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 94. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Rakonjac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim predlažu dodavanje naziva člana 95. zajedno su podnele narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 95. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da i neko želi reč? (Ne.)

Na član 95. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 96. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 96. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 96. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 97. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 97. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 97. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv član 98. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 98. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 98. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv člana 99. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 99. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 99. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dragan Vesović, Ivan Kostić, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 99. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandar Marković, Jelena Žarić Kovačević, Studenka Kovačević i Aleksandra Majkić.

Vlada i Odbor za zdravlje i porodicu prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, mi smo podneli amandman da bismo izvršili ispravku ove odredbe, praktično, dodavanjem jedne reči, kako bi ova odredba do kraja dobila pravo značenje u jezičkom smislu.

Takođe, ponovo, da bi odredba bila razumljivija, bez mešanja u suštinu i stručni deo, ja ću ovo svoje javljanje iskoristiti da vam kažem da se neću više

javljeni u ovoj raspravi u pojedinostima i da se zahvalim ministru i Vladi Republike Srbije na pozitivnom mišljenju i prihvatanju naših amandmana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom bismo završili današnju raspravu.

Nastavljamo sutra u 10 časova, amandmanom na član 100. koji su zajedno podneli narodni poslanici Branka Stamenković, Tatjana Macura i Ljupka Mihajlovska.

Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 19.25 časova.)